PRINCIPES

EN

FRANCOYS

OE xv
800

Exv
100

15
S. E. 800.

Note des pièces contenues dans ce volume.

1. principes en françois. ant. Denidel. 4°. omes D.
2. ant. martinelli epitoma seu regule constructionis. (1492) parisiis, alex. de mediolano . . . . . 4°. D. 659
3. Regule elegantiarum augustini Dati familiaris comment. declarate. (cum francisci Nigri expositione) a judoco chlichtoveo. parisiis, Denis Roce, ... 4°. omes D.
4. tractatus de orthographia (johann. carthusiensis) parisiis, ant. Denidel. . . . . 4°. omes D.
5. ars versificatoria Rob. gaguini. . . . . 4°. omes D.
6. fr. bapt. Mantuani de suorum temporum calamitatibus paris, Michel Lenoir, 1498 - - - - - - 4°. D. 878 ~~659~~
7. auli persii flacci satyr. cum comm. opus. (parisiis), michel Tholoze. . . . . 4°. omes D.

voir dans le Recueil 12e X. 308 Réserve (6e pièce)

Antonii Mancinelli epitoma seu Regule constructionis.

Tituli.

Personalia verba ti.i.
Impersonalia ti.ii.
Aduerbia localia ti.iii.
Infinita ti.iiii.
Gerundia ti.v.
Supina ti.vi.
Distributiua ti.vii.
Partitiua ti.viii.
Relatiua ti.ix.
Interogatiua ti.x.
Comparatiua ti.xi.
Superlatiua ti.xii.
Participia ti.xiii.
Figure ti.xiiii.

Summa declinationis.

Thesaurus de varia constructione.

BIBLIOTHEQUE SAINTE GENEVIEVE

¶ Ant. Manci. Veliterni Regule cõstructionis ad reuerẽdum presulem Nicolaum Rubeũ parritiũ Venetũ Omniũ bonaꝝ artiũ ꝛ virtutis cultorẽ.

Quam necessarii sunt grãmatice ꝛ precepta ipa recte loquẽdi venerãde presul Nicolae Rubee facũdia: consilio moribus: Vlysse Nestore fabioqꝫ prestãtior libertate Pisonẽ: Senecã Maecenatẽ exuperãs. Cum alias: tũ hoc potissimũ tempore aduerti. Video enim (quod et tu sepe dãnaueras) tũ pueros tũ adolescentes: ꝙ plurimos cõtra. Quintiliani quoqꝫ precepta Lucanũ Propertiũ Iuuenalẽ Masonẽ: Tibullũ: Martialẽ: Maronẽ ipm adde ꝛ Suetoniũ ꝛ eiusmodi alios vix vnico versu memorie traditos in scholis a preceptore audisse. Veruntamẽ O tempora O mores: nec poeticen: nec Grãmaticen ibibisse: itaqꝫ vt aliqñ molli suaꝝqꝫ ꝛ putili fruge: paneqꝫ siligineo vescerentur Spicã voluminũ quatuor et Versilogũ carminibus edidi: diutius enĩ carmina inhęrescunt. Nunc vero (neqd deesse ad recte loquẽdi sciam videreꝫ) Et si rome alias edite ꝛ ipresse tãpuꝫ fuerint. Cõstructionis Regulas ꝛ Sũmã quãdã declinationis De varia constructione Thesaux: Venetiis itidem iprimi volui. Ubi sanete auspice te patrono: tibi deditus: deuotusqꝫ cliens tuoꝝ familiariũ filios edoceo. Quamꝛ̃ ter hec in presentia tuo quidẽ auspitio: tuoqꝫ ductu Venetiam pagrabunt: Comitantibus propediẽ Satyri adnatis (que nunc imprimũtur vt nostri) Comentationibus te quoqꝫ Sapientissimũ adituris: Preterea vt dignatio tua quid hactenus ad puerorum eruditionẽ elaborauerim nosceret visum est hic inferius patefacere labores omnis: Vale religionis pater ꝛ decus. Vale et Salue presidium meum Venetiis pridie cal. Octo. M. CCCC. lxxxvii.

¶ Ant. Mancinelli labores.

Epitoma seu regule constructionis.
Summa declinationis.
Thesaurus de De varia Constructione.
Conatus melior.
De poetica virtute.
Carmen de figuris.
De generibus.
De Supinis. Quoꝝ voluminũ quatuor.
Versilogus
Commentarius in georgica Maronis.
Commentarius in Odas Horatii.
Commentarius in carmen Epodon. Et seculare carmen.
De arte libellus.
Carmen de floribus.
Carmen de declinationis.
De preteritis.
Spica est titulus.
Commentarius in bucolica.
Commentarius in iuuenalem.
Ex laurentio vallensi Epithome secundum seriem litterarum.
Laurentii vallensis lima quedam
Scribendi. Grandiqꝫ Modus.
Johãnis torrelli lima quedã.
Centiloquium.
Commentariolus in rhetoricem Ad herennium.
Cõmentariolus in Somniũ Scipionis.
Lexicõ, qð de ꝛboꝝ significatu

¶ Anto. Mancinelli Regule constructionis.

¶ De grammatica.

Grammatica sciētia quedā est: in recte loquēdi. scribēdiq3: ⁊ legendi ratione consistens: que poetaꝝ scriptoꝝ: ⁊ hystoriaꝝ
§ expositionē cōtinet. Fabius ⁊ Diomedes id asserūt. ℙartes grāmatice sunt quatuor principales: videlicet Littera. Syllaba. Dictio et Oratio. ℙartes oratiōis sunt octo: Nomen Uerbum. ℙarticipium et pronomen: que declinātur. ℙrepositio. Aduerbium. Interiectio et coniunctio: que minime variantur. Oratio est contextus verborum cum sensu. ℓ.

¶ De Littera.

Littera est vocis eius q̄ scribi pōt forma: vt Scaurus aiebat. Uel littera est pars minima vocis cōpositе a litteris. Littere q̄bus latini vtimur sunt due ⁊ viginti: A.b.c.d.e.f.g.i.k.l.m.n.o.p.q.r.s.t.u.x.y.z. H. aspirationis ē nota: littera aūt nō est. neq3 eni vocalis nec consonans esse pōt. Quinq3 sunt vocales. a.e.i.o.u. Dicitur etiā. y. grecoꝝ cā nominū. Cōsonātes sunt sedecim. b.c.d.f.g.k.l.m.n.p.q.r.s.t.x.z. Cōsonantes diuidūtur in mutas ⁊ semiuocales. Mute sunt nouē. b.c.d.f.g.k. p.q.t. Semiuocales sunt septem. l.m.n.r.s.x. ⁊ z. que vtimur in grecis dictionibus. E semiuocalib⁹ due sunt liquide apud latinos. L. R. q̄ post mutas posite in eadē syllaba modo breuē mō longā faciūt syllabā naturaliter breuē: vt nec tenebris video: vidi sed ꝙppe tenebris. Littere ꝓpter rez memoriam inuēte: ne obliuione fugiāt. De cīctis vero lati⁹ in libello de arte. Diphthōgi q̄b⁹ nūc vtimur sūt quatuor. Au ⁊ eu scribunt ⁊ ꝓferunt: vt Aula euterpe. Ae ⁊ oe scribuntur ⁊ non proferuntur: vt Sepe foenum.

¶ De Nomine.

Nomen est pars ōronis cū casu corpus aut rem ꝓprie cōiter ve significās. ℙrope vt Roma: Tyberis. Cōmuniter vt vrbs: flumē Non. Accidit nomini q̄nq3 Species: Genꝰ: Nūerus: Figura et casus. Species nominū due sūt. ℙrimitiua: vt Julus: mons Dematiua: vt Julius: mōtanus ꝓprijs nomē est: qđ naturaliter vnicuiusq3 priuatā

substãtiam et qualitatem significat: vt Plato: Socrates. Appellatiuum commune est multorum vt animal: virtus: homo. Adiectiuum nomẽ est: quod adiicitur ppriis vel appellatiuis: et variatur per tres diuersas voces: vt Aeliternus veliterna veliternum. vel per tres articulos: vt hic et hec grauis et hoc graue. Vel hic et hec et hoc legens. Substantiuum nomen est illud cui preponitur vnus articulus vel duo tantum: vt hic Antonius: vel hic et hec testis. Nominum genera sunt septem: Masculinum: vt hic poeta: Femininum: vt hec musa. Neutrum: vt hoc regnum. Commune: vt hic et hec homo. Omne hic et hec et hoc amans. Promiscuum vel Epicenum: hic passer t hec aquila. Dubium vel incertum: hic vel hec dies. Numeri duo sunt Singularis: vt homo. Pluralis: vt homines. Figure nominũ sunt tres. Simplex: vt magnus. Composita: vt magnanimus. Decomposita: id est a compositis deriuata: vt magnanimitas. Casus est quidam gradus declinationis a cadendo dictus: quia per eum nomen a prima sui positione inflexu cadit. Casus sunt sex: Nominatiuus: Genitiuus: Datiuus: Accusatiuus: Vocatiuus et Ablatiuus: qui proprius est Romanorum. Recti sunt duo: Nominatiuus t Vocatiuus. Don. Obliqui sunt quatuor. genitiuus. datiuus. accusatiuus et ablatiuus. Dona. Declinatio est ex verbo i Verbum vocis commutatio. Var. Declinationes nominum quinq; sunt. Prima facit genitiuum singularem in ae diphthõgõ: vt poeta huius poete. Secunda in i productum: vt Dominus domini. Tercia in is breuem: vt Pater patris Quarta in us productum t in u: vt hic senatus huius senatus: et hoc cornu huius cornu. Quinta in ei diuisas syllabas: vt Meridies meridiei.

¶ De verbo.

Verbum est pars orationis: cũ tempore t psona: sine casu: aut agere aliquid: aut pati: aut neutrũ significans. Don. Verbo accidunt octo. Genus. Tempus. Modus. Species. Figura. Coniugatio. Persona cum numero. Verborum personalium genera sunt q̃nq; Actiuum. Passiuum. Neutrum. Commune. Deponens. Verborum tempora sunt quinq;. Presens: vt lego. Preteritum imperfectum: vt legebam Preteritum perfectum: vt legi. Preteritum plusq̃perfectum: vt legeram. Futurum: vt legam. Modi verborum sunt quinq;. Indicatiuus. Imperatiuus. Optatiuus. Subiunctiuus vel coniunctiuus et infinitiuus. Species verborum sunt due. Primitiua: vt lego. Deriuatiua: vt lecturio. Figure in verbis sunt tres: Simplex: vt cupio. Composita: vt cõcupio. Decomposita: vt concupisco. Coniugatio dicta: q̃ vna eademq; ratione declinationis plurima cõiunguntur verba. Coniugationes apud latinos sunt quatuor. Prima: vt amo as. Secũda: vt doceo es. Tercia: vt lego is. Quarta: vt audio is. Sunt persone verborum tres. Prima: vt lego. Secunda: vt legis Tercia: vt legit. Itẽ prima: vt legim⁹. Secũda: vt legitis. Tercia: vt legũt. Persona est rõalis substãtia. Hom. Numeri verborum duo sũt. Singularis: vt lego. Pluralis: vt legim⁹. De reliq̃s ptib⁹ orõis i libello de arte satis docuim⁹

Actiuum verbum est illud: quod o littera terminatur: et accepta r littera: facit ex se passiuū: vt lego legor. Don. Nominatiuus cū verbo cōuenit in duobus: persona et numero: vt festus amat Adiectiuum cum substantiuo in tribus conuenit: Genere: Numero: ⁊ Casu: vt Quintus noster amabit. Relatiuū antecedenti conuenit in tribus: genere numero et persona: In qua discordare non potest: sicut genere ⁊ numero: vt Pindarus: quem audio legit.

Actiuorum verborum formule seu regule octo sunt: Quarum hec est prima volens ante sese nominatiuum agentem: post se accusatiuum patientem: vt Sulpitius amat Crium.

Amo	as	aui atum aymer vehementement. A.
Diligo	is	exi ectum aymer ligierement. A.
Video	es	idi isum veoir
Tango	i s	tetigi tactum toucher
Sperno	is	sperui spretum despriser
Gero	is	gessi gestum porter
Cano	is	cecini cantum chanter
Ledo	is	lesi lesum blesser
Offendo	is	offendi ensum offenser
Consulo	is	lui ultum conseiller donner conseil
Visito	tas	visitaui, visitatum visiter veoir souuent
Inuenio	is	eni entum trouuer enquerant
Reperio	is	reperi repertum trouuer dauenture

Ouidius: tu non inuenta reperta es.

Terreo	es	rui itum espouenter/espouuoir
Torqueo	es	torsi tortum tourmenter torire
Timeo	es	mui craindre chose presente
Metuo	is	tui craindre chose aduenir

Martialis in secundo. Non metuas mortes Menole sed timeas.

Uro	is	ussi ustum bruller/embraser
Fatigo	as	aui atum lasser/recraire
Linquo	is	liqui lictum delaisser/abandonner
Pinguo	is	pinxi pictum paindre/colorer/donner couleur
Cogo	is	egi actū ⁊traidre porforcer faire oultre vouloir
Negligo	is	neglexi ectum despriser/sperner
Veho	is	vexi vectum tirer a soy ou porter
Premo	is	pressi pressum eschachir/premer presser estaindre
Gigno	is	genui itum egendrer

Metuere: Varro scribit: a quodam motu animi dictum: quū id: quod malum casurum putat refugit mens. Timoris agit ac meti definitio predicta

verba nſi differre oſtendunt. Timorenim metus eſt mali apropinquantis: Metus opinio eſt mali impendentis. Ergo idem eſt. Egritudo vero opinio eſt mali preſentis. Que omnia Cicero in tuſ. definit.

Secunda actiuorum formula querit ante ſeſe nominatiuum agentem poſt ſe accuſatiuum patientem: et vltra genitiuum vel ablatiuum ſine prepoſitione: vt impleo domum feni vel feno. Sed precium in ablatiuo ponatur: Niſi.

Tanti vel quanti vel pluris Que minoris
Addas quantilibet vel quanticunqz: ſed emi
Hoc tanto precio: tanti precii caueamus.
Vilius et vendo q̃ tu: vel carius inquam:
Et melius peius: vili et caro quoqz fertur.
Vic magno: aut paruo: minimo quoqz: vendimus agrum.
Additur et precio: nam dixit Maximus illud
Magno vbiqz precio virtus eſtimatur.
Eſtmo dat precium genitiuo: dat quoqz ſexto.

Impleo	es	eui etum emplir/ampler/parfaire
Purgo	as	aui atum purifier/purger
Accuſo	as	aui atum accuſer
Reprehendo	is	endi enſum reprendre/contredire
Emo	is	emi emptum acheter
Vendo	is	endidi enditum vendre
Venundo	as	venundedi atum idem
Eſtimo	as	aui atum eſtimer/aprecier/iuger valoir tant

Exiſtimo vero iudico denotat

Redimo	is	emi emptum racheter

Tercia actiuo formula petit ante ſeſe nominatiuũ agẽtẽ: poſt ſe accuſatiuũ patientẽ: exin datiuũ: vt Juſtinus dat auxiliũ patrie.

Do	as	dedi atum donner
Impendo	is	endi enſum donner eſtargir
Trado	is	tradidi itum bailler
Credo	is	credidi itum croire acquieſſer/a faict/ou dit
Tollo	is	ſuſtuli ſublatũ tollir/eleuer/nourir/ou porter
Dico	is	ixi ictum dire/proferer
Aſſero	is	aſſerui ertum affermer/confermer
Porrigo	is	exi ectum porriger
Spondeo	es	ſpopondi ſponſum promettre
Lego	is	legi lectum lire/cuillir/naiger/defrober
Attollo	is	attuli allatum eleuer
Afferro	ers	attulli allatum porter apporter
Commodo	as	aui atum preſter

Tullius pro. M. Celio ait: vt aurum cõmodares: Et Plautus in rudẽte: Cur tu aqnam grauare amabo: quam hostis hosti commodat:

QUarta verborum actiuorum formula poscit ante sese nominatiuum agentem: post se accusatiuum patientem et vltra alterum accusatiuum: vt augur docuit me salutis iter.

Doceo	es	cui octum ensaigner/aprendre aucun
Dedoceo	es	cui octum desaisaigner/desaprendre aucun
Moneo	es	nui itum admonnester/aduertir/ou solliciter
Rogo	as	aui atum prier/ou requerir/supplier
Peto	is	tii vel tiui itum demander humblement
Interrogo	as	aui atum intertoger/demãder chose doubteuse
Celo	as	aui atum celer/veler/cacher/cuter/musser
Posco	is	posci sine supino demander/ou requerir chose de nostre merite
Oro	as	aui atum prier humblement demander
Calcio	as	aui atum chausser soulliers
Vestio	is	stii et stiui itum vestir
Exuo	is	ui utum devestir despoiller
Cingo	is	inxi inctum ceindre

QUina verborum actiuorum formula vult ante sese nominatiuꝫ agentem post se accusatiuum patientem ꝛ vltra ablatiuum sine prepositione: vt spolio te veste.

Spolio	as	aui atum despoillier
Infesto	as	aui atum molester trauallier
Percutio	is	ussi ussum batre frapper
Orno	as	aui atum orner
Priuo	as	aui atum priuer/ou seduire
Onero	as	aui aui atum charger apesantir
Exonero	as	aui atum allegir deschарger desapesantir
Educo	as	media breui aui atum nourir
Cibo	as	aui atum menger
Ditо	as	aui atum enrichir
Capio	is	cepi aptũ pillier/prendre
Pasco	is	parui pastum paistre
Fundo	is	fudi fusum espandre
Findo	is	fidi fissum fendre
Scindo	is	scidi scissum diuiser/lacerer/couper
Ango	is	anxi anctum poindre transglotir
Tego	is	texi tectum couurir
Fraugo	is	fregi fractum froisser rompre
Pungo	is	pũgi vel pũxi punctũ poindre/pcer/ou picquer

Repungo	is	repupugi vel repũxi punctum repoindre
Necto	is	nexi vel nexui nexum enlacer lier
Pecto	is	pexi vel pexui pexum pingner
Tondeo	es	totondi tonsum touser/tondre
Mordeo	es	momordi morsum mordre
Amicio	is	amicui amictum couurir

Sexta actiuorum verborum formula petit ante se se nominatiuũ agentem: post se accusatiuum patientem cum ablatiuo mediante prepositione: vt Augustinus audit a me grãmaticam.

Audio	is	audii vel diui itum ouyr/entendre
Intelligo	is	lexi lectum entendre
Recipio	is	epi eptum recepuoir
Accipio	is	epi eptum prendre
Repeto	is	tii vel tiui itum repeter
Diuido	is	isi isum diuiser/departir/separer
Libero	as	aui atum liurer
Conduco	is	duxi ductum conduyre
Quero	is	siui itum demander
Pello	is	pepulli pulsum debouter

Septima actiuorum formula petit ante se se nominatiuum agentem post vero patientem accusatiuũ cum infinito vel obliquo: vt Credo Pindarum seruire deo.

Credo	is	crediti itum croire
Spero	as	aui atum sperer
Despero	as	aui atum desesperer
Scio	is	scii vel sciui itum scauoir
Cupio	is	pii vel piui itum desirer affecter/conuoiter
Puto	as	aui atum penser/cuider/estimer
Veto	as	uetui uetitum dessendre

Octaua et vltima actiuorum formula petit ante se nominatiuum agentem: post se datiuum patientem: vt ego inuideo tibi.

Inuideo	es	idi isum auoir enuie
Prouideo	es	idi isum prouoir
Impero	as	aui atum imperer commander
Auscultо	as	aui atum obtemperer escouter obeir
Benedico	is	ixi ictum biendire
Maledico	is	ixi ictum maldire
Timeo	es	mui crain dre

Metuo is tui per temet: vt metuo michi vel filio: Modo rece dicimus auctore Diomede: Maledicor a te: sed maledicitur michi. huiusmodi. n. verba passiuam naturam non habent. Horatius tamen dixit inuideor et imperor. Mircius vero melius ait: Pecunie locupletibus imperabantur.

Priscia. quoq; libro viii. ait hec etiam facere ex se passiua: vt Imperor a te: Maledicor a te. Innuideor a te.

¶ De passiuis.

Passiuum verbum est illud: quod r littera terminatur: t ea amissa redit in actiuum: vt legor lego. Don. Prima verborū formula passiuorum querit ante sese nominatiuum patientem post vero datiuum vel ablatiuum agentem mediante prepositione: vt Pindarus amatur a me vel michi. Ultra hos casus alie formule reliquos seruant: vt Domus impletur a me feni ve seno: et tu doceris a me grammaticam.

Amor	aris	atus sum estre ame
Imp'eor	eris	etus sum estre emply ou remplyr
Daris vel dare datus sum estre donne		
Doceor	eris	octus sum estre enseigne
Spolior	aris	atus sum estre despoullie/ou deuestu
Audior	iris	itus sum estre ouy
Speror	aris	atus sum estre spere ou estimé

Interdico tibi aq̃ t igni: passiue trifariā dicim⁹. iterdicit tibi aqua t ignis Interdicitur tibi aqua t igni interdiceris aqua t igni. Lege thesaurum.

Octaua et vltima passiuorum formula petit ante et post se nominatiuum. vt ego vocor Antonius. Hec autē vocatiua dicuntur a. Pris. li. viii. Vocor vocaris vocatus sum.

Nominor	aris	atus sum estre nomme
Numcupor	aris	atus sum estre appelle/ou nuncupe
Dicor	eris	ictus sum estre dit
Appellor aris atus sum estre nomme.		

¶ De neutris.

Neutrū verbū est illud qđ o littera terminat t accepta. r littera latinū nō est: vt Sto curro. Sunt etiā neutra que in i terminātur: vt Odi: noui cepi memini: adde pepigi. Sūt itē que in um desinunt: vt ium prosum obsum. Don. Hec dicūtur neutra substātia.

Sum es est fui: estre. Cum nominatiuo ante et post se iungitur vt Ego sum Aeliternus. Cū genitiuo: Hic liber est Pindari. Cū datiuo. Sūt michi anni trigiūta: id est habeo trigita annos. Cū ablatiuo: Pindarus ē bona indole. Cū duob⁹ datiuis. Sum tibi auxilio. Item sum in loco. sub tecto ante domū. Interdum sine casu posteriore: vt Deus est: Troia fuit.

Asum composita datiuum postulant: vt assum prediste. assum pugne.
Assum ades affui estre present t diligent: vt assum pugne et in pugna.
Absum abes obfui estre defaillir estre absent: vt absum bellis et a bellis.
Desum dees defui demourer. Virg. deest illi.
Insum ines infui estre dedens. insum templo vel in templo.
Obsum obes obfui nuyre. obsum tibi.

Prosum prodes profui prouſiter. prosum illi.
Presum prees prefui eſtre deuant. presum vbi.
Subsum subes subfui eſtre ſoubmis. Subsum lune.
Supersum superes superfui eſtre deſſus. Supereſt illia vita.
Interſum interes interfui eſtre preſent. interſum lectiori et in lectione.
Interſum eſtre en difference. interſum illi. Et aliqd intereſt inter Ouidiũ et Catulium Terentius in Eu. Stulto intelligens quid intereſt.
Interſum eſtre elonge.
Interſum eſtre vtile. Virtus itereſt. Pindari. Ad me. ad te. ad ſe. ad nos ad uos. ad chi. Mea tua ſua noſtra veſtra ꝛ cuia: in ablatiuo ponuntur progenitiuis. Mei tui ſui noſtrum veſtrum: cuius priſcianus auctor̃ in. xii.

HEc dicuntur neutra paſſiua: ꝛ querunt ante ſeſe nominatiuum patientem poſt ſe ablatiuum ſine prepoſitione: vt careo pente. i. non hz̃ eo parentẽ. Careo cares carui caritũ vel caſſum defallir auoir beſoing Tul. in ſenec. Modo caret is qui nõ deſiderat. Oui. met. xv. Mortẽ carent anime.

Abundo	as	aui atum abonder
Abſtineo	es	nui ſine ſupino abſtiner
Egeo	es	gui ſine ſupino auoir beſoing

Egeo libris et librorum.

Indigeo	es	gui idem

Conſto. as cõſtiti cõſtitũ vl conſtatũ. conſter: vt liber cõſtitit michi denario et tanti q̃ti pluris minoris. quanticũ qz tantidem carius. vilius. vili caro. magno. paruo. ¶ De valeo etiam eſtaduertendum.

Valeo	es lui litum valoir. Liber hic valet denario vel denariũ dicimus et tanti: quãti pluris. minoris. quãticũ qz tantidem carius vilius. melius. peius. caro. vili. magno. paruo minimo. Lege theſaurum.	

HEc neutra appellantur acquiſitiua: ꝛ volunt ante ſe nominatiuũ agentem: poſt ſe datiuum: vt ſeruio tibi.
Seruio ſeruis ſerui et ſeruiui ſeruitum ſeruir

Proficio	is	eci ectum perfaire choſe vtile et profitable
Noceo	es	cui nocitum n uyre
Placeo	es	cui et placitus ſum plaire
Vaco	as	aui atum vacquer entendre
Aſſurgo	is	exi ectum ſe leuer pour faire hõneur
Incumbo	is	incubui incubitum incumber entendre inciner vacquer
Hereo	es	heſi heſum adioindre
Conſulo	is	ſului ſultum conſeillier/ou demander conſeil
Studeo	es	dui ſine ſupino eſtudier
Parco	cis	peperci vel parſi parſum pardonner

Jo ꝓdono li peccati a dte. parco peccatis tuis. Jo ꝓdono li peccati ad marco. Parco peccatis Marci. Ut tibi: Et confitentium tibi parce peccatis. Et Sue. in Tyberio: Neqz tormentis neqz supplicio cuiusqꝫ pepercit.

Lateo es latui sine supino estre tappi/ou occulte: vt veritas latet catoni vel catonem.

Resto as restiti restitum vel restatum rester

Resisto etiam restiti facit. sicuti consto et consisto constiti. Absto et absisto ꝑstiti. Insto et insisto instiri: persto et persisto perstiti.

Hec dicuntur neutra transitiua: ꝛ querunt ante sese nominatiuum agẽtem. ꝛ post se accusatiuum patientem: vt Ego aro terram. In tercia vero persona sepe passiuum solet inuenirꝛ vtroqz in numero: sed ad muta et ad carentia anima pertinens. Dicimus enim aratur terra inseritur arbor. Curritur spacium. Bibitur aqua ꝛ cetera. Priſ. viii.

Aro as aui atum labourer

Sero is seui satum vel serui sertum semer / ou planter / ou enter arbres

Insero is inseui insitum inserier e. semencer

Inſero is inserui insertum enter lun dedans lautre

Consero is conseui consitum ensemble semer

Colo is colui cultum labourer honorer habiter

Instauro as aui atum innouer. Restauro non dicitur

Pinso is pinsui pistum paistrir. M.

Subigo is egi actũ empestrir. Plt. vtit significat ꝛ plura

Cerno is creui cretum regarder. Item Subcerno

Decerno is eui etum decerner deliberer

Edo es edi esum vel estum menger

Comedo comes: vt ait Seruius: comedi esum vel estum idem

Poto as aui et potus sum boire

Sorbeo es bui vel sorpsi sine supino humer/sorber

Prandeo es prandi et pransus sum digner

Ceno as aui et cenatus sum cener faire cene

Salio is salii et salui salitum saler

Hinc saliturus salitus saliendus. Priscianus libro decimo.

Sallo is salli salsum saler. inde salsur⁹ salsus et sallẽd⁹ Priscianus libro decimo.

Olfacio is eci actum contrefaire nuyre.

Varro teste Marcello: Olfacit temetum.

Mingo is inxi mictum vriner pisser

Fenero as aui atum faire ou bailler a vsure

Sic etiam Feneror. Seneca epistola secunda. Quantum pascat aut feneretur. Sed latius in Thesauro.

Hec neutra dicuntur imperfecta: nam volūt ante sese nominatiuū agentem: post vero casum cum prepositione. Preterq; in nominibus aduerbialiter positis: vt eo in vrbem: Eo domum recipiunt etiam nominatiuum: vt incedo regina Euado diues.

Eo	is	ii vel iui itum aller
Euado	is	asi asum euader aller. Euasit ad culmina tecti.
Euado	is	asi asum deuancer. Euade doctus
Tendo	is	tẽtendi: tentum vel tensum tendre
Pertineo	es	tinui appartenir: Hoc ad te ptinet Holle Martialis ait.
Transeo	is	sii vel siui itum passer oultre
Disto	as	distiti distatum dister en distance: vt Ueltre distant ab vrbe viginti milia: seu viginti milibus passuum.
Accedo	is	essi essum aduenir/approucher
Certo	as	aui atum estriuer combatre

Hec neutra absoluta dicuntur: id est intransitiua: vt Plato viuit. Ego esurio. Tu dormis: Ille volat. Cum nominatiuo perfectam habent cōstructionem sine obliquis. Pris. xviii.

Viuo	is	ixi ictum viure
Conuiuo	is	ixi ictum ensemble viure
Curro	is	cucurri cursum courir
Cubo	as	bui itum coucher quiescer
Excubo	as	bui itum eschauguetter
Incubo	as	bui itum incuber
Obeo	is	obii vel obiui itum mourir
Dormio	is	mii vel miui itum dormir
Quiesco	is	eui etum repoſer
Salio	is	lui salii et saliui saltum sallir. Pris. x.
Salto	as	aui atum danser sallir
Spumo	as	aui atum escumer
Respiro	as	aui atum respirer
Expiro	as	aui atum expirer
Meridio	as	aui atum dormir a medi

Suetonius in Calig. Dum ea meridiaret.

Sono	as	nui itum sonner vt campana sonat ad Nonam vel pro nona. Et Antonio sonne la campane: Antonio campana sonat: seu ictu vel pulsu antonii. Ouid. secundo de arte. Mec caua vesanis ictibus era sonant. Virgilius libro. iiii. Georgi. Vbi concaue pulsu saxa sonant.
Titubo	as	aui et itubatus sum vaciller. Est autem ebrii et lingue.

Crepo	as	crepui itum creuer creper
Discrepo	as	pui vel paui atum discorder/diefferer
Mico	as	cui sine supino resplendir
Dimico	as	cui t caui atum pugner
Sto	as	steti atum estre arreste
Pendeo	es	pependi pensum pendre
Oleo	es	lui vel oleui oletum oler puyr
Aboleo	es	abolui et aboleui aboletum et abolitum abolir ouster
Absoleo	es	leui letum ab vsu recedo desacoustumer
Exoleo	es	leui etum excresco vel de memoria exeor sortir hors de sa memoire/de croistre
Adoleo	es	leui vel olui adultum croistre
Conquinisco	is	conquexi sine supino cliner la teste

Hec omnia sine supposito t appposito valent vt pluit ningit. Dicitur etiã pluit lapidibus. lapides pluunt. Deus pluit carnẽ. pluit escã: vt valle placet. Ningit nullo casu idiget. Iuppiter serenat aerem dicitur. Item fulminat arbores. t grandinat vineas.

Pluit pluebat pluuit vel pluit pleuuoir

Serenat	abat	auit faire serain/beau temps et cler
Fulminat	abat	auit fouldrer
Grandinat	abat	auit gresler
Ningit	ebat	ninxit naiger
Fulgurat	abat	auit fulgurer esclairer
Couscat	abat	auit idem
Tonat	abat	tonuit tonner
Tempestat	abat	auit tempester/faire temps de tempeste

Hec sui passiua volũt ante se se nominatiuũ patientem: post se ablatiuum agẽtem sine prepositione: vt rubeo pudore. horreo frigore: tepeo austro. ferueo estate. Priscianus. xviii.

Gaudeo	es	isus sum sesiouir
Doleo	es	lui itum doloir
Albeo	es	bui blanchir
Nigreo	es	grui noirsir
Fulgeo	es	fulsi ulsum resplendir
Caleo	es	lui eschauffer
Frigeo	es	frixi ictum effroidir
Tepeo	es	pui tiedir
Aegroto	as	aui atum se infirmer faire malade
Aegreo	es	grui merencolier ou infirmer faire malade

Sed proprie vt egrotatio in corpore sic egritudo in animo nomen habent non seiunctum ab dolore inquit Cicero. lib. iii. Tusc.

Hec neutra passiua volunt ante se se nominatiuū patientem: post se ablatiuum agentem a vel ab mediāte: vt Vapulo a te. Exulo a te. Fio a te. Veneo a te. Nubo tibi. Prisciānus octauo.

Vapulo	as	aui atum estre cede/frape/ou batu

Quintilianus in.ix. An ab eo fustibus vapulasset: quod exemplum vt alia multa primus edo. Quidam etenim vapulo non iungi ablatiuo docuerat.

Fio	is	factus sum estre faict
Exulo	as	aui atū estre exile/mis en exil/ou estre banny:

quod absolute repperi semper.

Veneo	is	nii t niui venum estre vendu : vt Vendor construitur. Lucanus. iiii. seqz t sua tradita venum castra videt.
Nubo	is	nupsi nuptū estre marie Cū ablatiuo nō legi.
Liceo	es	cui estre licite/ou conuenable

Hec sola neutro passiua dicuntur a prisciano octauo libro.

Gaudeo	es	visus sum se resiouir
Audeo	es	ausus sum ouser/ou sen hardir
Soleo	es	itus sum acoustumer soler
Fido	is u	fisus sum se fier/ou auoir confiance
Fido illi et illo.		
Fio	is	factus sum estre faict

De Communibus.

Commune verbum est quod r littera terminatur et in duas formas cadit agentis et patientis : vt Criminor te et criminor a te. Dona. Communia quando actum significant actiuorum constructionem: quando passionem passiuorum sequuntur: vt criminor te et criminor a te. Prisciā. xviii. Item largior tibi librum. Me largitur tibi liber. Hortor Pindarum ad virtutem: a me hortatur Pindarus ad virtutem Dehortor Julium a poesi: a me dehortatur Julius a poesi.

Largior	iris	itus sum donner estargir
Experior	iris	expertus sum experimenter/approuuer
Veneror	aris	veneratus sum honore
Morior	aris	atus sum arrester detenir/ou atēdre expecter
Osculor	aris	atus sum baiser/ou estre baise
Hortor	aris	atus sum admonester/ou estre admonester
Dehortor	aris	atus sum idem
Criminor	aris	atus sum blasmer ou estre blasme
Amplector	eris	amplexus sum embrasser/ou estre embrasse
Interpretor	aris	atus sum interpreter/ou estre interprete
Hospitor	aris	atus sum logier/ou estre logie

De Deponentibus.

DEponens verbum est quod r littera terminatur et ea amissa latinū non est. vt Colluctor: Dor. ista verba possessiua dicūtur: et volunt ante se se nominatiuum agētem: post se ablatiuum patientem sine prepositione: vt Utor amico.

Utor	eris	usus sum vser de chose vtile ou operer
Abutor	eris	abusus sum abuser/mal vser
Uescor	ris	sine preterito t supino vser devtādes ou mēger
Fruor	eris	fructus vl fruitus sum vser de chose quō ayme et en aucun temps certain
Fungor	eris	functus sum vser de son office.
Potior	ris	titus sum obtenir/et vser de chose desiree

Contenti fruimur. cupientes vtimur autem.
Sic fruor a spectu et cantu: sed vestibus Utor.
Fungimur officiis: optatis rite potimur. Uescimur at dapibus

ISta dicūtur acquisitiua: t volunt ante se se nominatiuum agentē: post se datiuum patientem: vt Festus auxiliatur infirmo.

Auxilior	aris	atus sum estre aide
Medeor	eris	sine preterito et supino medicīner
Geniculor	aris	atus sum agenoullier ou se mestre a genoulx
Misereor	eris	sertus sum auoir pitie ou misericorde
Dominor	aris	atus sum dominer/ou signeurier
Amicor	aris	atus sum se faire ame ou amy a autre
Loquor	eris	locutus sum parler sermōner Loquor illi aspera verba. alloquor illum verbis asperis.
Aduersor	aris	atus sum contrarier
Gratificor	aris	atus sum faire/ou dire chose gracieuse
Irascor	eris	iratus sum marris/ou courouce3
Mentior	iris	itus sum mentir. ego mentior tibi. Quinto sinente nol Quintus dicit nos mentiri: vel a Quinto mentiri dicimur.

ISta verba dicuntur transitiua: et petunt ante se se nominatiuum agentem: post se accusatiuum patientem. vt Ascanius meus solatur amicos.

Solor	aris	atus sum consoler'/ ou confforter daucune chose
Consolor	aris	atus sum confforter ou cōsoler en parole U.
Precor	ris	atus sum prier/ou requerir: vt precor hanc rem illum: vel ab illo. Lege Thesaurum.
Aggredior	eris	essus sum assallir
Populor	aris	atus sum deffaire/ou destruire
Furor	aris	atus sum larōner desrober ēbler aucune chose

Uirgilius quinto. Pone caput fessosq3 oculos furare labori.

Predor	aris	atus sum desrober pillier
Depredor	aris	atus sum idem.

Tu arrobasti lucano ad me dicẽdũ est. Depredat⁹ est lucanũ meũ. Jo arrobarro molti ducati ad Simone. Depredabor multos aureolos Simonis.

Sequor	eris	secutus sum ensuyuir
Miror	aris	atus sum esbahir esmerueiller
Ludificor	aris	atus sum gaber/mocquer/ou decepuoir Terentius in eunu. Postq̃ ludificatus est virginem. Caue ne dativo iungas.
Patior	eris	passus sum souffrir. Ouidus: Leuiter ex merito quicquid patiare ferendum est.
Queror	eris	questus sum lamenter cõplaindre: vt Multa de illo queror.
Comitor	aris	atus sum acõpaigner: vt comitor illum.
Comitor	aris	atus sũ estre acõpaigne, vt comitor illo viome.
Mutuor	aris	atus sum prester en prestant. sic etiam mutuo. le ge tesaurum.

Sta sul passiua volunt ante se se nominatiuum patientem: post se ablatiuum agentem sine prepositione: vt letor auro.

Letor	aris	atus sum esiouir
Gratulor	aris	atus sum idem: vt tibi gratulor pace.
Glorior	aris	atus sum glorier/ou se rendre glorieux
Indignor	aris	atus sum indaignier
Delector	aris	atus sum delecter
Morior	eris	vel eris mortuus sum mourir
Stomachor	aris	atus sum desdaigner/despiter couroucer
Tristor	aris	atus sum satrister faire triste
Grauor	aris	atus sum se greuer. Ouidius tamen ait vxori: Tu mala nostra grauas: alibi sepius.

Sta deponẽtia passiua volũt ante se sentũm patiẽte post abltatiuũ cum a vel ab: vel dativũ: vt nascor a te et tibi. Priscianus octauo.

Nascor	eris	natus sum naistre ou nasquir
Enascor	eris	atus sum idem
Renascor	eris	atus sum renaistre ou renaistre ou renasquir
Orior	iris	ortus sum nasquir. Phocas ait Oriris, et oriri tantũmodo quarte esse coniugationis: reliqua vero tercie.

Sta imperfecta dicũtur: nam volunt ante se sentũm agentẽ: post vero casum cum prepositione: preter q̃ in nomĩbus aduerbialiter positis: vt Quintus graditur in agrum: vel domũ aut Romã.

Gradior	eris	essus sum cheminer
Ingredior	eris	essus sum entrer ou cheminer
Egredior	eris	essus sum sortir pour cheminer
Regredior	eris	essus sum retorner
Reuertor	eris	eris essus sum idem
Conuersor	aris	atus sum vser par coustume conuerser auec aliquo persone.

Obtersor aris atus sum vser en aucun lieu
Pacisscor eris pigi z pactus sum faire pactiõ ou appointemẽt
Ratiocinor aris atus sum faire raison ou parler raisõnablemẽt
Prelior aris atus sum se mectre en peril/dãger/ou cõbactre

ISta dicuntur absoluta:id est intransitiua. Cum nominatiuo enī perfectam habent cõstructionem sine obliquis:vt Sulpitius philosophatur:Philosophor.ris.atus sum philosopher

Poetor aris atus sum compoſer vers
Versificor aris atus sum faire vers
Vociferor aris atus sum vociferer parler hault
Apricor aris atus sum se affoleiger.H.
Jocor aris atus sum se iouer en parole
Venor aris atus sum chasser aux bestes sauuaiges
Aucupor aris atus sum oyseler prendre oyseaux
Spatior aris atus sum se spacier ou esbactre
Peregrinor aris atus sum faire voyage ou pelerignage
Expergiscor eris experectus sum eueiller
Lucto? aris atus sum iouer a la lucte
Lignor aris atus sum faire ou dresser boys ligner/parer/ou raboter
Cachinnor aris atus sũrire en mocquãt.Suetonius thi in Vesp. Cchachinnasse dicit lucretius etiam ii.iiii.Quã famule longe fugitant: furtimqz chachinnant.

De impersonalibus.Tit.ii.

IMpersonalium actiue quedam terminationis:vt penitet:pudet. Quedam vero passiue sunt vt amatur.auditur.

Impersonalia passiuam vocẽ habentia ablatiuo vel datiuo more passiorum iunguntur: vt Curritur a me vel michi:pro curro. Statur a te pro stas. Dicitur etiam sine casu': vt currītur. Impersonabile verbum passiue vocis solet plerũqz nasci vel a tertiis actiuorum personis singularibus tantum:addita ur.vt amat amatur.Vel a neutris actiuam vel absolutam vim habẽtibus non tamen passiuam:vt,statur:curritur:viuitur:ambulatur.Excepta vero sunt.Contingit:placet.euenit.accidit.vacat.iuuat.delectar.liquet.restat.pertinet:licet.attinet.A passiuis vero siue cõmunibus vel deponentibus nunq̃ impersonalia fiunt.Teris.auctor octauo et sexto. xiiicarminum.

Actiue terminationis impersonalia.

INterest:intererat.interfuit appartenir et/estre vtile
Refert.ebat.retulit idem

Genitiuis omniũ casualium et infinito applicantur: vt Aigsslare interest imperatoris.Legere refert meorum natorũ interest mea et patris. Refert tua z imperatoris.Construuntur enim pro quinqz genitius primis

tiuorum pronominum ablatiuo possessiuorum: vt interest mea tua sua no-
stra vel vestra. ℙriſci. xvii. interest pertinere quoqz ſignificare ostendit
℘ly. in principio de mundo loquendi vbi; ait huius extera indagare: nec
interest hominum: nec; capit humane coniectura mentis. Refert et hoc
modo vtũtur. Che piu vero che differẽtia e seuedi Julio o Tyberio. Quid
refert Julium videas an Tyberium.
De niente me curo pur che ihabia. Mea nichil refert dum potiar modo.
Que me curo o che me fa quella se dia ad Tito: Quid mea refert illã dari
Tito: Questo non te fa niente: id tua refert nichil.

Est

Est erat fuit appartenir impersonale reperitur. Jungitur cum genitiuo et
infinito: Onec est viri boni errare: id est non pertinet ad bonum virum.
Jungitur item nominatiuo et infinito: vt est meum: tuum suum nostrum
vel vestrum consulere patrie: id est pertinet ad me: ⁊c. Jungitur quoqz no-
minatiuo cum accusatiuo cum ad: vt Rogate que ad pacem sunt: id est per
tinent. Et est hic personale.

Hec impersonalia vatiuo et infinito iungũtur: vt placet illia udire
℘lacet bat uit et placitum est. S. x. plaire
Libet bat uit et libitum est il plaist
Licet bat licuit et licitum est il est licite
Contingit bat contigit il aduint
Liquet bat il est manifeste ꝑterito deficit: vt ℘phocas ait.
Vacat bat uit il est licite
℘restat bat stitit il prefere/ou precede
Conducit bat duxit il est vtile

Hec impersonalia infinito et accusatiuo iunguntur: vt iuuat et de
lectat me studere. ℘personalia vero suam seruant constructionẽ
vt iuuo et delecto illum. ℘riscianus decimooctauo.
Juuat bat iuuit il delecte
Delectat bat auit idem
Decet bat cuit il conuient. Idem personale tercias tantũ
hincinde personas habet: vt decent decedebant decuerunt.
Oportet semper impersonale accusatiuo et infinito adiungitur: vt oportet
illud scire. ℘riscianus decimooctauo.
Oportet bat tuit il te faut/ou est necessaire

Hec iuncta ifinitiuis impsonalia sũt: vt docere ptinet ad sapien:ẽ.
℘ertinet bat nuit
Attinet bat nuit il appartient
Spectat bat auit

Hec semper impersonalia genitiuo agenti: accusatiuo patienti iun
guntur: siue accusatiuo et infinito: vt pudet me sceleris: pudet me
dicere ℘riscianus decimooctauo.

Pudet bat duit auoir honte/ou vergongne
Penitet bat nituit se repentir
Tedet bat teduit il ennuye:pertesum est vel fuit a pertedet oritur. Bellius. n. primo libro pertedutssent ait. Et li. xiiii. c. xx. Quarum matrimonijs pertedebat: scilicet Euripedem. Et Hieronymus secundo capite Ecclesiastici dixit: Idcirco teduit me vite mee.
Piget bat piguit ꝛ pigitum est: idē est qꝫ tedet apparecer
Miserer bat misertum est vel fuit auoir pitie ou misericorde. Air. v. Si te lapsorum miserer.

Ec ablatiuo agenti ꝛ prepositioni: exin datiuo patienti iungitur: vt Tito benefiet michi.

Benefit bat benefactum est vel fuit bien faire/ou faict bien
Malefit bat malefactum est vel fuit faict mal/ou mal faire
Satisfit bat satisfactum est vel fuit il suffist
Fit. bat. factū est: impsonale etiā reperit: vt ita fit: sic fieri solet ou faict ainsi

h Ec infinitis personalium iuncta personalia sunt ꝛ verborum illorum postulat constructionem: vt incipio legere Ciceronem. Tu desinis studere poesi. Hic debet vacare grammatice. Nos possumus ire ad templum. Soletis gaudere pace: hi volunt letari laude.

Incipit bat cepit il commence
Desinit bat desiit vel desiuit il delaisse
Debet bat buit il doit
Potest rat potuit il peut
Solet bat luit: et solitum est il a de coustume
Vult bat voluit il veult

h Ec eadem infinitis impersonaliū iuncta: impersonalia fiunt ꝛ illorum exigunt cōstructionem: vt pindaro comēsa increscere ad Terentio: pindari incipit tedere Terentium. Questi mācano vergognarse de liuitii: hos desinit pudere vitiorum. Voi voureste far bene ad me a nobis debuit benefieri michi. Mei fioli poteuano hauer misericordia alicui nudi. Meos filios poterat misereri nudoꝝ. Molti soleno increscere ad noi Multorum solet pigere nos.

Sed in volo vis semper persona volens ponatur in nominatiuo si infinito personalis adheret: vt pindaro vole battere iulio: Pindarus vult iulium vapulare a se. Jo vozo alegar costui. Ego volam hunc gaudere me.

Si vero infinito impersonalis adheret hoc pacto dicetur. Berardino voleas far bene ad Quinto: a Berardino volebat benefieri Quinto vel Berardinus volebat ad se benefieri Quinto: Jo voglio increscere la gente: ego volo me tedere gētem: Si tamen dicere: mei vult tedere gentem prorsus non seruaretur.

De aduerbijs localibus. Tit. iii.

Interrogatiua aduerbia sunt sex.

Ubi significat in loco en aucun lieu
Quo ad locum au lieu
Qua per locum par lieu
Unde de loco du lieu
Quorsũ locũ versus vers aucũ lieu
Quousq; vsq; ad quod tempus
vel vsq; ad quẽ locũ. Plaut. xviii.
Hec in loco significantibus
verbis adherent: vt Sum lego can
to: auxilior & cetera.
Hic cy pres
Illic la gisteres loing
Istic icy vng petit plus loing
Ubi ou/en quel lieu
Ubinam? idem
Ubique en tout lieu
Ubicunque en quecõques lieu
Alicubi en aucun lieu
Necubi en nul lieu
Quocunque en quelque lieu
Quoquo idem
Aliquo en aucun lieu
Nequo idem & necubi
Siquo si en aucun lieu
Eo: la
Eodem: par la pres
Alio: par autre lieu
Illo: la plus loing
Isto vel istoc ca ou deca
Eminus plus loing
Cominus plus pres. Quintilianus inquit. Sic unde imus cominus inquit
doctor Tyro? Intus: foris. Sillius nono. Intro foras.

¶ Hec locum versus significant.

Hec per locum significanti verbo
adhereant: vt
transeo.
Hac: par cy pres
Illac: par dela Istac: par deca
Qua: par quel lieu
Quanam: idem
Quacunq; par quelconque lieu
Quaquacunq; par q̃conque lieu

Sicubi passer par aucun lieu
Ibi par aucun lieu
Ibidem passer par aucun lieu
Alibi passer par autre lieu
Cominus aucun lieu pres
Eminꝰ passer p aucũ lieu ou aucũ lieu
Usquã & vsplã par aucun lieu
Usquam par nul lieu
Intus foris
Hec ad locum significantibus verbis
adherent: vt eo curro: vadũ fugio:
& cetera.
Huc ca pres
Illuc la
Istuc ca vng petit plus loing
Quo a quel lieu
Quoniam? a quel lieu

Hec de loco significant
Hinc dicy pres
Illinc dela
Istinc de deca
Inde de la
Unde: dou
Undecunq; vnde/de quelconque
lieu
Undique: dun lieu et dautre
Aliunde dailleurs
Necunde: de nul lieu

Quorsum vers quelle part
Quoquouersus: vers quelconque
lieu
Aliquorsum vers aucun lieu
Horsum: vers ce lieu cy pres
Illorsum: vers ce lieu la
Istorsũ: vers ce lieu vng petit plꝰ loing
Retrorsum au darriere par darriere
Retrorsum: vers au darriere

Quaqua quelcõque lieu
Aliqua par aucun lieu
Nequa par nul lieu
Siqua si par aucun lieu
Ea:dela
Eadem par vng meſme lieu
Alia par autre lieu
Illa par la
Intus:foris par dedans/ou dehors
Extrorſus dehors
Introrſum eo Soloeciſmum
Eſſe ait Fabius primo
Orientem verſus vers orient
Occidentem verſus vers occident
Italiam verſus vers italie
Siciliam verſus ⁊ cetera vers ſecile
Priſcia.xv.aduerbia compoſita eſſe docet.
Destrorſum vers a deſtre
Siniſtrorſum vers a ſeneſtre
Surſum vers hault
Deorſum vers bas
Seorſum vers le bas en hault
Deorſum verſus vel deorſum verſum vers le hault en bas
Introrſus vel introrſum vers dedens
Hecuſq; ad locum ſignificant
Hucuſq; iuſques icy pres
Illucuſq; iuſques la
Iſtucuſq; iuſq̃s cyvng petit plꝰ loing
Quouſq; iuſques ad ce que
Eouſq; iuſques la
Introuſq;:foras vſq; iuſques au dedens/ou iuſques au dehors

Propria nomina ciuitatum:ſi prime vel ſecunde ſint declinationis: in genitiuo quidem caſu pro aduerbio in loco accipiunt ; vt Rome ſum vel Tarenti.actõ vero ad locum cuiuſcũq; ſint declinationis:vt Romã eo vel Tarentum.Carthaginem.Athenas:Delphos.Ablatiuo de loco vel per locũ vt Roma exeo tarento tranſeo . Priſ.xv.Quod quidem vix tu inuenies. Itaq; potius per tarentum tranſeo dices:q̃uis id quoq; rariſſimũ Semel tantum pomponius mella ſic ait lib.ii.A pado, ad anconam tranſiri Rauennam.Itaq; de cunctis eiuſmodi ⁊ tu dicito.
Si tercie ſint ablatiuo tam in loco q̃ de loco q̃ p locũ:vt Carthagine, ſum Carthagine venio:Carthagine tranſeo:idem in pluralibus ſemper inuenitur:vt Athenis ſum:Athenis vento:Athenis tranſeo.
Inueniũtur ⁊ quedã appellatiua ſupradictã regulã ſeruãtia:vt militie militiam:Militia:Domi:Domũ Domo:humi:humũ: humo . Dicimꝰ quoq; aduerbialiter p datiuũ:Veſperi:ruri:Hec oĩa ex Priſ.xv.Diomedes autẽ ſcribit: q̃ humus non recipit niſi aduerbium loci:vt humi naſcitur.
Dicimus quoq; Rus eo.Rure ſum rure trãſeo.Venio rure ⁊ de rure:in militiam proficiſcor.E militia redeo domi ſum et in domo.Lege theſaurum.
Prouinciarum nomina aut locorum:regionum:fluminum mõtium hominum:ſi verbis in loco ſignificantibus iuncta fuerint ablatiuo cum in:aut cũ applicentur:vt fueram in calabria:in theatro:in tyberi : in Auentino cum quinto. Si verbis ad locum ſignificantibus cum ad vel in applicentur vt eo in Calabriam ad thenarum : in tyberim : in Auentinum : ad quintum. Si verbis per locum ſignificantibus accuſatiuo cum per vel apud applicẽtur:vt tranſeo per Calabriam:per theatrum:per tyberim : per auentinum

apud quintum. Si verbis de loco significãtibus ablõ cum prepositionib⁹ applicentur vt vento vl discedo e Calabria: de theatro: ex tyberi: ab Auentino: a quinto auctorum vsus hec asserit.
Uersus vrbium noibus supponatur simplici accusatiuo: vt Romã versus. Aliis vero noibus iũcta ꝓpositiõe: vt in Galliam versus: ad insulã versus quando tamen etiam sine prepositione inuenies. Lege thesaurum.
Urbium nomina que cli vsqz iungunt. Item domus: rus t militia simplici actõ applicenl: vt ibitis vsqz Romã. Ueltras vsqz addit t ꝓpositio: vt Tullius pro Deiotaro: vsqz in Numãtiam misit. Alta vero cum ad vl in. vt ibimus vsqz in Aphricam: vsqz in auentinum: vsqz ad festum. Usqz signat etiam tempus: vt vsqz ad diem solis tecum ero.

¶ De infinitis. Tit. liii.

Infinita verborũ ꝓsonalium exigũt ante se accusatiuũ: postea vero sui verbi ꝯstructionẽ seruãt. Che Pindaro studia poesia: o vero pindaro studiar poesia nõ me place. Pindar studere poesi: mi chi non placet: Che Festo sia isegnato da mi: o vero Festo essere isegnato da mi iuuara ad molti. Festum doceri a me proderit multis.
Infinita aũt impsonalium habent t ante t post casum verbor suor: Jo voglio da te se ame. Uolo abs te amari: Jo desideraua incresser iulio. Cupiebam mei tedere iulium. Uoglio esser fauorito da Quinto. Uolo a Quinto faueri michi. Esse.
Esse infinitum post se casum ãrit: qui ipm ꝑcedit. Sepe tñ aliter reperitur: vt iste vult esse pius: sperabã me esse medicũ. Michi licet esse pio: t michi licet esse pium. Si vero vnico heret casui: accusatiuus sit ille: vt esse phũm prodest: bonũ est esse poetam. Fabius. iii. An illi accidat viro bono esse vl malo. Hypermestra ad Linum. Quo michi commisso non licet esse piam De hoc vero in thesauro ꝙplurima diximus.

¶ De Gerundiis. Ti. v.

Gerundia tã ab actiuis ꝙ a cõib⁹ nascẽtia: tã actiuã ꝙ passiuã hñt significationẽ. A ceteris vero neutris t deponẽtibus eandẽ significationẽ hñt quã t Xba. Pris. viii. Gerũdia in i genitiui casus sunt. Jn um vero acti: in o aũt ablti. Pris. viii. Gerũdia añ se casũ nõ rũt post se vero illis casibus adiungunt ꝯ quos t verbũ: vt noceo tibi, nocẽdi tibi causa. Tibi nocendo: tibi nocendũ. Pris. viii. Jn Di.
Quito p hauer virtu studia. Quint⁹ habẽdi cã virtutẽ studet. Siue p nola Quintus habẽde causa virturis studet. Festo per esser amato' da me lege: Festus vt amet a me legit. Amandi eni passiue dici phibet Valla: qõ ꝯdẽ assero cũ ablõ scilicet: siue enim liceret. Hã Justinus lib. xvii. sic ait. Athenas quoqz erudiẽdi gratia missus vbi passiue accipit: idem in plogo primi voluminis ait. Quod ad te imperator Antonine non tam cognoscendi ꝙ emendandi causa transmisi. Jn Do.
Quinto legendo o mentre lege Terentio impara. Quintus legendo Te

rentium discit. Virgilio legẽdose o mentre se lege piace: Virgilius legẽ placet. Virgilio legẽdose dame se lauda: Virgilius dum legit a me laudatur. Nec enim dicere liceret addito casu: hoc modo. La femina bruscia essendo vista da mascoli. Arit femina videndo a maribus sicut diamus. Aruntur viri videndo feminas. Lau. In dum

Marcello e idoneo ad imparar grãmatica: Marcellus ẽ idoneus addiscẽdum grãmaticam: vl̃ pro noia addiscendã grãmaticam: Lo mio libello e facile ad imparari e o ad esser imparato. Meus libellus facilis est ad discẽdum: Tul. i. tuscu. Quod nõ facile ad credendum est. Se deue hauer misericordia de te: Miserendũ est tui. Se deue nocer ad colui. Nocẽdũ est illi Se dese leger lo po eta la oratione: loverso. Legendũ est poetã orõem carmẽ: lo deuo peter lo libro da Catone. Petendũ michi est codiscẽ a Catone.

De Supinis. Tit. vi.

Supinorum terminationes due sunt. Prior in um: altera in u finitur: vt venatum venatu: in um actiui est in u vero passiui.

In Am

In um supinũ ante se casum nõ querit: post se vero casibus tui verbi adheret: eandemq; significationẽ habet quã gerũdium. in dũ cum prepõne ad et nunq̃ fere sine verbo significante motum ad locum: vt eo venio curro auditum orationẽ: mitto ad vos oratũ miserũ tui venio. Nocitũ tibi ppero spectatum currere equos eo. In. U.

In u desinens supinum ntõ adiungitur. Pris. xvii. vt iocundũ est spectatu currre equos miserabilis visu. i. quũ videtur optimũ factu vt fiat: dignũ auditu quod est astdiri dignũ. Facile creditu vt credatur: Homo dignus amatu. qui ametur: Pueri digni doctu qui doceantur.

Distributiua Tit. vii.

Distributiuum est per quod distributio fit. Est autem affirmatiuũ et negatiuum.

Affirmat quidam vl̃ quilibet omnis. vterq;.
Ambo alius pars: t predictis additur alter.
Denegat at nullus: tum memo: tum quoq; neuter
Alter vterq; simul neuter quoq; iunge duobus.
De multis alius dici solet inclyte lector.
Construitur aũt cum genitiuo plurali vl̃ singulari nominis collectiui: siue cum ablatiuo: vl̃ accusatiuo. iuncta prepositione: vt quilibet horum vl̃ ex his vl̃ inter hos cantat et nullus istorum legit.

Partitiua. viii.

Partitiuũ est q̃ quod partitio fit: vt Quilibz alius. aĩcs quicq; quidã alter ꝛc. que partiue ponũtur: sicut numeralia. Unus duo tres t Ordinalia. Primus secundus tercius: Que omnia sicut distributiua constructionẽ habent: vt Deliternorum: seu inter Deliternos: aut e Deliter nis aliqui studeant: mlti scribunt. Ut autẽ Prisciani exempla in. xvii. li. ostendunt: et distributiua et partitiua sunt eadem.

¶ Relatiua. Ti. ix

Relatio est cognitionis añ late repreſẽtatio: vt ſcribit Virgili⁹ ad laudẽ ſui ꝓri. xii. Relatiuũ est cognitionis ante late repreſentatiuũ. Est autẽ ſubſtantie ꝛ accidẽtis: idẽtitatis ꝛ diuerſitatis.

Relatiua ſubſtantie ſunt.

Quiqz quod reliquis vel vterqz alius ſimul ipſe
Is ſuus ille ſui ſimul alter cetera et ambo.

¶ Relatiua accidentis ſunt.

Qualis vel quantuſue quotennis quot quotus adde.
Et quotuplus quotuplex quotenni cuius quoqz cuias.

Identitatis relatiuũ est ꝙ refert eandẽ rem quã antecedens: vt Quintus legit et idẽ ſedet. Diuerſitatis vero qđ refert diuerſam rẽ ab antecedente: vt veliternorum vnus ſedet ꝛ alii currunt. Accidentis relatiuũ cõſequenti ſubſtantiuo cõuenire oportet: vt Quintus est tãtus quãta non erat. ꝓri. Subſtantie relatiua cum antecedenti ſubſtantiuo conuenire oportet: vt Tirus loquitur: et is ridet corranos.

¶ Qui que quod.

Qui que quod relatiuũ ſubſtantie ꝛ antecedenti et cõſequenti ſubſtantiuo coniungi poteſt: vel ꝓprium vl appellatiuum ſequatur: vt est locus qui vel qđ hodie. Senaculũ appellatur. Est in carcere locus qui vel qđ Tulianũ appellatur. Eo Ardea que vel quod est oppidum latinoꝝ: lege teſaurum.

¶ Interrogatiua ſeu relatiua accidentis. Ti. x.

Qualis de che qualita. Eiꝰ redditiuũ Talis. Interrogãti referũtur oẽs ſpecies qualitatis: vt bonꝰ malus. albus. niger. ꝛ ſimilia ꝓri. xvii. Quantus quãmanto. Eius redditiuũ Tantus tãmanto. Interroganti referuntur omẽs ſpẽs quãtitatis: vt Longus breuis magnus paruus ꝛ ſimilia. priſcia. xvii. Quotẽnis de quãti anni. Interroganti referuntur. Biennis triennis: quadriẽnis: quinquennis ꝛ ſimimilia. priſ. de numeris. Quot quanti Eius redditiuum: Tot tanti. Interrogãti referũtur numeri oẽs: vt Quot homies. Tres decẽ mille. et ſimilia priſ. xvii. Quotus: de che numero. Interroganti referuntur ordinalia: vt primus ſecundus tercius et ſimilia Priſcianus de numeris.

Quotus ꝑ quot ẽt repit. Fabius de grãmatices ſtudio. Quote ꝛ que partes orõuis. Quotuplus quãto piu. Interrogãti referunt: que ꝓprie ad põdus mẽſurã vel numer dicunt. Simplũ. duplũ. triplũ. quadruplũ ꝛ ſimilia ꝓriſ. de numeris: vt cotuplas vncias cõtinet ſtatera tua ꝙ mea decuplas Et quotuplũ vnũ habuiſti hoc anno ꝙ altero duplũ. Quotuplex de quãti doppi interrogãti referunt. Simplex duplex triplex ꝛ ſimilia pri. de nũeris Quoteni ibitis: ad qnãti. interregãti referunt. Bini terni quaterni quini deni ꝛ ſimilia q̃ oĩa pluralia ſunt ſẽp auctore pri. in li. de nũeris. Auctores tamẽ impropꝛie etiã ſingulari numero ꝓtuliſſe inuenĩtur. Columela li. vi Quotena femina lugerũ inquit. Cuius cui a cuiũ. de chi. poſſeſſiuum eſt

infinitū ptinet enī ad oēs spēs possessiuor: vt cuia est illa hec est mea vel tua vl tilius. Jd aūt tā interrogatiuū eē pōt q relatiuū. Et el⁹ masculinū in fine acuitur differētie cā pris. xvii. Cuias vonne interrogāti referuntur noia cūcta gētilia: vt Cuias est ille: nostras vestras: vel grecus vel Romanus: vl similia pris. xvii. Declinat aut hic t hec cuias: hui⁹ cuiatis sicut hic t hec arpinas hnius arpinatis. Antiqui enī dicebāt hic t hec cuiatis t hoc cuiate vel vt hic t hec arpinatis t hoc arpinate: Plau. Rogitāt cuiatis sit.

De Comparatiuis Li. xi.

Comparatiuū est qđ cū positiui intellectu: vl cū aliquo participet sensu positiui magis aduerbiū significat: vt fortior magis fortis ulterior magis itra q ille q int⁹ est. pris. iii. Cōparatiuū resolui p aduerbium t positiuū: vt fortior: id est magis fortis. vel plus aut vehemētius aut validius fortis. t similia. U. Cōparatio est vel similiū vel diuersorum: vel minorum ad maiora: vel maiorum ad minora collatio. prisci. ex Hermogene Gradus ꝓparationis sunt tres. Positiuus: vt fortis. Cōparatiuus vt fortior. Suplatiuus vt fortissimus. Positiuus dicit: qz prim⁹ ponit in ꝓparationis gradu. Apud grecos ꝓparatiuū refertur ad vnum sui generis. suplatiuū ad plura eiusdē generis. Sed ad plures diuersi generis ꝓparatiuo vtunt: Cui genitiuū quoq; adiungūt: cū ablatiuo careāt. Quod et latini imitati sūt: vtq; inter duo: vt Aiacū fortior fuit Thelamonius t manuū melior est dextera. Hora. O maior iuuenū dixit. Et O de penultima. Maior neronū ait: de Tyberio et Druso loquēs. Inter plures vero diuersi generis ablatiuo cōparatiuū latini iūgem⁹. vt Achilles troianis fortior fuit: et tu es doctor cartaginēsibus. pli. lib. xviii. Quā diligētior eēt ceteris. Cōparatiuus quidē gradus. ablto casui iūgitur vtriusq; numeri. Interdū tñ ntō interposito q aduerbio. vt fortior Scipio annibale: aut fortior Scipio q annibal pris. iii. Dicimus itē sū fortior iter illos vel añ illos aut exillis. Plinius vero nullū oim prestantius dixit li. viii. ti. xxi. Jd aūt fit greco more: q eū careāt ablto gto vtunt in ꝓpatiuis. Sum magis p.⁹ q Cato dr: vel magis pius Catone. Enea fu tāto piu giusto q̄to piu felice de hector fuit tam iustior q felicior eneas Hectore. pris. iii. Achille fu piu, forte che piu giusto de enea Fuit Achilles enea fortior magis q iustior. pris. iii. Dius quoq; Hiero. de paupertate. Quidam ex fratrib⁹ partior magis q auarior. Fabius vero libri tercii prologo ait. Sitq; salubrior studiis q dulcior. Et columela li. vi. Ec si longior fuerit q latior: ergo sine magis ēt bene dicit. Fiūt ꝓparatiua a noibus adiectiuis que possunt incremēta vl diminutiōes accipere: vt clarus clarior. A verbo detero deteris deterior. A pticipiis amans amātior. A prepositionib⁹ extra exterior. itra interior: vltra viterior: citra citerior: supra supior: ifra inferior. post posterior. prope ppior. ante anterior. Ab aduerbiis prīdē prior. diu diutius sepe sepius ꝛc. Secūde declinationis noia or assumūt in genitiuo: Tercie in datiuo t faciunt cōparatiua: vt clarius clarior: sapiens sapienti sapiētior

Sed bon⁹ facit melior. siniſter ſiniſterior. dexter dexterior. magnific⁹ magnificētior. mūificus mūificētior: iuuenis iunior. magn⁹ maior. mal⁹ peior paruus minor. Que vocalē ante us hñt nō formāt in vſu ꝯparatiua: vt pl⁹ arduus egregius. dubius ſtrenuus: idoneus. Aſſumūt aūt magis aduerbiū tvſum ꝯpatiui cōplent: vt magis pl⁹ hic q̄ ille. Varro tñ li. ii. de cāib⁹ loquēs aſſiduior es ait. Mediocris t rudis: et Diomedes ait. ꝯparetiuo⁹ et ſuplatiuo deficiunt. Ocyor t ocyſſimus a greco eſt ocys. pri. xv. Ut nequā ne quior t neqſſimus inuenit. a prīdē remota dem t addita or fit prior. t accepiamus ſit primus. pri. iii. Sepe ꝯparatiuus gradus ꝓponitur ſuplatiuo vt maior maximus. Tul. pro. M. Marcello. Maximus oēs tibi grās agimus Cai Ceſar Etiā habem⁹ maiores. Minor triginta annox : minor triginta annis dicit Dicetiā maior. Itēm habeo duos annos diebus q̄nq; minus: eſt michi plus minuſue mali q̄ boni hato vno āno plu de trēta: habeo triginta annos plus vno. diligo illū minus aut plus equo. Poſitiuo ſ̄ligimus tñ quātum multū paulū t ſimilia ꝯparatiuis vero t ſuplatiuis tanto quāto multo: vt multū doctus t multo doctior. Dicimus etiā tanto ego ſi veni quāto poſt tu veniſti. Propior ꝓpius t proximus dtō t actō iuncta legi: vt ꝓpior vī ꝓpi⁹ aut prim⁹ oceano vī oceanū. Dicit quoq; ad oceanū ꝓpius. Itē prime deos accedo. aut ad deos prime. Lege Theſaurū.

De Superlatiuis. Tit. xii.

Superlatiuū eſt: qđ ad plures ſui generis ꝯparatū ſupponit omnibus: vt fortiſſimus grecox fuit Achilles. i. ſup oēs grecos fortis Per ſe vero platū intellectū habet cū valde aduerbio poſitiui. Hā dicendo fortiſſim⁹ Hercules fuit: nō adiiciēs quox itelligo valde fortis. pri. iii. Valla tñ ſcribit ſuplatiuū reſolui per ſuplatiuū t poſitiuū: vt fortiſſimus grecox Achilles. i. maxime fortis t validiſſime nō. n. cōmode dr valde fortis Hā quid abſurdius q̄ cū exponamus ꝯparatiuū p ꝯparatiuū exponere ſuplatiuū per poſitiuū. Suplatiuum genitiuo plurali vel ſingulari iungitur noīs collectiui. vt fortiſſim⁹ gētis. pri. iii. t xviii. Dicimus item fortiſſimus ante alios vī ex aliis. In er adiectiua accepta rimus faciunt ſuplatiuū vt pulcher pulcherrim⁹ acer acerrim⁹. Sed dexter dexterrimus t ſiniſter ſiniſſimus facīūt pri. iii. In ius adiectiua aſſumūt in genitiuo s t ſimus vt clarus clari clariſſimus. Excipitur Bonus optim⁹ munificus munificētiſſimus. malus peſſim⁹ qđ deſinit in ſimus. magn⁹ maximus. paruus minimus multus plurimus. Pri. iii. Quidā poſitiui carent ſuperlatiuis: vt Senex. iuuenis adoleſcēs. diues memor rudis. ſingularis t habentes e ante us: vt idoneus. At tria vltima cōparatiuo etiā carent. In rimus duo deſinūt. Magnus maior maximus ppe propior primus quod quidē pro cognato poſitiui ſignificationē habet ita q̄ etiā ꝯparatiue profertur. Vlpianus. Si quis proximior cognatus naſceretur. Pri. iii. Tercie declinationis nomina in genitiuo aſſumunt ſimus vt vilis viliſſimus vtilis vtiliſſimus.

Sex limus accipiunt. agilis facilis gracilisq3.
Achumilis similis docilis. composita vel adde.
Vetus veterrimus facit a veter positivo antiquo.
Intra interior intimus. vltra viterior vltimus.
Citra citerior citim9. Cice. de rep. vi. Que vltima a celo. citima terris: luce lucebat aliena extra exterior extim9 vl extrem9. Supra superior suprem9 post posterior postrem9. ifra iferior ifim9. A Xbo detero deterior deterrim9. Ante anterior suplatiuū nō habet in vsu. Prisc. tit. Dicimus autē extimus illius illi. t ab illo. Lege Thesaurum.

De participiis. Tit. xiii.

Participiū ait Sergius dictū quasi pticapiū habet enī a nomine gñs et casus: a verbo tēpa t significatiōes ab vtroq3 numer t figurā.
Amans amante. i. qui amat: vl qui amabat.
Amaturus. da amare. i. qui amabit.
Amatus amato. i. qui amatus est vl fuerit aut fuerat.
Amandus: da essere amato. i. qui amabitur. Resolvitur enim participium in relativum ac verbum tempore seruato vt patuit.
Participia verborum suorum seruant constructionem: vt doctus grāmatica doceo enim grammaticam dicimus.
Doctus vero grammatice nomen est. Prisc. xviii.
A verbo activo duo participia venīūt: pīs: vt nutriēs. futur: vt nutriturus
A verbo passivo duo venīūt pticipia. p̄teritū vt nutrit9. futurū vt nutriēd9
Sciendum q3 si deficiant supina deficiunt etiam participia futuri in rus: t preteriti que ex ipsis nascuntur.
Grammaticus docuit: nullum formare supinum.
Urgeo cum renuo: metuo. timeo: spuo posco.
Compesco. fugo. disco. simul arceo: lingo.
Caluoq3 cum tollo: quāuis sublatus et dant.
Ango anctum profert: anxus quoq3: rus fugit autem.
A neutris duū tempor pticipia veniunt. Presentis: vt stans. sonans: futuri vt staturus: sonaturus non soniturus Euphonie gratia.
In meditativis inceptivis quoq3 verbis.
In rus deficiunt: tibi parturio esurio do
Exemplum horresco: fervesco sive tepesco.
In neutris etiam desunt que sunto secunde.
Acper ui faciunt perfectum: calleo monstrat
Ferveo cum tepeo: stupeo lateo niteoue
Ex his tollūtur septem solummodo verba:
Nam doleo dolīturus habet. Careo cariturus
Sic valeo: placeo noceo: pateo: caleoq3
Pelignus ait Calituraq3 ignibus aras
In decimoterno: pateo passurus habebit

Forte doleo dolíturus erit. Maso quoqz dixit li. ix.
Nec quoqz deficiunt in rus: propriusqz supinis
Ambigo scando. luo. sterto: vel strideo strido
Psallo: mico: rudo: pedo tum parco peperci
Et conquiniſco vel obedio: dego pauetqz
Luceo: tum sisto: satago: scabo: malo: volone
Ac nolo et gliſco cresco: pluit estuo vergo
Mando simul: sorbo cum sorbeo. Plynius ipse
Inueniendi auri titulo: sed parcitum inquit
Vult participio phocas caruisse futuri
Sitio: seuo: fluo serit algeo. plynius autem
Sepe salurus ait. Mando mansus retinebit
Nāqz cibos mansos fabium dixisse notaui in. x.
Spica quidem quarto docuit te plura libello
Bis septem retinent tria participia neutra
Prandeo vel ceno: nubo placeo: careoqz
Assuesco. pateo iuro: titubo soleo tum
Audeo vel fio cum fido gaudeo siue Prisc. xi.
Vt prandeo prandens: pransus t pransurus. Careo carens: cassus et cariturus: sed cassus magis est nomen: precipue quum vanum significat.
Fido fidens fisus et fisurus tc. Fio quidem factus tātum habet. Fiens. n. non facile reperitur: facturus est a facio: et futurus a Sum es est fui: id vero ostendunt: affuturus: defuturus t similia.
Ens a sum es est: Cesar non incongrue protulit. Prisc. xviii.
Transitiua neutrorum verba: non tamen omnia quatuor participia tenent: vt aro arans: araturus: aratus et arandus.
A Communi verbo quatuor temporum nascuntur participia: vt Crimino criminans: criminaturus: criminatus t criminandus. Prisc. xi.
A Deponentium tempora veniunt participia: vt Sequor sequens secutus et secuturus Prisc. xi.
Liquor vel medeor. liceor. vescor. reminiscor.
Fert liquensue medensue licens vescens reminiscens.
Dat reor ipse ratus Diomedes non tamen vltra.
Nempe fruor fruitus vel fructus sum variabit.
Sed fruiturus habet fructurus nemo notauit.
Fretus confisus fertur. sic dicito nomen.
Threicia fretus cythara fidibusqz canoris. Virgilius:
Iuuenes tu nempe fruens Ciceronia querens in de natura deorum.
Nascor dat nascens: t natus dic oriturus
Ac oriens ortus moriens tuus et moriturus
Fruiturus idem dabit erutus. Priscianus hoc docet.
At nascor phocas rus scribit non reperiri.

Sequens:sequendus.i.quem debent sequi.Loquẽdus.i.quem debemus loqui.Nomina sunt ꝑris.viii.Ouidius quoqz primo tristium inquit. Me michi mors misero bis patienda fozet.vbi patienda nomen est. Non enim sui verbi tenuit cõstructionem nec tempus significat. Ennius teste Nonio ait. Audibo atqz auris contra vtendas tibi dabo. Impersonalia deficiũt in supinis ꝛ participiis:vt piget:pudet:ꝙuis Plautus puditii posuit. ꝑrisci.xi. Pudens.i.verecundus ꝛ pudendus in pudorem habendꝰ nomina sunt.Ouidius Fastoꝝ.iiii. Nec genere est nobis ille pudendus ait. A pigget etiã pigitum ꝓtulit.Syllius lib.vii. Nec pigitũ puosqz lares:humileqz subire. A penitet penitens nomen ꝛ pticipiũ est iungitur.n.ablatiuo cum deest nomen. Suetonius in Claudii penitentis de matrimonio Agripine iunctũ vero gtõ participiũ est.Suetonius in Vitellio: Non multo post penitens facti.Penitẽdus nomen ẽ.Suetonius in Oct. Sed tamẽ reipublice nequaquam penitẽda.Salust.quoqz in Lugur.ait.Num eorum penitẽdum sit.Vbi quidem gerũdium est. Pertesus ꝛ genitiuo et actõ iũgitur Macro.primo de Sõnio:Pertesus necessitatis.Sueto.in Cesa.Et quasi pertesus ignauiã suã:id adꝰ venit a ꝓtedet. Libet ꝙbens inuenit sed nomen a licet licens ꝛ licitus.Virg.viii. Et licito tandem sermone fruuntur. Participia in vim nominis transeunt quatuoꝝ modis:tẽpoze:constructione:aut casu cõparatiõe ꝛ cõpositione.Prisci.x.de.xii.car. Tẽpoze:hoc est si tẽpus amittant:vt hic doctus laudatur.Tu amandus sedes.i.amari dignus.Constructione:aut casu:verbi casum nõ sequãtur:vt doctus grãmatice.fugitãs litiũ.Cõparatione:aut magis doctus hic ꝙ ille. Vbi etiã tẽpꝰ amittit.Cõpositione vt nocens innocens.Si enĩ pticipia ꝑ se cõponãtur nõ prius verbis cõpositis trãseunt in nomen vim:auctoze Prisciano libro.xi.

De consequentia ablatiui participiorum.

Sole ascendente dies fit:id est dum sol ascẽdit: Et Traiano bellante victi sunt parthi:hoc est dum Traianus bellabat seu bellaret:et audita lectione cantabimus id est postquam audita erit lectio.Fit talis cõstructio per ablatiuum nominis et participii verbo et nominatiuo alterius nominis iunctũ. Priscianus quuinto.dicimus etiam me doctoze flozent Muse:id est dum ego doctoz sum:vel dum ego doceo:illo imperatoze.donec ille imperat.pietate manente:dum pietas manet.

De figuris.Tit.xiiii.

Figura:sicut nomine ipso patet:est conformatio quedam remota a communi et primum se offerente ratione.Vel figura est arte aliqua nouata fozma dicendi.Fab.ix.

Hempe prolepsis erit presumptio tunc ꝛ enim fit,
Quum quod posterius veniet:describitur ante.
Virgilius sexto:poztusqz require velinos.
Vel totum capitur:post artes accipiuntur.
Discipuli discunt:hic pindaron ille Catullum.

Prolepsis ex pro quod est ante: et lepsis acceptio: quasi preacceptio seu presumptio dicitur. Fit autem quū sumitur totum ꝛ post partes accipiūtur: vt aquile volauerunt: hec ab oriente: illa ab occidente: siue aquillarum altera deuolauit ab oriente: altera ab occidēte. De hac Pris. lib. xvii. plura dixit: et nos in carmine figurarum.

Quum plurea sensus verbo concludimus vno.

Fit zeugma: a nobis adiunctio dicitur esse.

Zeugma latine dici potest adiunctio secundum pris. xvii. Est autem figura teste fab. lib. ix. quū vnum ad verbum plures sententie referuntur: quarū vnaqueq3 desiderarent illud se sole ponereatur. Id tribus accidit modis: aut prepositio verbo. Licit pudorem libido: timorem audacia. Et tunc dicit Protezeugma Aut verbo in medio posito: vt tu curris ꝛ ille. Et tunc Mezozeugma nominatur: aut verbo post posito: vt Obsequium amicos veritas odium parit. Et tunc hysterozeugma vel hypozeugma dicitur.

Pro numero numerum ponas Synecdocha fiet.

Dicendo naues armato milite complent.

Si partem sumis pro toto: vel vice versa.

Da requiem puppi: veniet quum frigidus annus.

Nuda genu: mesta ꝛ vultum synecdocha fiet.

Synecdoche dici pōt Conceptio a Cice. in dignitatibus dicitur intellectio Fit aūt quū a parte totū: vel a toto pars intelligit: vt puppi. i. nauī hostis habet muros pro hostes. Frigidus annus: id est: frigida hyems. Meminisse autē debemus ait Don. quādo fit a parte totū faciendum esse ab insigniori parte. Fit etiā quotiēs participio p̄teriti tp̄is a passiuo iūgimus casū actīm: vt delectus animū. Mesta vultū. Ser. i. en. Resolvit eo habens delectum animū: et habens mestū vultum. Sed in carmine potius q̄ prosa vtemur.

Urbem quam statuo est vestra. Antiptosis habetur.

Antiptosis dici potest latine pro casu. Figura est quando casus pro altero casu ponitur: vt Urbem quem statuo vestra est pro vrbs: et sermonē quem audistis non est meus ꝛ Quam putas demosthenis orationē Eschinis est.

Fit enim ex anti quod est pro: ꝛ ptosis casus.

Pars in frustra secant: dic sintesin esse figuram.

Sinthesis ex sin qđ ē cō: ꝛ thesis positio dr. fit aūt cū singulare nomē collectiuū verbo plurali cōponit: vt Pars in frustra secant ꝛ populus clamant.

Est appositio coniunctio quippe duorum.

Substantiuorum declarant seq3 vicissim

Miratur molem eneas magalia quondam.

Appositio est duorum substantiuorum coniunctio sine copula: quorum alterum declarat alterum: vt Alexander Piordi filius. Requiruntur autem duo substantiua in eodem casu. Dic ego Paulus amo (Euocatio dicitur esse) et tu Cicero curris.

Euocatio est cū prime vel sēde persone tercia infigitur sine copula: vt patuit.

Sylepsis sine ꝛ cõceptio tripliciter fit: Et genere ꝛ numero ꝛ persona: in dignius autem hic deducendum ed ad dignius optime lector.

Conceptio seu Sylepsis est adductio idignioris ad dignius. Fit aũt tribꝰ modis genere: Numero ꝛ psona. Genere vt masculinũ cõcipit femininũ et neutrũ. Femininũ vero concipiat neutrũ: vt Quintus et Martha sunt mei martha ꝛ hoc ai al sunt nostre. Luc. i. Otis erat: hinc leges et plebiscita coacte. Masculinum geuus dignius est feminino et neutro: et femininũ neutro. Numero: fit cũ pluralis cõcipit singularẽ: vel singularis dictio plurali verbo redditur. hoc. n. schema late patet: vt Dona. ait: vt Discipuli et preceptor legũt vel discipuli cũ ꝓceptore legũt Pindarus et Quintus amãt. Persona fit vt prima ꝛ cipiat secũdam ꝛ terciã. Secũda cõcipiat terciã Pri testein. xii. ꝛ xvii. Prima. n. dignior est secũda et tercia. Secũda vero dignior est tercia. Dic igit: Ego et tu legimus ego et ille scribimus. Ego et vos et illi fecimus. Item diuellimur inde. Iphitus et pelias mecum. i. et ego: Tu et ille scribitis. De his latius in carmine figurarum. Regulaꝝ Finis.

¶ Summa declinationis per Antonium Mancinellum.

Prima declinatio. Ti. i.
Secunda declinatio. ii.
Tercia declinatio. iii.
Quarta declinatio. iiii.
Quinta declinatio. v.
Patronomica in as. vii.
Patronomica in is. viii.
Patronimica in ne et grega. in. e. ix.
Greca in os. ix.
Unus Totus Solus Ullus et simillia. xi.
De numerabilibus. xii. Cõposita e duobus rectis. xiii.
Composita e recto et obliquo. xiiii.
Composita e duobus genitiuis. xv.
A quis et q̃ deducta. xvi. Cõposita pronoia. xvii.

¶ Fabius. lib. i.

declinare et verba imprimis pueri sciant. Neqꝫ enim aliter peruenire ad intellectum sequentium possunt. Quod etiã monere superuacuum erat: nisi ambitiosa festinatione pleriqꝫ a posterioribus inciperent. Et dum ostendare discipulos circa speciosiora malunt cõpendio morantur: Phoca etiã este. Dis ambiguitas nois in gñe ꝛ declinatione ꝛsistit. Quãpessime itaqꝫ faciãt grãmatice fundamẽta contẽnere: oim iudiciũ. Mõne et. M. Tullius orator artis grãmatice diligẽtissimus fuit: vt ꝛ Fabius meminit.

¶ Prima Declinatio. Tit. i.

PRima genus tantum possit variatio triplex:
Masculeum: muliebre: simul commune teneto.
Sumit A post As Es aut Am variatio prima.

Egina eneas:anchiſſes monſtrat:et Adam.
Hec Egina.huius ne.huic ne.hanc nam ⁊ nan.o na.ab hac na.Sic variantur in agrecoꝝ ꝓpria femina:vt Maia meliſſa medea.
Hec familia:huius familie.et familias:huic lie ⁊ c.inde ꝓponit hic paterfamilias:huius patriſſamilias hec materfamilias:huiꝰ matriſſamilias.⁊c.
Hec dea huius dee:huic dee:hāc deam:o dea a dea he dee harum dearum his deabus:has deas:o dee.a deabus.Sic variantur ſeptem inferiora.
Filia cum Maia Libertaq; vel Dea Mula.
Sic Equa ſic Aſina in plurali terminat abus.
At decimo terno eſt peligni:Eubea duabus.
Et totidem natis andros fraterna petita eſt.
Hic et hec Dardanida:huius de:huic de:hūc de hāc dam:o dardanida:ab hoc et ab hac da.hi et he Dardanide.horum et harum nidum et nidarum his dis ho⁊ et has das:o dardanide.a dis⁊. Sic eunt graiugena.celicola.terrigena et ſimilia derivativa ſeu compoſita nomina. Antiquiſſimi vero Terrigenus na.num protulere.
He ſuppetie has ſuꝑpetias tantum.
Has inficias ſolꝫm. quod nomen heret eo is it dūtaxat.hinc Fab.lib.iii. ſimul et.iiii.ait.Neq; inficias eo:pro nego.

In As.

Hic eneas huius nee.huic nee hunc neā et nean o nea.ab nea hmōi ꝓpria greca i as finita declines.vt bitias pelias ſatanas.Dicit etiā ſatā ſatanis.

In Es

Hic anchiſes huius ſe.huic ſe.hunc ſen.o ſe.ab ſe. Ita quoq; ſimilia greca inflectuntur:vt Heriones achates polites . Veteres autem hic anchiſa etiā dixerunt:et gerionis ſepe inuenies.

In Am

Hic Adam huius de huic de hunc dam o dam ab dam. Siue hic Adam huius adam huic dam hunc dam o dam ab dam. Sic etiā habrahamet ſimilia barbara variantur in geneſi.

¶ Secunda declinatio. Tit.i.

Primum femineum neutrum genus adde ſecunde.
Er vel ir:vrq; refert eius:us ſimul vmq; ſecunda.
Indicat hic teucer.vir vel ſatur.orpheus atq;.
Pacrolus templum.

In Er

Hic Tymber huis bri huic bro:hunc bron et briū o ber a bro.Similiter. hic Menander:teucer evander: que in us etiā reperiuntur:vt Menandrus:teucrus:euādrus tymbrus. Hic Caper huius pri:huic pro:hunc priū o per a pro:hi capri horum caprorum et capriū:his pris hos pros o pri a pris. Ita variantur in gtō plurali omia maſculina ſecūde declinationis neutro carentia:vt virum ⁊ virorum:nūmū et mūmorum denariū et denariorum. Que quidem ſi proponātur:in tum non in horum faciunt.Unde aduertas

Hoc mille nūmū huius mille nūmū ꝛc. hec millianūmū: horū illum mū
his milibus nūmum ꝛc. Item hoc milledenarium. Et hic triumutr: horum
triūuirum. Duumutr horum duūuirum ꝛc. Cauene dice millenūmorum:
milledenariorum: duumuirorum.

In ir.

Hic vir huius viri huic ro hunc rum o vir s ro: hi viri horū virum et vtroꝝ
his viris hos ros o ri a viris. Sic ieuir ieuiri. Duūuir. ri: triūuiri: et alia
ab eo cposita. Sed in genitiuo plurali ieuirū: duūuirum triūuirum. Non
autem euirorum: duūuirorum triūuirorum.

In Ar.

Nominatiuo satur. ra rū. genitiuo ri re ri. Datiuo ro re ro. Accusatiuo rū
ram rum: O satur. rarum. Ablatiuo ro ra ro. Pluraliter saturi re ra. grō
roꝝ rarū rorum. Datiuo ris Accusatiuo ros ras ra. O ri re ra. Ablatō ris.

In Es.

Hic pactolus huiꝰ li huic lo hunc lon et lum: o le. a lo. Ite inflectūtur simi
lia greca: vt priamus. Hic vicarius huius rii: huic rio hunc rium. o rie a
rio hi vicarii horꝝ riū ꝛ rioꝝ his riis hos rios. o rii. a riis. Sic eāt apellati
ua in ius: vt pius socius. Hic Virgilius huiꝰ lii huic. o hunc liū: o virgili:
a lio: hoc pacto in ius ꝑpria: vt Antoniꝰ iulius. Hic supparus suppari ꝛc.
hi suppari rorum. Et hec para supparorum ꝛc.
Hic sibilus hi sibili ꝛ hec sibila ꝛc.
Hic balteus hi baltei ꝛ hec baltea ꝛc.
Hic locus hi loci ꝛ hec loca ꝛc.
Hic locus hi loci ꝛ hec loca ꝛc.
Hic tartarus tartari hec tartaca tortaroꝝ ꝛc. Sic dindymus dindyma
Tenarus et tenara: menalus et menala: massicus et massica: ismarus et
ismara: gargarus ꝛ gargara: pileus ꝛ pilea: infernus et inferna: auernus
ꝛ auerna: hic vel hec Carbasus hec carbasa carbasorum: hec Pergamus
mi hec pergama pergamorum: hic intibus hec intibi: hoc vero intibū hec
intiba facit: hec arbutus ti he arbuti toꝝ pro arbore: hoc arbutū ti hec ar-
buta toꝝ pro pomis. Semisomnus na nū vel hic ꝛ hec semisomnis ꝛ hoc
semisomne ꝛc. Bitugus ga gū hic et hec bitugis ꝛ hoc bituge. Quadritu
gus ga gū: hic ꝛ hec quadritugis ꝛ hoc quadrituge. Inermus ma mū: hic
ꝛ hec inermis ꝛ hoc inerme. Unanimus ma mum: hic ꝛ hec ꝛ vnanimus ꝛ
hoc vnanime: sic exanimus ꝛ exanimis ꝛ similia. Perēnus na num hic ꝛ
hec perēnis et hoc perēne. Hilarus ra rum: hic ꝛ hec hilaris ꝛ hoc hilare.
Infrenus na nū hic ꝛ hec infrenis ꝛ hoc infrene. Hoc virus hoc virus o vi
rus: At Luer. huius viri et a viro dixit. Et sue. in tyb. viro est vsus. Hoc
pelagus huius zi huic go: hec gus o ge: ꝛ o gus a go: sic etiā vulgus.
O deus: o incus vocita: sed filius olim.
Fili: nunc fili populus le lus ac vocitabit.
Fert pelagus: vulgus fluuius: chorus: agnus e velus.

Domus

Hec domus huius mus et mi: huic mui. hanc muim o mus a mo. Hec domus harum muum et morum: his domibus has mos o mus a mibus.

In Um

Hoc templū huius pli huic plo hoc plū o plū a lo: hec templa hoꝝ ploꝝ his plis hec pla o pla a tis. Similiter hoc patronimicū: grece vero prontimicō dicit greca. n. in on neutri generis in um terminant apud latinos. Pli. vi Hoc iugeꝝ huius ri huic ro hoc rū o rum ab ro. Plura ie tenet hec iugera: hee iugera: o iugera tim huius iugeris. Ab hoc gere hec gera: hoc cum his ribus: hec ra o ra a ribus. Tibul. u. iugere dixit. Pli. itē li. xix. Hoc porrū huius ri huic ro hoc rum o rum a ro hec porra ꝛ hi porri horum porrorum his porris ꝛc. Sic et iam. Frenū hec frena ꝛ hi freni. Filum: hec fila ꝛ hi fili forum hi fori et hec fora: hec fora o fora. Hoc celum huius li. huic lo hoc lum o lum a lo hili hoꝝ loꝝ his lis hos los o li a lis Syl. lib. ix. Discordia demens intrauit celos supposq; ad bella coegit. Hoc epulū huius li huic lo hoc tū o lū ab lo. he epule harū laꝝ his lis has las o le ab lis. Hoc balneū huius nei huic neo hoc neū o neum a neo hec balnea hoꝝ neoꝝ ꝛc. he balnee harum balnearum ꝛc. Hec glicerū huius rii huic rio hanc riam o riū a rio: sic eunt in um feminina: vt dorcium Sophronium.

In Eus.

Hic Orpheus huius ei vel eos: huic eo ꝛ pheo. hunc eū ꝛ ea orpheu ab orpheu ab orpheo. Sic inflectunt in eus dipthongo: grecoꝝ propria: vt Perseus. Theseus Tydeus. Ouid. tñ in ibim ait orpheon eē rate ab eo qđ est .i. hic orpheos huius orpheu: latine vero hic orpheꝰ orphei. sicut Androgeos ādrogeu latine ādrogeus in qbus nulla esse pōt diptongus. ꝓpterea in eō factū tūc greco more actū. Hic androgeus nō variat vt orpheus: tydeus Perseus. Nō. n. finit: in eus dipthongon vt ea. Cū Ariadna apud ouidiū inqt: viueret androgeus vtinā. eni longū in us et lōgū versum est. Jd nomē Attici ita inflectūt vt docuit. Cōstantinus ꝛ Serui. ii. en. Jbi androgeos offert nobis socia agmina credens O androgeos tu androgeo. to ādrogeo toti androgeon o ādrogeos pluraliter hi androgeo: ton androgeon tis ādrogeos tus androgeos o androgeo. Sic etiā o orpheos tu orpheu ꝛc. Hic androgeus latini vsurpāt: huius androgei vel geo huic geo hunc geum vel geon o gee ab geo.

¶ Tercia declinatio Tit. iii.

Tercia quippe genus variatio continet omne.
Pluribus ipso modis finitur in ordine dicam

Ja A

Hoc poema hulꝰ matos et matis huic poemati hoc poemo o poema a poemate: hec poemata horum matum his matis ꝛ matibus hec mata o mata a matis ꝛ matibꝰ: Jta variant in a grecoꝝ neutralitatur Syrma syrmatis: toreuma toreumatis: pascha paschatis: non pasca pasce. Hec saturnalia

horũ lium his libus:hec lia o lia a libus. Similiter flectuntur ludox festo-
rũqz noia sẽp pluralia:vt Vulcanalia:bacchanalia:neptunalia:orgia:So
lennia.

In E

Hoc cubile huiꝰ lis huic li hoc le o le a li:hec cubilia horũ lium his libꝰ hec lia
o lia a libus. Veteres aũt in i vel e terminarũt ablm̃ neutralium nom q̃ in e
desinũt. Vñ sepe inuenies a mare vel mari:hoc Xo Soracte huiꝰ soractis vel.
a soracte tm̃mõ facit ablm̃. Lege Syllũ lib.v. Sic etiã hoc Rete retis a
rete semp. Hoc mare huiꝰ maris:huic ri hoc rẽ o re a re:vel ri:hec maria hec
ria o ria. Cesar dixit maribꝰ. Hoc cepe hoc cepe o cepe sc̃m Seruiũ. Hoc
gausape huius pe huic pe hoc pe o sape a pe:hec gausapa horũ pũ his pibus
hec pa cepa a pibus. Hoc p̃sepe huiꝰ pe huic pe hoc pe o pe:a pe:hec pia horũ
piũ his pibus hec pia o pia a pibus. Hoc p̃neste huiꝰ ste huic ste hoc ste o ste
a ste. Dicit etiã hec prenestis huiꝰ stis. Serui. vii. en. Hoc ãplustre vel ãplu
stre:huius amplustris huic lustri:hoc stre o stre ab hoc stri:hec amplustra vel
stria:horũ amplustriũ his stribus hec stra vel stria o stra vel stria ab his stribus
Hec illia horum ilium his ilibus hec ilia o ilia ab ilibus. Iuuena. Vis fra
ter ab istis ilibus. Plinius tamen libro. xi. ille dixit.

In I

Hoc gummi huius mi huic mi hoc mi o mi a mi: plurali caret. Simili pa-
cto hoc sinapi. Dicit etiã hec sinapis vel hec gũmis:u Columel. Fletũ factu-
ra sinapis. Et li. xiii. Qualis ẽ gũmis. Hic vel hec et hoc eiusmodi huius di:
huic di vel. Huic frugi:huius nichili huic mancipi:cordi:nausi figurate cum
oibus casibus vel generibꝰ ĩũgi possunt:vt hic vel hec vel hoc frugi:huiꝰ gi:huic
gi vel. vt frugi hõ qui frugi est:hoc est vtilitati:frugi hoies qui frugi sunt.

In Y

Grecula in y greco reperimus nomina quedam.
Moly:epy aut doty:hoc casus que tris retinebunt.

In O.

Hic vel hec nemo hius nis huic ni hũc vel hãc nẽ a ne Actõ caret vel plurali. huiꝰ
ditionis huic ditioni hãc nẽ a ne:pbo alibi. Hec cõpago huiꝰ ginis huic gi
ni hãc nẽ o go a gine:he cõpagines hax ginũ vel. Sic etiã ãbago ginis vel.
Cõpages vero cõpagis habet:sicut ãbages ãbagis. Plli. Qui. vel Manilii
cõpaginis variãt vel ãbaginis. Hec põdo horũ do his do:hec do:o do a põdo
Hec dido latine huius didonis huic ni hanc nẽ o dido:a ne. Sic quoqz ca
lipso nis:calisto onis. Grece autẽ declinationis tres casus tantũ accipimꝰ:
vbi etiã Seruiꝰ. vii. docet:ntm̃ gtm̃ vel actm̃:vt hec dido huius didus hãc di
do. Sic sapho saphus sapho. Allecto ctus allecto possumus item dicere ab
hac dido. Sapho allecto. Plli. enim a sapho dixit lib. xxii. c. vi.

In Ac In Ec,

Hoc lac huius lactis huic lacti hoc lac o lac a lacte. Hoc alec huiꝰ cis huic
ci hoc alec o alec ab ce. Plurali carent. Plit. vero inquit: alec imperfecta
nec collata. Et Martialis alecem:sed quam protinus illa vorat.

In Id In Ud.

Hic dauid huius dauid huic dauid hunc dauid: a dauid. Ita Prisc[ianus].
Hic bogud bogudis: Maurox rex huic udi hunc udē: o gud a gude.

In Al.

Hoc animal huius alalis huic alali hoc animal: o animal ab alali: hec alia hox alalium his libus hec lia: o lia: ab alalibus. In al neutra sic variantur: vt hoc tribunal lis: hoc ceruical lis. Prisc. vii. Sic etiā hoc vectigal medi a lōga huius galis. Sed gtō plurali horū vectigalium ⁊ vectigaliox in Suetonii primo legimus: de quo etiā hic Macrobius primo.
Hic channibal huius balis: huic bali hūc balē: o bal ab bale. Ita flectunt in al masculini generis: vt hic Sal.

In El.

Mel mellis melli mel melq3 a melle reposcit.
Hec mella hec mella: ⁊ mella o plurale tenebit.
Fel fellis varians totum plurale carebit.

In Il.

Hic ⁊ hec vigil hui⁹ vigilis huic li: hūc ⁊ hāc lē o gil: a gile et gili: hii et he vigiles: hox ⁊ hax vigiliū his libus hos ⁊ has les: o les a libus. Similiter hic pugil pugilis ⁊c. & pugile ⁊ pugili ⁊c.

In Ol.

Sol solis soli solem sol sole reflectit.
Sepius inuenī soles et solibus ipse.

In Ul.

Consulis hic consul presul vult presulis huius.

In Am.

Hic hec hoc nequam certe non est variandum.
Hoc tantūdem huius tantidem: hoc tantūdem. Hi ⁊ he ⁊ hec totidem horum et harum ⁊ horum totidem: his totidem: hos et has et hec totidem ab his totidem.

In Im.

Hoc cim vici uomen huius cim huic cim hoc cim o cim a cim.

In An.

Hic Euan huius euantis huic ti: hunc tem ⁊ ta: o euan. ab euante.
Hic titan huius titanis et tanos huic titani hunc titana tm̄ vt phocas ait: o titan a titane: hi titanes hox titanū his nibus hos titanas: o nes a nibus Sic quoq3 hic pean peanis ⁊ peanos: et omia greca in an masculini gene. auctore predicto: vt hic pan panos. Tullius .i. de oratore: peanem dixit:
Hic pan panos dūtaxat differētie causa: vt phocas ait: huic pani hūc pana: o pan a pane: hi nes: hox panū: his panibus hos panas o panes a panib⁹. Dtōs autē ⁊ ablīs rarissime inueniunt. Prisc. ait hic pan panos vt panis: Diom. inquit. Pan nomen est totum grece declinationis.

In En.

Hec Syren. huius nes et nis huic ni: hanc nem et na: o Syren. a ne. he syrenes harum num: his nibus: has nes et nas o nes a nibus. Ab hoc flamine prouento: hec flamina genitiuo carent: his flaminibus hec flamina: o mina a nibus: probo alibi.

In In.

Hic Delphin huiꝰ phinos ꝛ phinis huic phini hũc phina:o phin : a phine hi phines horum phinum:his phinibus hos phinas o phines a nibus. Dicitur etiam delphinꝰ phini:et hic delphis phinis. Similiter hic Arin arinis:et hic aris:hec eleusin eleusinis:et hec eleusis.

In On.

Hic Sinon huius sinonis huic noni hũc nem et nona:o sinon a none. Ita etiã simon simonis media longa contra rudimon morẽ: Flaccus in poetica Pythias emuncto lucrata simone talentum:hec Sydon sidonis:huic dohi hanc donem et dona o sydon a done. Hic Iacoon : huius Iocoontis: huic Iacoonti hunc Iacoontem et onta:o Iacoon:a onte.

In Ar.

Hoc Calcar calcaris huic ri : hoc car o car a cari: hec aria rium ribus hec ria a ribus. Sic eunt neutra in ar producentia penultimam genitiui: vt lupanar lupanaris : laquear quearis. Ũn hoc nectar ctaris a ctare facit. Sic et alia obliquorum penultimã corripiẽtia. Caret autẽ plurali nectar. Hoc far farris huic ri:hoc far o far a re:hec farra o farra. Hic et hec et hoc par:huius paris huic pari hunc et hanc parem ꝛ hoc par:o par a pare: et pari:hi et he pares et hec paria:horum et harum ꝛ horum partium:his paribus hos et has pares et hec paria:o pares ꝛ o paria a paribus. Sic declinantur ab eo composita. Dispar:compar:impar:separ.

In Er.

Hic puluer ꝛ hic puluis huius pulueris huic pulueri:hunc pulueren o puluer et puluis a puluere. Plurs lit caret. Sic quoqꝫ:sed pluraliter etiã Ciner et hic cinis huius cineris. Hic vomer ꝛ vomis huius vomeris. Sed cucumer cumeris tm̃ : et hic cucumis cucumis facit. Hic ether etheris huic ri hunc rem ꝛ ra:o ether ab ethere. Similiter hic aer aeris. Hic crater huiꝰ crateros et teris:huic ri hũc rem et tera o ter a tere:hi teres horꝝ terum his teribus hoc res ꝛ ras:o teres a teribus. Sic etiã Panther stater caracter. Hic Iuppiter huiꝰ Iouis huic Ioui:hunc Iouẽ:o Iuppiter ab Ioue. Hic septẽber huiꝰ bris huic bri hũc brem:o ber a bri:hi bres horum briũ his bribus hos bres ꝛ bris o bres a bribus. Sic variãtur october nouẽber december.

Aer veris veri ver verqꝫ a vere tenebit.

Sic cicer hoc ciceris:plurali tamen caruere.

Verberis atqꝫ beri solumqꝫ a verbere dicas.

Verbera plurali declinat tercius erdo.

Hoc iter huius itineris huic itineri:hoc iter o iter ab itinere:hec itinera.horum itinerum his neribus hec itinera itinera o itinera ab itineribus.

Hic pedester hec pedestris et destre huius stris huic stri:hũc ꝛ hanc strem: et hoc stre:o pedester:o pedestris stre a pedestri : hi et he stres et hec stria: horum et harum et horum strium his stribus:hos et has stres stris:et hec stria:o pedestres et o stria a stribus.

Mediocer ſic et mediocris vel mediocre.
Sic et equeſter erit: celer additurq; paluſter.
Et volucer celeber: alacerq; ſaluber et acer.
Campeſter ſilueſter item: quibus adde ſequeſter.
Femineum cuius phocas vult eſſe ſequeſtra.
Dicitur etiã Priſ. teſte in. v. hic t hec acer t hoc acre: vel hic t hec acris: et hoc acre. Similiter iſta tria celeber t bris: alacer t cris ſaluber t bris.
Tripliciter duo ber: duo cel' variare ſolemus.
Mediocris etiam maſculino genere legitur: hinc Tullius ſecundo de oratore dixit: Mediocris orator.
Sequeſter ſequeſtra ſequeſtrũ antiqui dicebãt: gtõ ſequeſtri ſequeſtre ſequeſtri dtõ ſequeſtro ſequeſtre ſequeſtro ꝛc. Nunc vero dicimus: hic ſequeſter et hoc ſequeſtre huius ſtris huic ſtri hunc ſtrem et hoc ſtre o ſter et ſtre ab hoc ſtri: hi ſequeſtres t hec ſtria: horũ ſtrium: his ſtribus: hos ſtres t hec ſtria o ſtres t a ſtria a ſtribus. Eius autem femininum eſt ſequeſtra huius ſequeſtre ſicut muſa muſe.

In Ir.

Hoc ir accuſatiuo hoc ir: o ir. Pyr Conſtantinus ita grece inflectit.
To pyr: tu pyros: to pyri: to pyr: o pyr.
Hic t hec martyr huius tyros t tyris: huic martyri: hũc t hanc martyrem: et tyra: o tyr a tyre: hi t he martyres horum t harũ martyrũ his martyribus hos et has tyres t ras: o tyres a martyribus.
Hic Hector huius ris huic ri: hunc rem t ra o hector ab ctore ſic Actor oris Neſtor oris et ſimilia. Hoc cor huius cordis: huic di: hoc cor: o cor a dehec corda horũ diũ his ibus: hec da o da a dibus. Hic et hec et hoc memor huius memoris huic memori hunc t hanc morẽ t hoc mor o mor a mori: t hi t he res horũ t harũ morũ his ribus: hos t has res o res a ribus. memora non dicimus Priſci. teſte Neq; a memore legimus.
Hic t hec bicorpor bicorporis: huic pori hũc t hanc rẽ o bicorpor: a pore: hi t he pores: horũ t harũ porũ his ribꝰ hos et has res o res ab ribus: ſic quoq; Tricorpor indecor bicolor concolor diſcolor. Ouid. vero amorũ. iii. inquit: et volat admiſſis diſcolor agmen equis.

In Ur.

Hic ſecur huius ſecoris et ſocinoris: huic ſocori t ſocinori hoc ſecur: o cur ab core et cinore hec cora et cinora horum corum et cinorum his ribus. et cinoribus hec ra et ſocinora o ſecora et ſocinora: ab ſecoribus et ſocinoribus.
Hoc Femur femoris ꝛc. hoc robur roboris ꝛc. hoc ebur eboris ꝛc.

In As.

Hic As huius aſſis huic aſſi ꝛc.
Hic mas maris huic mari ꝛc.
Hic pallas pallantis et pallantos: huic lanti hũc lantem et lanta: o pallan pallas et o palla a lante. Sic eunt maſculina greca in as vt in genitiuo ha

bentia:vt calchas calchantis calchantos. Gigas gigantis gigantos. Dia mas diamantis diamantos.
Adamas adamātis adamātos: que tria plurale tenēt: vt hi gigātes: hoꝝ gigantū, his gigātibus hos gigātes et gigātas: o gigātes a gigātibꝰ: hec pauptas pauptatis ꝛc. plurali caret. Hec pallas huius pallados ꝛ pallados huic di hanc dem ꝛ lada o pallas ꝛ o palla a pallade.
Hec lampas: huius ados ꝛ adis huic adi: hanc adem et ada: o lampas et o lāpa: a pade he lāpades: haꝝ adum his adibus has ades et adas o pades a padibus. Sic etiam Menas menadis et menados.
Hic et hec arcas: huius cados et adis huic adi hunc ꝛ hanc adem et ada: o arcas ꝛ o arca: ab arcade: hi ꝛ he ades hoꝝ ꝛ haꝝ cadū his ibus hos et has des et das o des ab dibus.
Hic et hec arpinas huius atis: huic ati hunc et hanc atem o pinas ab ate et ati hi et he nates hoꝝ ꝛ harum pinatū vel atium his atibus hos ꝛ has ates o ates ab atibus. Similiter gentilia variantur: vt pinternas frusinas.
Hoc fas hoc fas o fas. Similiter nefas.
Hoc vas vasis huic vasi hoc vas o vas a vase: hec vasa vasorum his vasis hec vasa o vasa a vasis.
Hic vas vadis agit huic vadi ꝛc.
Hic hec hoc nugas indeclinabile dicunt:

In Es.

Hic aries arietis ꝛc. hic paries parietis ꝛc. correpta semp penultia. hic pes pedis huic pedi ꝛc. hic Moyses huius moysi huic moysi hūc moysen p n: o moyse a moyse: hec ē eiꝰ ātiqua ꝛ veriſſima declinatio. Dī etiā Moyses mosis ꝛ mosi: vt Achilles achillis ꝛ achilli. Itē Moses mose: vt anchises ānchise. Sicut Thucidides thucididevl thucididis. Hi penates hoꝝ penatū ꝛ ibus his ibus hos tes o tes a ibꝰ Hi annales hoꝝ liū his ibus hos les ꝛ lis o les ab ibus. Hūc pcerē. hi res hoꝝ rū his ibꝰ hos res: o res a ribꝰ. Hic achilles huiꝰ lis ꝛ li huic li hūc lē o achillevl achilles ab achille. Dī quoqz achilleꝰ achille: sicut orpheꝰ orphei. hoc pacto variant orōtes. Ulixes Diomedes ꝛ similia grecoꝝ ꝓpa i es ꝓducta finita. His chremes huiꝰ mis. metis ꝛ metos huic mi ꝛ meti hūc mē metēt meta o chremevl chremes a creme ꝛ mete Sic oia i es variant i tos grecū gtiñ ĉminātis vt hic rhamnes poete nomē huiꝰ rhamnis netis ꝛ netos: hic dares huius dartis retis ꝛ retos: hic giges huiꝰ gigis gigetis ꝛ gigetos: hic Laches huiꝰ lachis etis ꝛ etos: hec Mēdes huiꝰ mēdis detis ꝛ detos. Hic stipes stipitis: p trūco sine frōdibꝰ: ꝛ p tonre. hec Stipis p moneta. Hec pubes p mltitudie ac pectine: huiꝰ pubis huic pubi ꝛc. plurali caret. Ab hac Spōte. Dar. ait. li. Spōtis sue statuerat finē hec soboles sobolis ꝛc. Plurali caret. hec Tabes huiꝰ tabis hāc tabē ab hac tabe. Dic ēt huiꝰ tabi huic tabo a tabo. Hec lues hāc luā ab hac lue Hē grates has grates o grates Hec teges huiꝰ tegetis ꝛc. Hec qnies huiꝰ quietis huic eti hāc etem o ḋes a te: hic ꝛ hec indes huiꝰ indetis huiꝰ eti ꝛc.

Hec requies huius requiei vel requietis ꝛc. huic quiei vel requieti ꝛc.
Hoc es huius eris huic eri hoc es o es ab ere: hec era hec era o era.
Hic et hec ales huius alitis huic ti hunc et hanc tem o les ab alite: hi et he alites horum et harum alitum ꝛ alituum his tibus hos ꝛ has tes. o tes ab tibus. Hic ꝛ hec miles huius militis ꝛc.

In Is

Hic aprilis huius aprilis. huic li hũc lẽ: o lis ab li Ita Quintilis ꝛ Sextilis Hic Iuue. ꝓpriũ: huius lis: huic li hũc lẽ o lis a le. Sic eũt ꝓpria appellatiuis similia in i finiẽtib⁹ ablatiuũ: vt Martialis ꝓpriũ a martiale. ꝙri. viii Hic tybris huius tybridos ꝛ tybridis huic tybridi: hunc tybri ꝛ tybrin o tybri a tybri. Hic tyberis hui⁹ tyberis huic beri hunc beri o beris a beri. Hic simois hũius simoẽtos et tis huic enti. hũc enta o simoi: a ente. Hic Daphnis huius daphnidos vel daphnidis huic daphnidi. hũc daphnim ꝛ daphnin o daphni: a daphni vel daphnide. Mõsecus hic Alexis alexidos alexidis Thyrsis thyrsidos thyrsidis Busyris busyridos busyridis. anubis anubidos anubidis Adonis adonidos adonidis: vt hic adonis adonios adonis sicut hec Neapolis neapolios neapolis. ꝙri. in. vi. docet. Ain ꝛ macrobius Saturnaliũ ꝛ. ait. Et donis maxia oli veneratio viguit. ꝙlini⁹ itẽ li. xix. c. vii. Ac regũ adonis ꝛ alcinoi. Hic paris hui⁹ paridos paridis ꝛ paris. huic paridi ꝛ pari. hunc paridẽ ꝛ parida: pari vt pari: o paris ꝛ o pari a paride ꝛ pari. Hec turris hui⁹ turris huic turri: hãc rẽ ꝛ rim o turris a re ꝛ ri he turres hax riũ his rib⁹ has res ꝛ ris o res a turrib⁹. Sic variant puppis securis hic vel hec restis. Hec tussis huius tussis huic si hanc sim o sis: he tusses hax siũ his sib⁹ hac ses ꝛ sis o ses a sib⁹. Sic etiã auctore ꝙri. magu deris frugis genus ꝛ sitis singularia tm̃. Sic quoqz nauis ꝛ clauis auctore Donato: vbi ꝓhibet nauẽ ꝛ clauẽ Abitũs aũt erit in e ꝛ in i Iuue. saty. penultima. Atqz vna portax claue teneri. Dia enĩ in vis terminata: ĩ e ꝛ i faciunt abltm̃: vt a naue ꝛ naui: claue ꝛ clau: aue ꝛ aui. Ais tm̃ excipitur. hec vis huius vis: hãc vim a vi: he vires hax viriũ: his viribus: has vires: o vires: a viribus: Hec caribdis: huius caribdis: huic caribdi hanc dim et din o di a di. Hec syrtis huius tis huic ti. hanc tin ꝛ ti o ti a ti: he syrtes ꝛ syrtis hax tiũ his tibus has tes ꝛ tis o tes ꝛ tis a syrtibus. Hui⁹ alpis hãc alpem ab hac alpe. he alpes ꝛ alpis hax pium his pibus has pes ꝛ pis o pes ꝛ pis ab ibus. he Sardis: hax diũ his ibus has dis o dis. a dibus. Sic etiã trallis trallũ ꝛc. Hec strigilis: hui⁹ lis huic li hãc lẽ o lis a strigili. he strigiles hax gilum his gilibus ꝛc. Hec Thetis mater achillis: hui⁹ thetidos ꝛ dis huic thetidi hanc thetin vel thetim: o theti. a thetide ꝛ theti. Fab. iiii. Qui ex thetide natus esset. Hec thetys vxor oceani. huius theryos. huic thety hãc thetym vel thetyn o thety a thety. Hec ibis huius ibidos ꝛ ibidis huic ibidi hanc ibim vel ibĩ o ibi ab hac ibi et ibide he ibes harum ibium his ibibus has ibes ꝛ ibis. o ibes ab ibibus. ꝙlinius li. x. inuocãt ꝛ egiptiis ibes suas ꝑtra serpentiũ aduentũ. Similiter hec isis isidos isidis. Tigris tigri

dos ꝛ tigridis. ℙluraliter aũt tigres ꝛ tigrides. Hec clamis huiꝰ dos vel dis huic dihanc dem vel da o my a myde: he mydes harum mydum. his mydibus has mydes ꝛ das o mydes a mydibus. Eodem pacto Egis egi dos egidis. pixis pixidos pixidis. doris doridis. Thais thaidis. Lycoris lycoridis. ℙhyllis phyllidis ꝛc. Jaspis iaspidos iaspidis. Capis capidos dis. ꝑ vase auctore ℙriscia. hic vero capis ꝑpriũ capios vt capis habet vt hic pantis etiã ꝑpriũ huiꝰ pantis. vt ℙphocas ait. Hic ꝛ hec dis ꝛ hoc di te dicendum esset attamen nec dis nec dite in recto siue nominatiuo repe= rimus: dic ergo: huius huic diti hũc ꝛ hãc ditem o dis a dite: seu potius diti hi ꝛ he dites ꝛ hec ditia. horum ꝛ harum ꝛ horum ditium his ditibus hos ꝛ has dites ditis ꝛ hec ditia o dites ꝛ o ditis a ditibus. hic ꝛ hec pubis huius pubis auctore Ser. libro. v. Jnde venit hic ꝛ hec ꝑpubis ꝛ hoc impube. huiꝰ impubis ꝛc. ℙrisc. in. vi. et phocas etiam aliter.

Nos in generibus etiam plura.

Hic sanguis sanguinis ꝛc. plurali caret.

Hic ꝛ hec exanguis ꝛ hoc exangue. huius exanguis huic gui hunc et hanc guem ꝛ hoc gue o exanguis ꝛ o gue ab exangui: hinc he exangues et hec exanguia horum ꝛ harũ ꝛ horum guium his guibus hos ꝛ has exangues exanguis ꝛ guia o gues ꝛ o guia. ab ibus hoc etiam pacto hic ꝛ hec Dis et hoc oẽ hic ꝛ hec Rudis ꝛ hoc rude et eiusmodi adiectiua. sed hec rudis pro virga a rude facit ℙrisc. vii. Jtem horatius in epistolis Spectatum et to= tiens donatum iam rude queris.

Jn Sis greca.

Metamorphosis a Constantino Byzatio hoc modo grece variantur.

Hi metamorphosis. tis metamorphosios ꝛ metamorphoseos ti metamor= phosi ꝛ metamorphosei ꝛ metamorphosi tin metamorphosin o metamor= phosis ꝛ metamorphosi. plurale habet etiam apud illos. Utimur aũt lati= ni lolo genitiuo plurari metamorphoseõ. Sic etiã Nemesis: Genesis Em phasis: Eclipsis ꝛ similia variant Cicero autẽ octaua epistola tercii latine declinauit Dioceses. Ait enim genitiuo plurali. Dium illarum dioceſium Fab. item. vii. ait totius Thesis dispositio.

Jn ys.

Jn ys greca sunt tantũmodo ꝛ tercie declinationis mutant enim os gre= ci genitiui in is ℙrisc. in. vii.

Hec erinnys. huiꝰ erynnos vel erynnis. huic erynni. hãc erinnym vel erin nyn. o eryn ꝛ erynnis: ab hac erynnii: he erinnides harũ erinniũ his erin= nibus has erinnies o erinnies ab erinnibus: sed nõnulli ex poetis nostris amouẽtes vltimum n cum i greco dicunt erines Tortelio teste.

Jn Os.

Hic heros huius heroos et rois. huic heroi hũc heroẽ ꝛ heroa o heros ab he roe hi heroes hoꝝ heroũ his heroibus hos heroes ꝛ heroas o heroes ab he roibus. Sic eunt in os ꝑductũ generis masculini greca noia teste phoca

vthic tros troos ꝛ trois hic minos minoos nois longa ſemp penultima.
Hic Athos vel athō.hui⁹ athonis huic athoni hūc athon athonē ꝛ athoa:
o athos vel athō ab athovl athone Latius alibi.Hoc os hui⁹ oris huic ori
hoc os o os ab ore:hec ora hec ora o ora ab oribꝫ.lege Spicā hoc os ossis
ꝛc.aliud ſignat:hic ꝛ hec Bos huius bouis huic boui.hunc et hanc bouē o
bos a boue:hi ꝛ he boues.hoꝝ ꝛ harū boum:p ſincopā.his bobus ꝛ bubus
hos ꝛ has boues o boues a bubus ꝛ bobus:remota ui ſyllaba.

In As.

Hic edipus.huius edipodos ꝛ edipodis.huic podi hunc edipodem et edi-
poda o edipu:ab edipode.Similiter melāpus melāpodis et omnia greca
a pus compoſita.Vltie enim dictionis declinationem ſequuntur.Inueni-
tur ꝛ ſepe quidem Hic edipus huius edipi ꝛc.
Hic edipodes huius edipode ꝛc.ſicut Anchiſes anchiſe.Statius.l.teb.
Ø edipode cōfuſa domus.Hec ſalus lutis.ꝛc.plurali caret.Sic tumētus:
et ſenectus.Hoc ſus puris ri hoc pus o pus a re.Lege Spicā Hoc rus ru-
ris turi.hoc rus o rus a rure:hec rura rura o rura.Similiter hoc thus thu
ris ꝛc.hoc ius iuris ꝛc.Plinius vero in tercio de Liburnia:iuribꝫ dixit hoc
viſcus ab hoc viſcer.hec viſcera.horum viſcerum his viſceribus:hec viſce
ra o viſcera a viſceribus.Hoc plus ius pluris hoc plus.Pluraliter hi ꝛ he
plures ꝛ hec plura ꝛ pluria.horum ꝛ haꝝ ꝛ hoꝝ plurium his pluribus.hos
et has plures ꝛ hec plura et pluria o plures ꝛ o plura:et pluria a pluribus.
Hic ꝛ hec ꝛ hoc vetus huius veteris huic veteri.hunc ꝛ hāc veterem et hoc
vetus o vetus a vetere et veteri:hi et he veteres et hec vetera.horum et
harum et horum veterum his veteribus.hos et has veteres ꝛ hec vetera o
veteres et o vetera a veteribus.
Hic ꝛ hec fortior ꝛ hoc fortius huius ortis huic orti.hūc ꝛ hanc orē ꝛ hoc tius
o fortior et o fortius a tiore et tiori:hi et he ores et hec ora horum et harum
et horum orum:his oribus.hos ꝛ has ores ꝛ hora.o ores ꝛ tiora a tioribus.
Item ſimilia comparatiua hic et hec amantior et hoc amantius.hic et hec
doctior et hoc doctius et cetera.

In Aus.

Fraus fraudis generat.laudis laus hec generabit.

In Ans.

Quadrans quadrantis.Glans glandis reddere debet.
Hec glans ius glandis huic di hunc dem.o glans a glande:he glandes
harum dium:his dibus has des et dis o des a dibus.
Hic ꝛ hec ꝛ hoc amās ius tis huic ti hunc ꝛ hanc tē ꝛ hoc amans o amās ab
hoc et ab hac et ab hoc amante et ti:hi et he tes et tia hoꝝ ꝛ haꝝ ꝛ hoꝝ tium
vel tum.his amātibus hos ꝛ has tes vel tis o amantis ꝛ tia ab amātibus.

In Ens.

Hic tridēs neptuni faſcina:tis tis huic ti hūc dentē o tridēs:a dente ꝛ dēti.
Hic ꝛ hec ꝛ hoc iens ius eūtis huic eunti hūc ꝛ hanc euntē et hoc iens o iens

ab eũte vel ti:hi the eũtes t hec tis hoz thaz thoꝝ eunti vtium his tibus hos thas tes vel tis thec tis o eũtes t tis a tibus. hoc pacto rediens euntis. Preteriens pretereuntis et cetera ab eo is deducta. Ambiens vero ambiẽtis habet: Lens casu nominatiuo phocas asserit non reperit: in ceteris vero reperitur.

In yns.

Hec Tirins huius tirinthos t tirinthis huic tirinti hanc tirintem t tirints o tirins a tirinthe.

In Ons.

Frons frontis capitis frons frondis at arboris esto.

In Uns.

Uruns aruntis proprium variare docemus.

In Ers.

Ers artis pars partis: mars martis thuius:

In Ers.

Flectit inertis iners generi quod iungitur omni.

In Ors.

Hic et hec thoc vecors huius dis huic di: hunc thanc dem thoc vecors o cors ab vecorde et di: hi et he vecordes et hec dia: horum t harum et horũ vecordiũ: his dibus thos thas des vel dis et hec dia: o des t dia a dibus Sic declinantur a corde cõposita: vt hic thec concors concordis discors discordis et cetera.

Fors a forte dabit: refugit nam cetera membra.

In Uis.

Hic et hec tyburs tyburtis finiet apte:

In Uis.

Puls pultis variat: retinet qz genus muliebre.

In Ws.

Querit hyems hyemis.

In Abs.

Hic dat arabs arabis: Trabs hec trabis euariabit.

In ebs.

Plebs hec dat plebis: plebs hec rite bei dat.

Hic hec et celebs vult celibis in genitiuo.

In ybs.

Sto Calybs calibis ferrum: populi calibes sunt.

In obs.

Scobs scobis hec poscit: scrobs hic dat hec scrobis apte.

In Urbs.

Urbs vrbis variat reliquis tu casibus adde.

In Aps.

Daps dapis hec generat.

In Eps.

Incerti generis dat adeps adipis genitiuo:
Auceps preterea dabit aucupis e variando.
Hic et hec et hoc anceps:huius pitis huic piti hunc et hanc ancipitē et hoc anceps:o anceps:ab hoc ꝛ ab hac et ab hoc ancipite vel cipiti:hi ꝛ he ancipites et hec pitia:horum et harum ꝛ horum ancipitū:ancipitium:his ancipitibus:hos et has pites vl cipitis et hec cipitia:o pites vel pitia a pitibus
Sic variantur biceps bicipitis. Triceps tricipitis et cetera.

In ỹps In Irps.

Cinypis hic cinyps est et fluuius Saramantum.
Stirps stirpis nomen romanum dicitur esse.

In Ops.

Atqz pelopos pelopis:hydrops hydropis habeto:
Hic et hec inops huius inopis huic inopi hunc ꝛ hanc inopē ꝛ hoc inops o inops ab inope vel pi hi ꝛ he inopes ꝛ hec inopia horum ꝛ harum ꝛ horum inopum vel pium. his pibus hos et has inopes vel inopis et hec pia o pes et pia ab pibus. Huius opis hāc opem ab hac ope:he opes hax opum his opibus has opes o opes ab opibus.

In Et.

Urbs est italie hoc Nepet quod non variatur.

In Jt.

Hoc gingit retinens minime tu flectere debes.

In Ot.

Sunt omnis generis Tot Quot pluraliter vsqz.
Hi et he ꝛ hec tot horum et harum ꝛ horum tot his tot hos et has et hec tot a tot simili modo Quot aliquot.

In At.

Ferre caput capitis volet. Occiput occipitisqz
Sincipitis profert hoc sinciput in genitiuo.

In Ax.

Hic thorax huius thoracis hic raci hunc cem et ca. o thorax a race hi races horum racum his cibus hos ces et cas o ces a cibus.
Formst abax abacis plerunqz abacus reperitur.
Fax facis atqz facum pluraliter edere debet.
Pharnacis hic pharnax proprium vult:nanqz secundo.
Lucanus dixit nec pharnacis arma relinquas.

In Ex.

Grex gregis inde gregum plurali iungere debet.
Ilicis hec ilex. Rex regis:lex quoqz legis.
Fert senis hicqz senex. Exlex exlegis habebit:
Huius precis huic preci a prece hi preces harum precum. his precib⁹ has preces o preces a precibus.

Hec supellex huius supellectilis huic ctili hanc ctilem o supellex a ctile et ctili:hec supellectilia horum ctilium his tibus hec tia o tia a tibus.

In Yx.

Hec victrix huius victricis huic victrici hāc victricē o victrix a victrice t victrici:hi t he victrices t hec cia hoꝝ haꝝ et hoꝝ victricium his victricibus: hos has victrices vel victricis et hec cia o ces et cia a cibus .ita variantur in ix verbalia feminina:vt Altrix Cultrix.ꝛc

Pix picis ideasqꝫ pices,fert tercius in e.

Nix niuis:heqꝫ niues niuium genitiuus habebit.

Pistrix hee piscis pistricis dat genitiuo.

Hec pistris nauis dat pistris.Seruius auctor,

Fert decimo vates in pristin desinit aluus
Pistris adest.Balbum cito proferre secundo,
Hinc poterit pistrix vt pistris belua dici.

Huius vicis hanc vicem ab hac vice:he vices his vicibus:has vices o vices a vicibus.Genitiuus pluralis non est in vsu.

In yx.

Hec styx huius stygis t stygos huic stygi hanc stygem t ge o styx a styge

In Ox.

Nox noctis:dat ium pluraliter in genitiuo.

Vox vocis vocum plurali iungere debet.

In Ux.

Nux nucis:stqꝫ nucum.Dux ducis adde ducumqꝫ.

Faux faucis dat ium:pollux pollucis t effert.

Huic frugi hanc gem a ge.Plural iter he ges harum gum his gibus tc.

In Alx.

Falx falcis generat:plurali tradit iumqꝫ
Propede Calx calcis datiuum pluraliter apte.

In Anx.

Lanx lancis per ium plurales dat genitiuo.

In Unx t inx.

Hic vel hec lynx huius cos t cis huic ci hunc vl hanc cē t ca.o lynx a lynce:hi vl he lynces hoꝝ vl harum cū his cibus hos vl has ces t cas o ces a cibus.Sic variantur hec spynx aut Spynx.huius spyngos t gis tc.

Lynx lyncos lyncis lyncum variare notamus.

Spinx aut spins spingos vl spingis gum dare dicas.

In Unx.

Quincunx quincuncis:sexcunx sexcuncis habeto
Coniugis aut coniunx plurale tamen facit in gum.

In Arx.

Arx arcis formans per ium plurale tenebit.

¶ Quarta declinatio.Ti.iii.

Quarta genus sumit primum muliebreue neutrum
Terminat⁹ quartam siue u quum flecto latine
Que dant us quarte: sunt mascula femineiqz
Denotat hic cultus Domus hec ostendit acusqz.
Dans u dic neutrum veluti cornuqz genuqz.
Hic artus huius artus huic tui huic tū o tus ab tu. hi artus hos tuum his tubus hos tus o tus a tubus. Sic arcus arcubus: partus partubus Lacus lacubus. Portus portubus. hec acus acubus. Tribus tribub⁹. Ficus ficubus. Quercus quercubus. Specus specubus. hic questus questubus pro querela. Questus vero pro lucro questibus inquit Laurentius.
Sumi t lucro. dat u sed pro nempe querela.
Hic astus huius astus. ab hoc astu: hi astus hos astus o astus probo alibi.
Hic euentus huius tus huic tui hunc tum o tus ab tu hi tus horum tuum his tibus hos tus o tus a tibus. Tul. i. de oratore Ut enim quis optime dicit: ita maxime dicēdi difficultatē varioqz euentus orationis expectationēqz hominum pertimescit. Hoc vero euentum hec euenta facit. Tul. n. in petitionibus ait: Si cuiusqz facti t euenti causa ponet. Et Lucretius li. i. Euentum dici poterit quodcūqz erit actum. Ab hoc tussu tm̄ t ab hoc pmissu legitur. hoc autē tussum t pmissum hec tussa et pmissa faciunt Syllius li. vi. et li. ix. tusso dixit ergo hoc iussum tussi. Hic vel hec penus hui⁹ penus huic penui tc. Quarte est declinationis vt docet Ser. i. en. Est etiam singulare tantūmodo hic vel hec specus: huius cus huic cui tc. hec cornus huius nus vel ni tc. huius domus vel mi.. huius pinus vel pini. huius colus vel colli. huius quercus vel querci. huius Laurus vl lauri. Casibus u cunctis quarto tamen um dat Jesus hic Jesu huius iesu huic iesu hunc sum o su s su. he idus harum iduum his idibus tc.
Hic ficus ficus vel fici tu vicium dic.
Hic ficus fici fructum solummodo dicas.
Hec ficus ficus fici: t pomum fit et arbor.
Flectendi carmen copiosius omnia monstrat.
Hoc veru: huius ru: huic ru hoc ru o rū a ru: hec verua his veribus aut verubus hec verua o verua a veribus. Genitino caret Prisciano teste.

Quinta declinatio Ti. v.

Quinta genus tripler fert: masculeum muliebre
Incertum iungas. Sunt meridies acieſue
Hic aut hec qz dies exempla per omnia quippe
Nomen in es longum quinte finire docemus
Quinte plurales fugiunt tres nomina casus
Tris tantum poscunt: rectum quartumqz vocantem.
Ista tamen retinent casus pluraliter omnes.
Hec res atqz Dies: Facies vel iungere debes.
Nanqz Cato facierum inquit Prisc.

Eneidos quinto interpres profert Aciebus.
Utitur ille idem speciebus quippe secundo.g.
Cicero autē in topicis dixerat: Nolim enim nisi latine quidem dici posset: Specierum et spcciebus dicere et sepe:his casibus vtendum est at velim formis etformarum.!
Hec spes huiꝰ spei huic spei hanc spē:o spes a spe he spes has spes o spes
Hic hec fert expes rectum:fert et vocitatem.
Hec fides huius fidei rc.plurali caret Sic etiam Rabies:Caries Sani.es

¶ Patronomica in des Tit.vi.

Hec priamides.huiꝰ de.huic. dehunc den:o de a de:hi de hoc dū r darū his dis hos das o de a dis.Sic variant in des patronomica vt Scipiades:atrides.Horatiꝰ vero.ii.sermonū scipiadā ,protulit:r in vocatiuo atrida est sūt latina declinatio teste Prisciano r Serulo. sit enī ꝑmo eneidos:Dia patronimica q̄ in des exeūt apud latinos prime sunt declinatōis.Quō sūt formantur late carmē Declinationis ostendit.

¶ Patronomica in as Tit.vii.

Hec pelias huius dis r dos huic dehanc dem r da o pelia a pelia de he des hax dū his dibꝰ has des r das o des a dibus.Ita variantur in as patronimica:vt Bitias bitiadis bitiados.

¶ Patronimica in is Tit.viii.

Hec priamis.huius dos et dis huic di.hanc dē r da o priami.a de he des hax dū his dibus has des r das o des.a dibus hoc pacto in is patronimica:vt Nereis:Thesteis Eolis:Eneis Thebais Chryseis:Briseis Colchis rc.

¶ Patronimica in ne r greca in e Tit.ix.

Hec Nerine.huius nes huic ne hāc nen o nerine.a nerine.Similimodo Lybie penelope.Euterpe rc.

¶ Greca in Os Tit.x.

O Logos tu logu:to logo ton logon o loge vel logos hi logi.ton logon tis logis tus logus o logi:Manuel. Hi delos tis delu ti de tin delon o dele vl delos he deli ton delō res delis tas delus o deli.Manuel chrysoloza.Melos in ntō actō r vctō nos vtimur.meln in ablō.Sic etiā chaos et similia greca in os.Id autē latine hoc chaus chai vt pelagus pelagi dicit.mutat eni os in us.Pri.li.vi.Apuleius i hermete: melo diuino dixit.Et Martianus i libro de nuptiis:plurali numero mela r melis protulit.Tocitos grece dicit:hinc maro aitin.v.Immania cete.manilius vero ii.et Lucanus li.x.hic Cetus ceti:latine vsurpant

¶ Unus Solus Totus similia Tit.xi.

Hominatiuo vnus na nū.genitiuo vnius datiuo vni.actō vnum nam num.omne na num abvno na no:pluraliter ni ne na.nox nax nox.nis nos nas na o ni ne na ab vnis.hoc mō sequentia variantur.Unus et vnius.totus totius et Allus.

Alius generat: Nullus nullius et alter
Alterius: Solus solius dat genitiuo.
Fert Uter vtrius alius generabit alius.
Sed michi iam nunq̃ lectum constabit alius.
Unus cum solus Totus quoqz: dant vocitãtem.
Neuter neutra quidem neutrum neutrius habebit.
Ut neutri neutre neutri bene flectere possum.

De Numerabilibus Tit. xii.

Ambo duo he due t hec duo: horum duũ et duox harum duax horum duũ t horum his duob⁹ abus obus duos t duo: has duas: et hec duo o duo o due: t o duo a duobus abus obus. Sic ambo varies teste Phoca pter gtũm. Uir. li. xi. Si duo pterea tales idea tulisset terra viros: Syl. iiii. Chrixus picẽtem laurũqz nec eminus ãbo supplesternit.

Ibi t he tres: t hec tria horum t harum t hox trium: dtõ his tribus: et hi acccusatus hos t has t res tris t hac terciavctõ o tres t trisabltõ a trib⁹ hi he t hec dnq̃z: hox t hax t hox dnqz his quiqz. hos t has t hec quinqz o qunqz a quinqz. Similiter a quatuor vsqz ad centum: vt hi et he et hec quatuor decem vigĩti triginta cẽtum bis centũ trecentum t huiusmodi a centum ꝓposita. Ducẽti te ta. Ducentox tarum torũ: ducẽtis ducentos tas ta o ducẽti te ta a ducẽtis: hoc pacto Trecẽti. Quadringenti. Quingenti sexcenti. i. sexẽti septingenti octingenti: nongẽti et nonigenti. Hoc centenarium huius centenarii tc. Hoc mille: huius millehuic mille huic le hoc le: o le ab hoc le: hec milia: horum lium: his libus: hec lia o lia a libus lia. Macro. in satur. Hi et he t hec mille horũ t harum t hox le: his le: hos et has et hec le: o le ab his mille: ita Prisc ianus quinto.

Sunt omnis generis Tot quot siquot aliquotue. Hi t he t hec tot: horum et harum et horum tot his tot: hos et has et hec tot: a tot.

Composita e duobus rectis: Tit. xiii. Pris. et Diom.

Si componuntur duo recti ambo variantur.
Hinc petrus paulus petri pauli generabit.
Alteruter vult ast rectum variare supremum.

Sic et holusathrum: Rosmarinum varientur.

Hic eques romanus huius eqtis romani: huic equiti romano hunc equite romanũ o eques romane ab eqte romano: hi eqtes romani: horũ equitũ romanox his equitibus romanis hos eqtues romanos: o eqtes romani ab eqtibus romanis: hoc pacto hic pretor vrbanus: huius pretoris. vrbani tc. Hic liber pater hui⁹ liberi patris tc. Alteruter autem vltimum rat extremum rectum declinat. Alteruter tra trum: alterutrius alterutri: alterutrũ tram trum ab alterutro tra tro: pluraliter alterutri tre tra. Alterutrorũ trarum trorum: alterutris alterutros tras tra. ab alterutris: hoc holusathrũ huius holusathri: t hoc Rosmarinũ huius rini: hic aũt rosmarinus marini facit.

Composita ex recto et obliquo Tit. xiiii. Pris. et Diom.

OBliquus recto ſi iungitur ipſe profecto.
Non declinatur: rectus variabitur vſqz.
Idqz pater patrie patriſpatrie bene pandit.
Hic paterpatrie: huius patriſpatrie: huic patripatrie hũc patrẽpatrie o paterpatrie a patrepatrie: hi patreſpatrie horum patrũpatrie: his patribuſpatrie hos patreſpatrie o patreſpatrie a patribuſpatrie.
Hic Tribunuſplebis huius tribunuſplebis huic tribunoplebis ꝛc.
Hoc Senatuſcõſultum: hnius ſenatuſconſulti: huic ſenatuiconſulto ꝛc.

¶ Compoſita e duobus genitiuis. Tit. xv.

BIni compoſiti genitiui non variantur.
Iſtius atqz modi: cuiuſmodi pandere poſſunt.
Hic et hec et hoc huiuſmodi huiꝰ huiuſmodi huic huiuſmodi ꝛc.
Sic quoqz eiuſmodi: cuiuſmodi. iſtiuſmodi.

¶ A Quis et Qui deducta. Tit. xvi.

QUiſ quis namqz piam (ſine quin) coniunge putas q̃
Sine alius nũquis ſimul en preponere debes.
Damuis cũqz libet (ſine quis qui) continet apte.
Quiſnã quenã quodnã vel quidnã: Cuiuſnã cuinã: Quemnã quamnam quodnã vl quidnã: A quonã quanã quonã: pluraliter qnã quenã quenã: Quorũnã quarũnã quorũnã: Quibuſnã quoſnã quaſnã quenã a quibuſnã: Sic variabitis: Quiſqz queqz quodqz vl quicqz. quiſpiã quepiã q̃ppiã: Quiſputas queputas quodputas q̃pputas: Quiſq̃ queq̃ quicq̃: Quidã quedã quoddã vl quiddã quiuis queuis quoduis vl quiduis quicũqz quecũqz quodcũqz. Alla quidcũqz negat. Quilibet q̃libet quodlibet quidlibet ꝛc. Teren. quiſq̃ feminino etiam protulit genere. Ait enim in Eu. Quãdoquidem illarum neqz te quiſq̃ nouit.
Siquis ſiqua ſiquod vl ſiquid: Sicuius ſicui: Siquẽ ſiquã ſiquod vl ſiq̃d aſiquo ſiqua ſiquo: pluraliter: Siqui ſique ſiqua vel ſique Tul. ii. de ora. Siqua erũt mediocria. Siquoꝝ ſiquaꝝ ſiquoꝝ ſiquibꝰ: ſiquos ſiq̃s ſiqua a ſiq̃bus. Similiꝫ neq̃s nequa neq̃d vl neq̃d. Aliq̃s aliq̃ aliquod vl aliq̃d. Nunq̃s nũqua nũquod vl nũq̃d. Ecq̃s ecqua ecq̃d vl ecq̃d n in c vertitur. Ptõ q̃sq̃s vl q̃cq̃d: actõ q̃cq̃d: ablto quoquo quaqua quoquo ita vallai. iii.

¶ Compoſita pronomina Tit. xvii.

NOminatiuo iſtic iſtec iſtoc vl iſtuc: actõ iſtunc iſtãc iſtoc vl iſtuc ab iſtoc iſtac iſtoc: pluraliter voce neutrali iſtec actõ iſtec. Simi ter illic illec illoc vl illuc: illũc illãc illoc vl illuc: vl ab illoc illac illoc: pluraliter illec illec. Idẽ eadẽ idẽ: eiuſdẽ idẽ eundẽ eandẽ idem ab eodẽ eadẽ eodẽ: pluraliter iidẽ eedẽ eadẽ eorũdẽ earundẽ eorundẽ eiſdem: vel iiſdem: eoſdem eaſdem eadem ab eiſdem vel iiſdem.
Egomet meimet michimet memet a memet. noſmet nobiſmet: gtõ caret noſmet a nobiſmet: tuimet tibimet temet a temet: tumet non dicit: voſmet vobiſmet: gtõ caret: voſmet o voſmet a vobiſmet.

Nominatiuo tute nomiatiuo tutemet:nolatiuo tuipſe:gtō ſuimet:ſibimet ſemet a ſemet:actō tete meme ſeſa:ablatiuo a tete meme ſeſe:gtō huiuſce. Datiuo plurali hiſce:accuſatiuo hoſce:haſce ab hiſce. A noſtrapte me apte tuapte veſtrapte et ſuopte. Circius ſuopte conſilio dixit. Tui.it.tuſ. Suopte nuptu et ſuo pondere. Legimus in Plauto tuopte et meopte. Liquet inſup oibus:ambo iſta opuſcula ſatis eſſe pro dicēda grāmatica; altero enim preterita:ſupina:Cōſtructiones et pricipia:altero ꝛ genera et declinatōes docuim⁹. Qui vero huiuſce artis longe peritiores efficivolēt; latius alibi precepta oia cernent:vt in theſauro. Spica ꝛ carmine figuras

¶ Aſcanius Quatraſſus Sermonetanus.

Qui romana cupis puer o dulciſſime noſſe.
Dogmata:quis valeas:hec monumenta cape.
Conſtruere hec verbum:quo vel bene nomina debet.
Tu variare modo:pagina parua docet.
Auctor ſi genitus qua ſit petis vrbe velitre.
Hunc veteris Latii terra tulere virum.

¶ Ant. Mancinellus Velliternus: Clariſſimo viro Dominico de bonis augurius:vtriuſq; iuris doctori eximio. S. P.

Affero tibi vir preſtantiſſime Theſaurū quēdam filiox tuox nomine editum:quū enim plurima erga me officia tua:mente repeterem:q̄d illis ꝓdeſſet excogitaui. Te nāq; duce:te auctore; te auſpice:in romano gymnaſio tā quatuotannos ꝓfiteor. Ubi ꝛ tu annos duodetringeta hactenus ꝓfiteris:ea q̄dem auctoritate:laude et gloria:vt merito doctorū olim mercedē exuperes et dignitatē. Inde ipius gymnaſii decus haberis:ab oīibus veneraris ꝛ coleri:ab oīibus vti olim oraculū delphicū peteris. Inde quoq; ad ſummos vrbis magiſtratꝰ ſepe eligeris. Cuius ſane veſtigia:digniſſimi filii Joānes Michael:Joannes Jacobus: Marcellus item et Bernardinus tua ſumma oblectamēta oīno ſectantur. Ipſox nāq; indoles tāta eſt:ꝛ ingenium pene diuinum:vt inclyti genitoris doctrinā ꝛ laudē facile ſuperaturos ab oībus exiſtimetur. Quo autē et rectius ꝛ copioſius latinā linguā adipiſcantur:hunc de paria cōſtructione. Theſaurū tibi charo parenti ꝛ optimo dedico. Quem ſi:vt ſpero memorie quādoq; tradiderint:nam rerum olim ea theſaurus appellatur:ꝛ carmē et orationē pedeſtrē tum facilius:tum elegantius edent. Vale preſidiū meū. Vale et Salue. Rome Nonis ſextilibus. Anno Chriſti. M.cccc.xc.

¶ De varia Conſtructione Theſaurus:per Ant. Mancinellū Velliternū

Abeo ſpe dicitur:ꝛ michi ſpes abit. Sueto. in aug. Honore abiit ſuffecto alio in locum ſuum. Liuius. lib. vii. ſeu verecundia victus dictatura abiit. Luc. iii. Spes victis telluris abiit.
Abhorret ab hac re:ꝛ hāc rem:parcius tñ ꝙ accuſatiuum. Sueto. in calig.

Mec abhorret a veritate: Idem in Horat. ab omni cede abhorrebat. Catul. actō iūxit: Seuaq; abhorrebas p̄risci p̄cepta parētis. Porphirio itē Ode tercia. Ibi videlicz: Quē mortis timuit gradū ait. Quā mortē inqt abhorrere pōt: q̄ monstra maris: t asperrima saxa sine lachrymis videre potuit. Apule. li. x. met. Mā t q̄d potissimū abhorreret asinus excogitātes scrupulose tc. Obhorret vero cū accusatiuo semp. Abstinet illius illū t illo abstinet ab illo: abstinet se illo vel ab illo. Terē. in heau. Risus abstine. Horat. lib. iii. Car. Mox vbi lusit satis: abstineto dixit Pray callideq; rixe. Plau. in trucu. Abstine istanc tu manum: Helena ad Parin. Est virtus placitis abstinuisse bonis: t li. me. x. A fortib⁹ abstinet apris. Luc. iiii. Et a trepido vix abstinet ira magistro. Tul. vii. epi. Ego q̄ me ostreis t murenis facile abstinebā a beta etiā et malua decept⁹ sum. Plau. in Cas. atq; vrbanis rebus te abstines. Tul. cōtra Salu. Se ab viris abstinuerūt. Absum funeri: t a funere. Penelope ouidiana. Vir michi semp abest. Luc. vii. absum⁹ a votis. Idem. viii. Sed abest a funere busti. Maso i arte. Addē q; insidie sacris a vatib⁹ absunt. Absum italia vl ab italia. Sueto. in Cesare. Italia abesset Tul. li. xv. epi. Abessemq; ab amano iter vni⁹ diei. Absū iter vni⁹ diei: absum terciū diē: vl tres mēses: vl triennū. Tul. li. xv. epi. abessemq; ab amano iter vni⁹ diei. Ter. in heau. Mēses tres abest. Plau. i mustella. Triēniū q̄ tā hinc abest. Absum. xx. passus t. xx. passibus. Vir. li. xi. Nec longis iter se passibus absunt: Cesar. ii. li. de bel. ciui. hiclocus abest a clypeis passuū. xxii. milia. Salu. in Jug. a quo aberat mons ferme milia. xx. passuū. Abūdo hac re dicim⁹: olim vero etiā hui⁹ rei. Ter. in phor. Amore abūdas Antipho. Lucil. saty. vi. Quax t abundemus rex et quax indigeamus. Dicit item hec res abūdat Vir. li. iii. ge. Rursus abundabat fluuidus liquor. Abūdans lactis et lacte dicit: Vir. in buc. Quā olues niuei: pecoris p lactis abūdās. Cic. p Cluētio. Mulier abūdās audacie. Abunor hac re dicim⁹: hāc rē olim dixere: Luc. ix. Potuit vestro p̄ōpeius abuti sanguie Plau. in Persa inqt. Mā hoc argēto alibi abutar. Ter. in phor. Virginē ciuē itidem vt meretricē: vbi aubsus sis: mercedem dare lex iubet Idē in andria teste Hom. Nam in plogis scribūdis operā abutit. Accedit honori: vl ad honorem auctoritas. i. adiūgitur Dido ouidiana: accedet fatis matris miserabilis infans t nōdum nati funeris auctor eris Plau. in menech. Mā homini misero: si ad malū accedit malū. Ouid. li. i. met. Tum vero postq̄ solitas accessit ad iras causa recēs: accedo aūt ad illū idē ē qđ eo Ter. i heau. Accedā ad illos accidit illi i illo t in illū. i. cōtra illū. Cic. in lelio. Nichil mali accidisse Scipioni puto michi accidit: siqd accidit: idē de quinctis cōsularib⁹. Neq; solū sūmo i viro: sz etiā in mediocri hoīe ne accidat quidēdū Ter. in adelph. Fluc; verbū vere in te accidit. Accidit tibi et ad te. Hom. Accolūt fluuiū t fluuio. Psal. xviii. Accōmodat huic rei t ad hāc vl in hācrem. Fab. i. aulbusq; accōmodent curā: idē in. iii. Cui accommodari debuit Vir. in. ii. Lateriq; arguum accommodat ensem. Cice. de

Orat.lib.ii. Aphricano illi superiori coronā sibi in conuiuio ad caput accō modant. Fabius in quarto. Quod in plures casus accommodari potest. Accuso te furti ꝛ accuso tui furta ꝛ accuso te de furto Prisc.viii. Tul.item pro Sylla. Qui alterꝫ cōiurationis accuset. Et prio ii. de Oratore ad Quin tū fratrē. Nā q inertiā accusas adolescentiū ꝛc. Emelius ꝓbus in vita Ly sandri: in quo accuratissime eius auariciā pfidiāq accusaret. Idē etiā ait: accusatus hoc crimine. Aulus Gellius li.xvii.c.iii. Qua timarchū de pudi citia grauiter insigniterq; accusauit. Adeo vrbē ꝛ in vrbem. Pris.xviii. Adeo vrbē. vl ad vrbē adeo. Suetonius in calig. Libera ac federata oppi da sine lictoribꝰ adibat. Terē. in eu. Ne vir dsq; ad eā adeat. Tulli.iii.epi. ad me adire quosdā memini: passiue etiā dicit. Suet. in aug. Quo aūt faci lius vrb adiretur. Adheret vel adherescit muro in muro et ad murum Apuleius li.viii. Que claustris adherens. Ouid.li.iiii.Met. Jūctoq; in corpore adherent. Plautꝰ in penulo. Ne ad fundas viscus adherescerer. Adhibeo castris vl ad castra socios. Virgi.viii. Hos castris adhibe socios Cicero.iiii. Tusc. Quod vetat Chrysippus ad recentes quasi tumores ani mi remedium adhibere. Idem ii.v. Tusc. Quos negat ad panē adhibere dequā ꝓter nasturtiū adicio illi vl ad illum auctoritatē. Naso in remediis Aduice ꝓceptis hec quoq; Naso tuis: plautus in mercatore. Ne ad illā me animū adiecisse aliqua sentiat. Adimo a te ꝛ tibi Pri.xviii. Suetoniꝰ itē Tito. Nullo ciuiū dcq; ademit. Adiūgo dolori vl ad dolorē inimicitias Seruiꝰ Sulpitiꝰ ad Tullium. Quid ad dolorē adiūgi potuit Cicero philip pica: v. Cesar se ad neminē adiūxit. Adhortor illū ad virtutē vl de Xtute Tulliꝰ philippica.ii. Ut ad defendendā Remp. te adhortarer Cesar.ii. de bel. Ciuili ꝛ de custodia ac defensione vrbis adhortarent. Adulor te ꝛ ti bi Prisc.xviii. Fabiꝰ vero in.ix. docet veteres hūc adulari dixisse: iā vero huic dici. Cicero autē.i.offi. passiue dixit. Nec adulari nos sinamꝰ. Addit officio vl ad officium gloriā: addit in manus vincula. Ouidius.iiii. Met. Addit his nyseꝰ. Vir. v. Ipsis ꝓcipuos ductoribus addit honores. Tul. v. epi. ad Rufū: ꝛ si meo iudicio nichil ad tuū ꝓuinciale officiū addi pōt. Idē Tusc.iii. Addit ad hāc diffinitionem a zenone ꝛc. Plau. in trinūmo Sed adde ad istā gratiaꝫ vnū. Ouid.li.iii. Fast. Vinclaq; sopitas addit inarta manꝰ. Admonitꝰ hāc rē ꝛ de hac re. Cicero. v. epi. ad. M. Liciniū. Sinā dppiā: aut a te essem admonitꝰ ꝛc. Itē ꝓ. M. Celio: illud tamē te eē admo nitū volo. Itē. vi. epi. ad. A. Cecī. siqd ignorabo: de eo admōitꝰ: oia studia vincā. Admoneo te vniꝰ rei, hanc rē: ꝛ de hac re. Ouidius. i. Trist. Ocia delectent admoneāt q; mei: Tibullus. i. Admonuit dñe: destituitq; Henꝰ Sallust. in Catil. sed quoniam tanti viri tempus admonuit. Ter. in heau. Ridiculum est te istud me admonere Ciitipho Tul. vii. epi. ad Trebatium Sed vt ego quoq; te aliqd admoneam. idē li.iiii. Putaui ea de re te esse admonendū: Macrobiꝰ Sat. iii. sed differo dū de alia lasciuia: quā hic ca reamus: admoneo. Tullius de laudibus Magni: De quo vos paulo ante

admonui. Admouet turri vl ad turrim machinas. Cesar. ii. de bello Ciuili: ad turrim hostium admouent. Cicero. ii. i. de Orat. Nō admoueri possit oratio ad sensus animoꝝ: atqꝫ motus: Valerius li. vii. c. iii. Qui ineque genitalē ptē manumissam. quū ad eū locū vētum esset naribus eq admonit.

Adsum pugne vl in pugna. Cice. in Phili. oībus his pugnis. Dolobella affuit. Idē de Orat. ii. ii. In pauli pugna nō affuerat. Suet. in Othone. Meculli pugne affuit. Egrotat hec vl ex hac re. Ci. iiii. Tus. Ea res ex qua animus egrotat. Affero tibi vl ad te opem. Plautus in Epidico. Afferdomū auxiliū michi. Idē: Nō meministi me aureā ad te afferre natali die.

Affluit tibi amor ꝛ affluis amore. Ouidius primo de remedio: affluit incautis desidiosus amor. plautꝰ in pseudolo: atqꝫ adeo vt frumēto affluam

Alligo te furti: vl furto. Teren. in eu. hic furti se alligat. plautus in penulo: ita eū furto alligat. Amisi boues. i. pdidi. amisi a me illum. i. remoui. vl reppuli. terē. in phor. Immo hīc qđ aiunt: auribus teneo lupū: nā neqꝫ quo mō a me amittā inuenio neqꝫ vti retineā scio. tullius pro sex. Roscio: etiam q natura mitissimi sumus assiduitate molestiaꝝ sensum oēm humanitatis ex animis amittim9. Amolior ate ꝛ tibi. Phil. xviii. Lucanus ite li. v. humeris tā pōdere fessis Amolitur onus. Angit cura aium: ꝛ ango me animi. terē. i phor. Cura hec angeret animū. Idē i heau. aiqꝫ sese angebat. plautꝰ in Epidico. absurde facis: q angas te animi. Aiaduerto hec. i. obseruo Cir. li. it. g. his aiaduersis. Cato ꝑmo capite de re rustica. Vicina quo pacto niteant id aiaduerto. Aiaduerto in hec. i. punio. Sueto. in aug. perusia capta in plurimos aiaducrtit Ter. in and. Ea primū aiaduertenda est ab illo iniuria. Ante ꝛ quarto ꝛ sexto casui iungit. Dicim9 eni paucos ante ānos: ꝛ paucis ñ ānis. Sue. in Cesare Sed Cesari futura cedes euidētibus ꝓdigiis denūciata est: paucos āte mēses. Cicero off. iii. paucis ante annis emerat. Ante paulū ꝛ paulo ante dicim9. quō post paulū ꝛ paulo post Phil. xviii. Cicero aūt aliter dixit li. x. epi. ad plancū ait eni: ante alq to q tu natus esses. Cesari itē. i. de bel. Ciuili: post paulo tamē interiectis vltro citroqꝫ missis. Salust. in Catil. post paulo ipi trahebant. Plinius li. ii. e. viii. etiā inqt. Spherā ipe ante mlto stias. Causa aūt ē. Qm post ante ꝛ circū vtriqꝫ casui iūctas inuenimus auctore etiā Donato. Antecedo illi ꝛ illū. i. Terē. in Phor. Hec ei antecessit. Cicero. i. offi. Quātum natura hominis pecudibus reliqsqꝫ bestiis añcedat. Suet. in aug. Et magnificentiis oēs antecessit. Antecedit multū vl multo. Cesar li. iii. de bel. Ciuili. neqꝫ cōsequi potuit: q multum ꝛ expedito itinere antecesserat. Cesar. idem li. ii. Non ita multo se reliquorum ciuium fatum antecedere existimarent.

Anteit ei vl eū Plau. in amph. Virtus ꝑmiū est optimū: virtus omnibus rebus anteit. ꝑfecto salustius in iug. Et quū oīs gloria anteiret. Antistat ceteris vl ceteros. Apuleius li. iiii. sed animi robore ceteris antistaret. Ita tunc inter eos vnus qui robore ceteros antistabat. Gelius li. vii. c. v. qui gestus ꝛ vocis claritudine ꝛ venustate ceteris antistabat. Applico ad terrā:

vel applico me ad terrā. ¶Mircius libro sexto de bel.hiſ.ad terrā applicant Teren.in and.Forte applicat ad primū ad chyriſidis patrem ſe Cicero itē libro primo de oratore. Si ſe ad aliquem quaſi patronum applicuiſſet:

Appropinquat vrbi vl ad vrbē:muro vl ad murum ꝛc.Ceſar libro ſeptimo de bello gal.Cuz tā muro appropiquaſſent turres:Idē libro.iiii.Quū appropiquarēt Britānie ¶Mircius.li.v.de bello aphricano:Donec ad ipas portas ac murū appropiquaret. Arcet illū tēplis vl ad tēplis Lucan⁹ li.v. Seu pean ſolis tēplis arcere vocētes.Mir.li.i.Arcebat longe latio:Idem Ignauum fucos pecus a preſepibus arcent. Ardeo actū regit et abitū Mir.in Bu.Ardebat alexim id ē cupiebat:vl ipatiēter amabat:Hora.li.ii. O de quare:Arſit atrides medio i trīphoꝛgine rapta.¶Phedra Ouidia na arſit ꝛ nides i menalia atalāta. Arguo te pigritie vl pigritia.Sueto. in Ceſare:Me hoſpitem aut negligentie aut ruſticitatis videretur arguere Idē in Clau.ſi quē ſecordie argueret.¶Plau.in amphi.Durare nequeo in edibus.ita ne probri ſtupri dedecoris a viro argutā meo ꝛc.Solinus ppe finē peccato argut⁹. Aſcribo te numero vl in numeꝝ oratoꝝ ¶Hora.li.ter. car.Et aſcribi quietis ordinibus patiar deoꝝ.Ci.philip.ii.Tu vero aſcribe me in talē numeꝝ:aſpicio illos vl ad illos:Mir.li.ii.en.Iuppiter omipotēs precibus ſi flecteris vllis:aſpice nos ibidē: Hō ego mirmydonū ſedes:Do lopū ve ſupbas aſpiciam.¶Plau.in capti.agendū aſpice ad me. Aſſueſco bellis aim vl aio bella:aſſueſco man⁹ labori vl ad laborē idē eſt q aſſuefacio Mir.vi.He pueri:ne tāta ais aſſueſcere bella:ī geor.iii.Ubi libera colla ſuitio aſſuerint:Ceſar cō.vi.Sed aſſueſcere ad hoies ꝛ māſuefieri ne puuli q dē pñt:aſſueſco poeſi idē eſt q aſſuefio Luc.li.v.adde q aſſueſcius fatis Ouidius Aſſuetus ſtudiis ꝛc.i.aſſefactus. Aſtitit illū locū:illo loco:illi ꝛ circa illū:Hos quoqz vt greci dicim⁹ ¶Priſ.xviii.¶Plautus itē in mercatore ait:vt preaſtitit.Et Mir.li.ii.Arduus armatos mediis in mentib⁹ aſtās fudit equus Attēdo iuri ꝛ iuris ꝛ Sueto.i Galba:iter itinerales diſciplinas attēdit ꝛ iuri pli.li.vi.epi.In ſūma noſti facetias:hoīs quas velim attēdas Tullius pro archia poeta. Quoniā me in hoc nouo genere dicendi tā diligenter attenditis.Diomedes etiam inquit. Attendo te oculis:attēdo tibi mente:ait idē:Attendo legentē veteres nō attendo legēti. Attinens ad illū ꝛ illi pri.xviii.Ego vero vtō iunctū ſemel legi dūtaxat apud plautum in captiuis:ait enim:Hūc ſenex eſt i tonſtria:nunc tā cultro attinet.alibi tñ ſp iunctū actō cū ad vl ſine ad ſequēte infinitiuo.Tul.p ¶Publio Quitio Michil ad me attiet:Itē neqz quēq attiebat id accuſare:Itē p Sex.Roſcio Quid attinuit eū potiſſimū nūciare.Auerto illū hac re ꝛ ab hac re.pri.xviii Sueto.itē in Nerone ait:a phia eū mater auertit:Mir.i.nec poſſe italia teu croꝝ auertere regē. Aufero a te ꝛ tibi:Sikripio:adimo emiſor amoueo ¶Priſ.xviii.Te.itē in ¶Phor.Ut a nobis tñ hoc argēti auferat.Luc.li.vii. Te magnum concitus aufert at bello ſonipes:idem in quarto:aufert tibi nomen iberus ꝛ libro nono:abſtulit arboribus preciſi:nemoriqz laborem.

Aufugio tibi ꝛ ate. Sueto. in Cesa. Quũ immolanti aufugisset hostia. Au scultoüli. i. obtẽpero. auscultoilli vl illi ꝑ audio. Teren. in and. Pãphilꝰ ne adiutẽ an auscultẽ sent. Idem in adel. Vin tu huic sent auscultare. ꝛ in Und. Auscultapauca. Plautꝰ in milite. Vicine auscultaq̃so. Ego auscultẽ tibi id ẽ audiã vl obtẽperem: ꝛ in Tri. Postremo nisi me auscultas: atqꝫ hoc vt dico facis: audio etiã ꝑ obtẽpero legit iunctũ tñ actõ. Ci. lib. iii. epi. ad thermũ. si me audies vitabis inimicitias. audiẽs vero tibi ꝑ obtẽperãs sepius legitur. Cesar. li. v. de bel. gal. Dicto audientes non fuerunt.

C

Capax trium equoꝝ: tribꝰ eqs ꝛ ad tres equos dr. Oui. ꝑmo Met. Sãctiꝰ his ait: alte deerat adhuc. Pli. li. ii. epi. Vtilia vsibꝰ capax nõ vsibꝰ capax nõ sumptuosa. Pli. itẽ maior li. xxvii. c. v. Excrescitqꝫ indies eiꝰ rei luxꝰ: murrino. lxxx. sestertiis empto capaci plane ad sextarios tres. Careo parẽte dicimꝰ: olim actõ quoqꝫ iũxerũt. Turpiliꝰ meos pentes careo vbi Monius ait eẽ acciñ ꝑ ablatõ. Plau. item in captiuis Collus collaria caret. Idẽ in Curculione ait. Caruit ne febris te heri: vl nu diustertius? Cauet illi: illũ: ab illo ꝛ de illo. Sueto in Tito. Securitati satis cauit. i. puidit. Idẽ in Galba: Caueret piculũ. Idẽ in caligula. vt a Cassio caueret. Et in Augu. Cũ ꝛ de nũero: ꝛ de ꝓditõe ac drĩa eoꝝ q̃ manumitte rẽtur curiose cauisset. Et in Tyberio. Nõ nichil de his Augustus testõ ca uisset Plau. in menech. De illis rebus caue tibi: caueo tibi: id ẽ cõsulo siue puideo. Tul. li. ii. epi. ad Appiũ: Meliꝰ enim ei cauere volo: q̃ ipe aliis solet Caueã a te. i. cautꝰ fiã. Ci. de claris orato. At vero in q̃ tibi ego Brute non soluã nisi priꝰ a te cauero ꝛc. Plau. i menec. hoc michi abs te caueo cautiꝰ ꝑ vito. Celo te illud ꝛ de illo. celaris a me illud et de illo celaꝝ ietiã tibi a me illud. Terẽ. i adel. Ea ne me celet Oui. in canace: hoc te celauimꝰ vnũ Ci. li. vii. Sed Bassus noster de hoc me libro celauit. ꝛ ꝑ Deiotaro. De ar mis de ferro: de insidiis celare te noluit: ꝛ ad Metellũ li. v. epi. Debes exi stimare te maximis de rebus a fratre esse celatũ. Luca. v. Nullũq̃ futuri a supis celate diẽ. Terẽ. in phor. Si hoc celeꝝ pri in metu sũ. Emiliꝰ ꝑbus in vita Alcibiadis: Id Alcibiadis diutiꝰ celari nõ potuit. Certo tecũ vl ti bi. Vir. in Buc. Tu dic me cũ quo pignore certas. Itẽ certent ꝛ cygnis hi nule. Cessas i illã rẽ: ꝛ cessas in illa re aliud ẽ. Tardꝰ es ad faciẽdã rẽ ꝛ tardꝰ es in faciẽda re. Sic cessas i vota. tardꝰ es ad vota faciẽda: cessas in votis: tardus es dũ vota facis. S. Cingit ensem ꝛ ense Vir. li. en. et inutile ferrũ cingit: ibi dẽ ipulit his cingi telis. Cingo illũ balteo ꝛ cigo tibi latus Naso Met. i. flũiaqꝫ obliqs cinxit declinia ripis: idẽ i li. de põto. Nũqꝫ latꝰ scicingat tibi turba senatꝰ. Colloquor cũ tyberio: olim etiã tyberiũ colloꝝ quor Trãquillus in claudio. Collocutꝰ sum cũ Tyberio vt mãdasti mea la uia Plautꝰ ipsa. Vbi cũ lenone me videbis colloq̃: idẽ in Asinaria. Quẽ adeat: quẽ colloquaꝝ: ꝛ in captiuis: plubet hunc hoiem colloq̃: ꝛ in menech mis. Hũc volo etiã colloq̃. Comitor amicũ actius significatõe fit comitor

emico ꝙ ablatiſ paſſus Diom. Air. ſtẽ li. vi. en. Qui ſic comitat eſſem lẽ
in primo: dolo cõtratus achate. Proptius vero actiua etiã ꝓtulit ſtatura.
alt eni: Mee comitarẽt caſtra puelle et Oui. ii. de põto: Quẽ pia vobiſcum
ꝓles comitauit euntẽ et paulo iferius: pyrithoũ ſtygias theſeus comitatus
ad vndas. Cõparo vt confero tibi illã ⁊ tecum. Pꝛiſ. xix. Tul. itẽ pro. L.
Cornelio: Cum legibus cõferemus Valerius. lib. vii. c. ii. Quã porro ſub
tiliter Anacharſis leges arenaꝝ telis ꝓparabat. Mã vt illa ifirmiora alia
lia retinere: valẽtiora trãſmittere: ita his humiles ⁊ paupes cõſtringi diui
tes ⁊ prepotẽtes nõ alligari. Cõpeſco illũ inſaniẽtẽ ⁊ iſanire ⁊ ne inſaniat
Pꝛiſ. xvii. Cõdẽno te criminis ⁊ crimine Salu. i Cati. Preter rerũ capi
taliũ cõdẽnatis Tul. ii. xiiii. epi. ⁊ ſceleris cõdẽnat genex ſuũ. Idem lib. ii.
ad Curiã. Cõ dẽnabo eodẽ ego de crimine. Conducit doloꝛi ⁊ in doloꝛẽ
ſerenus et potu ⁊ fetu ſtomacho conducit anetũ ꝓplau. in ciſtilla. Quibuſnã
in rem bene cõducat. Confert huic rei ⁊ ad hanc rem: hoc eſt vtile eſt: Fa
bius. iii. Interim cõfert admiratõi multũ etiã infirmitas. Ire in. ii. ſcto ãri
etiã natura ne plus ad eloquẽtiã conferat an doctrina. Cõfidãt illi ⁊ illo
Ceſar lib. iii. de bello Gallí: Cui maxime cõfidebat. ibidẽ ſcipio affinitate
põpeii conſiderat: Idem lib. iii. de bel. gal. Multũ natura loci confidebant.

Congrediꝛ tibi olim dicebant: ſicut pugno tibi: dimitto tibi: hodie vero
dicimus. Cõgrediꝛ tecum dimico tecũ ſeruius primo en. atqꝫ impar con
greſſus achilli. Cõqueꝛ hanc rem: ob hanc rẽ hac re ⁊ de hac re. Cõque
roꝛ tibi ⁊ apũd te hoc ⁊ de hoc Sueto. i aug. Alicẽ ſuã ꝓqueſtus eſt: idẽ in clau
dio: Ipſe quoq; libello conquerit ob hanc eandẽ valitudinẽ: ⁊ gladiatoꝛio
munere qũ ſimul cum fre memoꝛie pris edebat: idẽ in aug. Tyberio quo
qꝫ de eadẽ te ſedulo violẽtius apud ſe per epiſtolã cõquerẽti: ita reſcripſit.
Cõſcius ſceleris vel ſceleri dicit: Ouid. iiii. Faſto. Cõſcia mẽs recti fame
mendacia riſit: ſed nos in vitiũ credula turba ſumus. Maro. i. en. Et mẽs
ſibi conſcia recti idem in. ii. et conſcia numina veri. Aconcius Cidyppe;
Fac mõ polliciti conſcia tẽpla colas plau. in rudete: ſemp cauere hoc ſapiẽ
tiſſimũ eſt: ne conſcii ſint iꝑi maleficiis ſuis. ſapho cõſcia delicijs illa fuere
meis. Cõſulo te ⁊ tibi Ande pri. xviii. inqt. Cõſulo qñ interrogatiuũ eſt
actõ: acqſitiuũ vero dtõ copulat. Conſulo te illud ⁊ de illo. plau. in menech
lbo: ⁊ cõſulã hãc rẽ amicos: qd faciẽdũ cẽſeãt Luca. ii. viii. Rectoꝛẽqꝫ ratis
de cũctis ꝓſulit aſtris. Cõſuloꝛi te hoc Ter. i Heau. Peſſime iſtuc i te atqꝫ
in illũ cõſulis id eſt erga. Cõſuloꝛ ab illo de hac re ſue in aug. ſanxit ergo vt
de bellis triũphiſqꝫ cõſulereꝫ hic ſenat⁹. Conſulo ꝓuideo ⁊ proſpicio tam
dtõ ꝙ actõ iũgunt: ſed dtõ prudentiã ſignificant pri. xviii. et Luca in. iiii.
Conſulite extremis anguſto in tpe rebus. Contingit tibi vel in te: id eſt
accidit: Cõtingit: id tãgit Ouidius de morte Druſi: Omis cui virtus cõti
git: vnꝰ cras ibidẽ: Hei michi quã facile eſt quãuis hoc ꝓtingit oẽs alteriꝰ
luctu fortia ꝛba loq. Tul. i. of. atqꝫ i magnis aĩs igenitiſqꝫ id pleriqꝫ cõtin
git ꝛc. Cõuenit olbus ⁊ in oẽs: ſapho: Cõuenit illa michi Conuenit illa tibi

Tullius pro sexto Roscio: Non in oēs arbitror ois ꝺuenire. Clā custodem et custode Diome. Donat⁹ etiā scribit clā seruire ambobus casibus id affert plaut⁹ quoqz i Amphyt. ondit his ꝟbis: is amare accepit. Alcmenā clā viro ꝛ i mercatore: Rat⁹ clā pfez meū posse hfe ibidē nichil pōt clā illis hērē

D

Amnamus hūc ignorātie: de ignorāti et ignorātia pli. li. iiii. epi. absentē inauditāqz dāmnauit incesti. Fabius li. ii. Neqz enī nos tarditatis natura dānauit Cicero pro li. Tuscu. Capite dānarer Idem libro primo ad herēniū: Lex vetat eū q̄ de pecuniis repetūdis dānatus sit. in cōcione ofonē habere. Decedimus ex puincia: de puincia et a puiucia Tul. li. v. epi. Ex puincia decessimus: Idē li. ii. Ego de prouincia decederē ꝛ li. iii. A me inuitissimo decessisset. Decet illum virtus hodie dicimus. olim vero etiā decet illi. Oui. in remediis. Lude: Decēt annos mollia regna tuos Teren. i adel. Ut vobis decet. Salu. iug. Quib⁹ p magnitudine impti ius ꝛ iniurias oēs cure eē decet. Ci. li. iii. de oratore. Quādoqz id deceat prudētie. Dedecet illos ꝛ in illos Tul. i. offi. Ut si q̄d dedecet in illos: vitemus ipsi. Dedignor illam rem ꝛ illa re. Terentius. iiii. enei. per actū sepius. Luc. vi. Dedignatur iter. Fabi⁹ lib. i. Quā impia dedignātur: Deficit michi pecunia: id eē deest. deficiet te salus. i. relinquet. Deficit Campania a Romanis ad Hānibalē: id est a romano ꝛ ductu recessit ad Hānibalē seu rebellauit. Ar. ii. i. geor. Quū iā glādes atqz arbuta sacre deficerēt sylue ꝛ victū Dodona regnaret Tul. p Sex Roscio. Tēpus te citius q̄ oro deficeret idem ad Cassiū li. xii. epi. Una cū illo ab republica defecerūt. Sueto i Vitel. qui prius a Galba ad Senatū defecerat. Dego etatē ꝛ etate ꝛ dego vitā Tul. p Sexto Roscio: Interferas sanctius est etatē degere. Plau. i Cistellaria. Quia ego illā vnā michi exoptaui q̄ cū eta te degerē Tul. p Sexto Roscio Vitā i egestatē degere. Delector his et ihis. Valer. lib. vii. c. ii. Ut mala cōsuetudine delectent: optāt Fabius nono Delectat⁹ est i his etiā. M. T. Derogo tibi vl de te aliq̄d Luc. ix. Inuid⁹ annoso q̄ famā derogat euo Cice. li. ii. Rheto. veteris: Deinde indignū eē de lege aliq̄d derogari aut legem obrogari. Desipiebā mētis pro mente desipiebā Plau. i epidi. Desipiebam mentis quū illas scriptas mittebam tibi. R. Desum nuptiis ꝛ in nuptiis Ouid. in ibim: Causaqz nō desit desit tibi copia mortis Tullius li. xiii. epi. ad Quintum Valerium: Nam nec in honoribus meis laboribusqz vnq̄ defuerunt.

Detraho tibi vl de te Ouidius qnto tristium. Detrahat auctori multum fortuna licebit: Tu tamē ingenio clara ferere meo Tullius libro tercio epistolarum. Ego si in prouincia detrahere de tua fama vnq̄ cogitassem. Idē de responsis artispicum qui in cōcione detrahat de Pompeio Suetonius in Vitellio. De illius amplissima dignitate detrahere. Detraho tibi hāc rem: id est aufero Virgilius quinto. Quam demoleo detraxit ipse. Dico tibi ꝛ ad te partius vltimū. Philis. Demophoonti: Dic michi quid feci nisi

non sapiēter amaui? Cicero de claris oratoribus: Sed in comitiū veniant ad stantem iudicem dicant. Idem de optimo genere oratorum: vt si de re priuata ad minimum iudicem diceremus: id est apud.
Dignus sum huius rei et hac re: Diomedes: helena itē ad paridē Militia ē opis alē a digna tui. Philis. Demophoōti. Siplicitas digna fauore fuit Disco a te: de te: ex te ꝛ per te Teren. i adelph. Hei michi pater eē disce ab his: qui vere sciunt. Plautus in penulo: De te quidem hec didici omnia. Vir. li. xii. Disce puer virtutem ex me: verumq3 laborē fortunam ex aliis. Ouidi. in reme. Discite sanari: per quem didicistis amare.
Discrucior animi: animum et animo. Diom. Plautus item in aululari. Discrucior animi ꝛc.
Disto ære decem passus ꝛ decem passibus Ouidi. in trist. Milia q3 nouies distat ab vrbe decē. Et in ibin. iugeribusq3 nouē sūmus qui distat ab imo.
Dives genitiuo iungitur et ablatiuo. Vir. secūdo enei. insula dives opum. Naso in mēta. Ecce veni magno dives Philomela paratu: diuitior forma Dicit itē dives ab hac re: Deianira ad Herculē: et dānis dives ab ipsa suis. Do tibi hanc rem datem vt doti. Plautus in Arinūmo est ager sub vrbe hic nobis cum dabo dotem sorori.
Doceo te artem vt de arte. Tul. li. vii. epi. ad Trebatium Filii cām te docui. Salu. cōtra Tul. Quem minerua omēs artes edocuit. Cesar li. vii. de bel. Gal. Qui de suo aduentu doceant. Salu. in lug. Qui senatū docerent de cede fratris ꝛ fortunis suis. Tul. pro domo sua ad pontifices. Quid est enim aut tam arrogās: q̄ de religione de rebus diuinis cerimoniis sacris pontificum collegium docere conari.
Doceor cuncta et de cunctis. Salu. in Catil. per legatos cuncta edoctus. Tul. pro Sex. Roscio vt moti mallet q̄ de his rebus Syllam doceri. Item rum. De his rebus Sylla doceatur.
Docenda est rō recte dicit Manili⁹ li. iii. Magna est rō breuiterq3 docēda Doceo te fidibus. Tul. ix. epi. Socratē fidibus docuit nobilissimus fidicen is Connus vocitatus est. Teren. item in Eu. ast ꝛ fidibus sciri.
Doles amicum ademptū ꝛ tua dāna. Doles aduersis vt propter aduersa. Doleant tibi oculi doles de me nichil. Doles ab animo ab oculis ab egritudine. Ouidi. iii. de pōto. Qui me doluistis adēptū. Et in tristibus. Tu vero tua dāna dole. Statius in Th. Bellox extrema dolem⁹ Tul. li. vii. Epistola iam conscissam doles. Idem pro Sestio Meum casum luctūq3 doluerunt Vir. ꝛ nostro doluisti sepe dolore. Fabius li. ix. Nec potest ei credere. vt propter eum dolere ꝛ irasci iudex cui putat hoc vocare. Celius Ciceroni li. viii. epi. nunquam tibi oculi doluissent terē. in eu. hoc tibi doleret itidem vt mi chi. Ouid. Sum miser ꝛ de me q̄ doluere nichil plautus in cistellaria. Doleo ab animo doleo ab oculis Doleo ab egritudine.
Doleo vicem tuā nostri dicunt. p in tuā Pris. vii. Suet. itē in tyberio. Se quoq3 respondit vicem eox dolere. Preterea dolet dolorem. seruit seruitu

gem:furit furorem antiqua figura est. Ser.li.xii.en. Dominor illi.in illū et in illo. Virgi. Et victis dominabitur argis. Ouid.primo Met. Et quod dominari in cetera posset. Salust.in Catil.sed profecto fortuna in oi re dominatur. Cicero aūt passiue dixit li.i.offi. O dom⁹ antiqua quā dispari dño dñaris. Dono illi seruū vt illū seruo more Attico dr̄ Pris.xviii. Vir.li.v. Sergestū enees p̄ misso mūere donat. Plaut⁹ itē in truculēto his te dono

E

Effugio man⁹ r e manib⁹. Virg.iii. Effugim⁹ scopulos itace laertia regna. Tul.de laudibus magni Rex ipe e manibus effugit. Egeo r idigeo hui⁹ rei r hac re. Salust.in catil. Maiores nostri pres cōscripti neqz cōsilii neqz audacie vnq̄ eguere. Luc.i.ix. Ipsa coloris egēs. Idē li.viii. Cesar eget ratib⁹ Leāder ad hero: Arte egeo nulla. De idigeo videas suo loco. Egredior vrbē vrbe ab vrbe r extra vrbē. Salust. Raro egressa fines suos Suet.in aug. Quāuis statuisset nō egredi tabernaculi Vir.ii.en. Et vrbe egressis tumultus: suet.in tyberio. Non egressus est villa ibidē. Ab vrbe egrediēs iter Ecōtinuo egrediēs: Et in Clau. veta ret egredi ab vrbe: terētius in phor. Affre egressa est meo: tulli⁹ p̄ Quito Quirio. si extra hos camellos egredi conabor Fabi⁹ ii.i. Neqz extra p̄scriptū egredi poterit. Eripio tibi a te r de te vitā iuet.in tyberio qm̄ sinistra fortuna Caiū et Lucium filios michi eripuit: Tullius in Catiniū testē: eripueras Senatui puincie decernende potestatē. Ter.in eu. Ut illam a me eripiat: idē in phor. Utqz a crimine hoc antiphonē eripiā Tullius i catiniū testē. de tuis tuorūqz manib⁹ ereptos erubeo hāc rem r hac re. Vir.scōo en. sed iura fidēqz supplicis erubit. Fabius li.vi. Mi nr̄a crudelitate aliena studia erubescam⁹ Helena ad paridē: nō satis occultis erubuiqz notis. Emuloz illi r illū Fabi⁹ li.x. Et ꝯsumati iā patrōi veterib⁹ emulant. Ter.i and. Quoz emulari exoptat negligētiā. Eo viā r via dicim⁹ Ci.p Murena hanc viā dico ire viam. Virgilius.iiii. Longā incomitata vr̄ire viā. Ter. in phor. eo recta via eā dē illuc. Seneca epi.xcv. Non licz in quā ire recta via. Esse iste vult eē pius dicim⁹ credo fuisse tibi fidelis. Sperabā me esse medicū incipe michi eē mitis. Nosti michi ē auarus Tutū puto: iā bonū eē socer dr̄. Luc.tñ ait li.ix. tutūqz putauit iā bon⁹ eē socer. et Ouidi⁹ li.xiimet. ait. sed enī qz retulit aiax esse Iouis p̄nepos. idē li.i. de põto ad maximū hoc vbi vitēdū est satis ē si ꝯsequor aruo iter ihūanos esse poeta getas esse phtlosophū p̄dest. Bonū est eē poetā. Michi licz esse pio: r michi licet esse ꝑfū nō pius. Cūctis aūt exēpla collegim⁹. Luc.li.i. exeat aula q̄ vult esse pius. Hypmestra ad Linum: esse reā p̄stat q̄ sic placuisse parēti. Si.n. vnico heret casui: debet ille esse accusatiuus. Maso.li.v. Met. Quantum est esse Iouis ffem. idē libro.ix. r me dignus eras: vex nocet esse sororem: Ter.in Eu. Apparet: seruum hunc esse dñi pauperis. Vbi prisci.li.xvii. ait ita dixisse Terē. p̄ apparet hic seru⁹ Terē. est aūt optie r p̄m vsum locu⁹ est, vt ostēdūt supiores auctoritates. Licz etiā: vt Pris. ait dicere. Vñ inqt

varinꝰ li. v. epi. ad Cice. Dicit michi tuꝰ seruꝰ fugitiuus Uardacis eē. Ma
so li. viii. Met. Hec fortibus illic ꝓfuit armētis: nec eqs velocibꝰ eē ibidē.
Uobis imuneribus huius eē mali dabit. Fab. li. iii. An illi accidat viro bo
no eē vt malo. hypmestra ad linum. Quo michi cōmisso nō licet esse piam
Fab. li. vii. An huic eē ꝓcuratorē licet t li. iiii. Procuratorē tibi esse non li
cuit Teren. in heau. Non expedit bonas esse vobis Cesar li. vi. de bel. gal.
Quibus iam licet esse fortunatissimos. Qui ergo aliter docuerunt an re
cte quidem tam cunctis paget.
Est: erat fuit impsonale reperit: iungit eni genitiuo t infinitiuo Tul. lib. i.
de legibꝰ. Hec ē viri boni errare: id est nō ptinet ad bonū virū iungit itē no
minatiuo t infinito. Ntūs autē erit meū tuū suū nr̄m t vestrū. Tul. pro Nu
cio Corgelio. Neqz. n. est meū contra auctoritatē Senatus dicere. Itē epi
stola ad. M. Marcellū tuū est cōsulere tp̄ibus t incolumitati t vite t fortu
nis tuis. Terē. in heau. Sed ē nostrū intelligere vtcūqz: id ē ad nos ptinet
Te. itē in ꝓlogꝫ it Omitto ploq: nā nichil ad hāc rē est, ꝓ ptinet. Est michi
nomē Ci. t Ciceroni dicimꝰ Ter. hecyra est huic nomē fabule. Plau. in ru
dēte hic atqz in celo: nomē arcturo est michi Virgi. Cui Remulo cognomē
erat melioꝰ est datiuo vti: vt etiā Seruiꝰ p̀mo en. ait ibi Cui nunc cognomē
Julo. Pris. vero li. xviii. inqt. Cōscius sum michi benefaciēti t benefaciēs
nostri dicunt: quomodo dicimus nomen est michi iulus: t iuli t iulo t iuliū.
Euadimus hostem et ex hoste. i. effugimus Sue. in tyberio. Carmilius me
euasit. Tullius pro Sylla: Cuius ex insidiis euaseris. Euado gradus t ad
gradus. i. ascendo. Virg. libro quarto. Sic fata gradus euaserat altos et
libro secundo. Euado ad summi fastigia culminis tc.
Euenit meis litteris: in meas litteras t in meis litteris Ci. li. ii. epi. ad Cu
rionē. Ex quo vereor ne idē euenīat i meas litteras Achōtius Cydippe: in
caput t nostrū dñe ꝓuria q̄so euenīant pena tua sit illa mea. Fab. li. ix. qō
in orationibus quoqz euenit. Excāto te veteres' secūdū grecos: nos excāto
tibi Diomedes. Excedo italia vt ex italia. Ce. li. i. de bel. Ciuili: italia exce
dere cōstituerat Suet. in claudio italia excessissent. Vir. li. v. Ergo alacris
cunctosqz putās excedere pugna Decius Brutus ad Tul. li. xi. epi. ex ita
lia non excedam. Terent. in and. ex iſtoc excesserat loco.
Excrucio me animi et id excrucior plau. in ꝓpidico: q̄ dū filli cā ceperā ego
me excruciare a. libidē excrucior. Exeo aulā aula ex aula t de aula. Ter. in
Hecyra: Quā limē exirē Luc. li. i. Exat aula q̄ vult eē pius. Tul. li. iiii. epi.
Ne aut tibi exire ex vrbe necesse sit. idē. i. li. Tusc. vt exeamus e vita lex: et
de respōsis haruspicū De cauea exire iubebāt. Exonero te curis t ex curis
Ter. in phor. nos quoqz laicos eiꝰ exonerastis metu. Plau. in epidico: atqz
ita ꝓfecto vt eam ex hoc exoneres agro. Exoro te vt a te hāc rem. Ter. in
andria Sine te exorē hec plautus in Bacchidibus hanc veniā illis sine te
exorē ibidem: ego quidē ab hoc certe exorabo. Expedio me cura et a cura.
Ter. in hecyra. Teqz hoc crimine expedi ibidē. Qui te citius expedias ab

his erūnis ꝛ in phor. Cura sese expediuit. Expello te Sicilia vel e Sicilia. Sueto. in Tyb. penos Sicilia expulit. Luc. li. iii. Sedib⁹ elysiis campoqz expulsa piorū. Seli⁹ Ci. li. viii. epi. Hā me cū expulisset ex italia ꝓpeius Luc. li. ii. expulit amatā pris a sedib⁹ vrbē. Expirare ꝛ aiam expirat ꝓpris. xiii. Extraho te curia vl e curia. Suet. in cesare Mareū catonē interpellā tē extrahi curia p lictorē ducīqz i carcerē iussit. Idē in Vitel. extracī⁹ a iate bra: rerēti⁹ in hecyra. ꝛ ex quāta erūna me extraxeris. Exuo me vestē veste et e veste. exuo michi vestē Vir. li. v. ꝛ tu troiaꝛos exue cestus Suet. in ces. Nullū vnq̄ hostē fudit quē nō castris quoqz exuerit. Idē i calig. Ac bonis exuti venas sibi incidērēt. Statī⁹. th. ix. magnoqz e vulnere teiū exuit ipe gemēs. Naso Met. ii. Jādudā vincula pugnat exuere ipse: sibi idē li. iu. de arte Anguib⁹ exuit tenui cū pelle vetustas.

F

Facio te certū et certiorē Vir. li. iii. anchisem facio certū ꝓ Plau. in pseudolo fac me certū q̄d tibi sit. iuuabo: ibidē ept. atqz imago me certū facit. ꝛ in aululariā: abiit neqz me certiorē fecit. d tñ vltimū soluta oꝛo postulat. Fastidit illius ꝛ illū plaut⁹ in aululariā: abiit neqz me certiorē fecit fastidit mei. Vir. in. B. Jnuentes alitū site hic fastit alexis. Fa tur michi vl ad me Vir. li. i. hic tibi fabor enim Lu. li. viii. ꝛ ad supos obscu raqz sidera fat. Feci tui cā ꝛ tua cā feci hoc dīnt: vt tui cā tūc dicam⁹ si aliquid ipi ad quē loq̄mur ꝓstiterim⁹: vt puta tui cā te defendi: tūc quū alteri aliq̄d alteri⁹ ꝓ tē platiōe ꝓstam⁹: vt tua cā hoiem tuū defendi. Ser. li. xii. victus amore tui cognato sanguine vict⁹. Felix hui⁹ rei ꝛ hac re. Syl. lib. ii. felix murre nūcius patriaqz supsiste felix Maro li. iiii. At nō infelix animi et li. xi. felix morte tua. Feneroꝛ ꝛ fenero idē significāt. seneca epi. ii. Quā tum pascat aut feneret. i. adsurā det: ꝛ epi. xii. multū serit mltū fenerat ꝛc. Ci. itē in lelio inq̄t vt. n. bnfici liberalesqz sumus nō vt exigamus gratiam neqz. n. bnficiū feneramur sed natura ꝓpēsi ad liberalitatē sum⁹. Sic amicitiā nō spe mercedis adducti sed q̄ omnis ei⁹ fruct⁹ in ipo amore inest expetendā putam⁹ ꝛ ꝓuerbioꝛ. xix. fenerat dño: q̄ miseret paupis. De quo vide to etiā in mutuo. Aulus gellius itē li. xvii. c. xii. scri. feneroꝛ ꝓ fenero dictū esse. sicuti assentioꝛ ꝓ assentio ꝛ pignoroꝛ ꝓ pignero. Festus aio ꝛ festus coꝛpore dicit. qō magis ē proprīū festus etiā rerū a foꝛtuna venientium. Ser. li. i. en. Festi rex ꝛc. Fido huic rei ꝛ hac re. Vir. li. ix. ꝛ fidere nocti. Et li. vii Molliri tā tecta videt iam fidere terrā. Figo hastā terre vel in terra. Luc. li. vii. ꝓ dars terre figere tela Vir. lib. vi. Ramūqz aduerso in limine figit. Flagito pindaꝛ libros flagito libros a pindaro Tul. ꝓ plātio: Dicēdū est id: qō ille mē flagitat. Idē li. iiii. epi. a te flagitēt. Et proꝛ sylla hāc a me oratiōnē flagitasset. Et florus a tribunis agros ꝛ cibaria flagitaret. Formido illi ꝛ illum: sed differunt plautus in aululariā: Auro formidat Euclio. Fraudo illū hac re vl in hac re. Luca. li. ii. Nullo fraudem⁹ sāguine bellū. Tul. ꝓ Sex. Roscio si nulla in re te fraudauit. Fugio illū vl ab illo. Vir. i. Buc. quē fugis ah demēs. Juue. Sat. vi. q̄ fugit a sexu. Fūgoꝛ cōsulatū et

cōsulatu Sue. in aug. qsnā vicē pſidēdo fungeret. Ter. in adel. Liberalis functꝰ officiū ē viri: Et in phor. Fūctus adoleſcētuli officiū ē. plau. I amph. teqz abſente hic munꝰ fungaī tuū. Ter. in adel. ī tuo officio fueris functus

G

Gaudeo michi vī mecū Ci. li. vi. epi. ad Baſiliū. Tibi gratulor michi gaudeo te amo virtute tua Ter. in ecy. Ut tacita mecū gaudeā gaudeo ītute vī de virtute: ppt ītutē rariſſime Ter. i ecy. Gaudeo ita me dii amēt gratī cā. Ci. li. vii. epi. ad Martiū de burſa te gaudere certe ſcio. Itē de reſpōſis aruſpicū. Gaudeo michi de toto hoc oſtento Idē li. ii. de finibꝰ. Eſt aūt a te ſemp dictū nec gaudere quēq; niſi ppt cor-pus nec dolere ibidē. Ut is q ppt me aliqd gaudeat ꝛc. gaudeo illud: gaudeo gaudiū et gaudio Ci. de claris ora. Simul illud gaudeo q equalitas vra ꝛc. ꝯplau. itē in muſte. inqt Hec gaudēt gaudeant ppetuo ſuo ſp bono Ci. li ix. epi. theatꝝ Curionis Hortēſiꝰ introit puto vt ſuū gaudiū gaudeamus Te. in Phan. in Heo ē: quē malī oim. Mā hūc ſcio mea, ſolide gauiſurū gaudia ꝯplau. ipſa: q iuidet michi ꝛ ei q hoc gaudio gaudet. Glorior meis vī de meis ꝛ i meis, piuitiis: Seneca ep. lxxviii. vides aliquē gloriari ſenectute lōga: tul. in Vatiniū teſtē. De tuis diuitiis intolerantiſſime gloriaris Ci. li. iii. de finibꝰ. Deide quero qs aut de miſera vita poſſit gloriari aut nō de btā. Idē li. ii. of. Nos quoqz lz i hoc quodāmō gliari. Gratulor gaudeo pariter cū alio ꝛ grās ago Phil. xviii. Ter. itē in heau. Oheiā deſine deos vxor cōgratulādo obtūdere. Gratulamur aliis letamur nobis Ci. id oīdit ꝑmo epi. ad Lētulū ait enī. Qd michi de nro ſtatu: de Milonis familiaritate. de leuitate ꝛ ibecillitate Clodii gratularis mīme miramur te tuis: vt egregiū artificē ꝑclaris opibꝰ letari. Eadē epiſtola etiā inqt. Qd michi de filia ꝛ de Craſipide gratularis agnoſco hūanitatē tuā. Gratulor tibi hac re hāc rē ꝛ de hac re. Celius Cice. in li. viii. epi. gratulor tibi affinitate viri me diuſſidiꝰ optimi Ci. li. i. ep. ad lētulū Qd michi de filia ꝛc. vt ſupra ꝯplau. in captiuis: Eūt obuiā: gratulaturqz eā rē ꝛe. Idē in ſticcho: ibo itro: ꝛ gratulabor veſtrū aduētū filiis. Grauor hāc rē vī hac re: Vir. li. x. Quid ſi q̄vo ce grauaris: mēte dares Fab. li. i. que ſi qs grauabit Sue. in aug. Ampla ꝛ opoſa ptoria grauabat Vir. li. ix. Pluuia quū forte grauant Statius. i. Sylua inqt Leuā tritonia ītgo nō grauat Oui. itēli. iii. triſtiū. Illa, meos caſus grauat: illa leuat. In Meta. Degrauat etens caput. Seruiꝰ aūt li. x. en. ait. Aggrauor aduentū tuum. grauor preſentiam tuam: grauiter fero.

H

Habitat in platea: vallibꝰ imis Rhodi Ruri caſas. Terētiꝰ in Andria: in hac habitaſſe platea dictū Chryſidē Tulliꝰ ꝓ M. Celio in ediculis habitet. ꝛ Virgiliꝰ lib. iiii. Eneidoꝝ. Habitabāt valli bus imis ꝛ in. vi. lucis habitamꝰ opacis. Ter. in Eu. Ea habitabat Rhodi Cul. ꝓ Sexto Roſcio. Ruri ſemp habitarit Vir. in. B. atqz humiles habitare caſas. Ibidē: Habitarūt dii quoqz ſyluas. Habitabat Rome ꝛ Romā

eidm⁹. ℙor.xviii. Herent parietibus: vel in parietib⁹ vt ad parietes scale⁹ Hereo me in tetram. Virgi. libro secundo herent scale. Eno ℙaridi herebat gremio turpis aica tuo Ouid. lib. iii. met. scopulis hererē sēp in tisdē Syllius li. v. hesit in oppsito cuspis sydonia ligno. Vaso li. ii. Me plumea erat inqz cutē radices heserat imas. Varro li. i. de agricultura. c. xxxi. de vicia ad quē hereat: id solet vincere. Horreo ensem et ense per actū sepius. Vir. li. iii. geor. Aut ipacatos a tergo horrebis iberos. Horter illū ad pacē vt de pace. Tul. ℙhillippica. iiii. Gallia totā hortat ad bellū. Ces. li. i. de bel. ci. vt Libonem de conciliandā pace hortetur.

IDoneus huic rei vel ad hanc rē: Iuuenalis satyra. xiiii. Si facis vt patrie sit idone⁹: vtilis agris ℙlau. i penulo: Tot q̄dē nō potuisti adducere hoies magis ad hāc rē idoneos. Ignosco sceleri ei⁹ ꝛ ignosco ei scel⁹ ℙlau. i Mustel. Stulticie: adolescētieqz ei⁹ ignoscas ꝛ milite. Hūc hoc michi gnoscas q̄so. Illudo tibi ꝛ te insulto etiā tibi ꝛ te dicimus: Vir. li. ii. Certātqz illudere rapto: Et alibi: Verbis virtus illude superbis. Salu. itē: Multos a puericia bonos iusultauerat imminet illis ꝛ illos Ouid. li. i. Meta. Imminet exitio vir coniugis illa mariti. Ci. ℙhilippica septima: q̄ in gallina delect⁹ hūt q̄ in nr̄is fortunas inimet. Impetio: id ē prē do: vt scribit Nonius. Scribitur aūt p e post p dicimusqz iptio ꝛ iptior actiue tm̄ sig̃at̄ois sicut ptio ꝛ ptior. Impetio illū hac re ꝛ ipertio illi de hac re et hāc rē: Terē. in adelph. Sed cur cesso herā his malis ipartiri: Idē in eun̄. ℙlurima Salute ℙarmenonē suū ipartit gnato. ℙlau. i au. Minusqz me iptire honorib⁹: Ci. offi. ii. Sepe idoneis hoibus ꝛ i dig̃tib⁹ de re familiari ipartiendū est. Liuius li. vii. tercie deca. vt cōiugibus liberisqz tā letū nūciū ipartirēt. Die aūt iperitio p e: nō ipartitio p a: vt mlti solent. Impsonalia passiua vocē hūt a vtō vel abltō ilig̃unt qs̄ multi hoc tpe michi negabant: qr absoluta: id est sine aliquo casu sp inuenerāt Vñ e multis potuisset afferre subiect q̄dā Ci. li. iii. epistolar: Quū ad me aditū esset ab iis: q̄ diceret a se intollerabilia tributa exigi: ꝛ li. vi. ad Trebianū Sed nichil est a me inseruitū tpis cā ꝛ li. xiiii. ad vxorē minus ē erratū a nobis: Ce. itē li. iii. de bel. gal. Quū ab hostib⁹ constāter ac non timide pugnaret idē in. v. a nr̄is resistit: vt Liuius i Romulo: ꝛ Romā ide frequēter migratū est a parētib⁹ ꝛ a pp̄inqs raptar. Tul. i. of. Occurrit aūt nobis ꝛ q̄dē a doctis ꝛ eruditis ꝛc. id aūt i neutris pot⁹. Impsonale ifinitiuū a passiuo sic dr̄t. Impsonale ifinitū resolui in actū: vt amari a me volo p amare volo. Si tm̄ in significatione passiua p̄ferant: necesse est etiā actū subaudiri: vt amari a me volo illū p amare volo illū. ℙor. ℙrol. xviii. Impleor meri: mero ꝛ de mero. Vir. v. en. Implentur veteris bacchi: pinguisqz ferine. Luca. li. i. implētur valido tyrone cohortes Martia. li. xv. Hos nisi de flaua foculos iplere mōeta nō decet argētū milia ligna ferāt. Implicor his ꝛ i his ℙor. li. xviii. Impono tibi p decipio Iuue. saty. iiii. Quis pr̄isci illō mirer acumē bruteiū Facile ē barbato iponere regi. Impono tibi onus ꝛ i te. i. suppono vel addo

Iuue.sat.vi.iponit finē sapiens ⁊ reb⁹ honestis ꝑdau.in bacchidillis in te
ergo hoc onus oēipono lyde palladi⁹ de ꝓsico:iponitqz leues i titipite phyl
lidis vmbras. Incessit michi vkin me Ter.and. Noua nūc religio istec i re icessit:id ē igruit an
tuasit.Incidit in hāc rē ⁊ ih ac re Tul.li.i.retho.veteris atqz hax aliquā i
oē gen⁹ cāe icidere necesse é:nā in q̄ re nō iciderit i ea nichil eē poterit ꝓtro
uersie.idē lib.ix epistō,ad ꝑapyriū:incidūt aut in sermone vario multa.
Incūbo reiplubice ad rēp i rēp.aut in rep.p vtūm parci⁹ Tul.li.x epi.Mi
plāce icūbe toto pectore ad laudē:idē de laudib⁹ magni ad id bellū icūbe
re ⁊ li.x.epi.Ut i rēp.oi cogitatōe curaqz incūberes:ibidē icūbe.p deos im
mortales in eā curā ⁊ cogitationē q̄ tibi summā dignitatē ⁊ gloriā afferat.
Fabius.li.ii.in id maxime qō poterit incūbet Tul.ibidē Ut tota mēte oiqz
ai impetu i rep.icūbas. Indigeo parētis et parēte.Ter in and.Quasi tu
idigeas prīs. Ter.i buc.Quox idiget vsus:Suet.i Cesare put q̄ꝫ idige
rēt monitōr Vale.itē li.vii.Unice fiite pater themistoclē ꝓsulebat:vtrū cā
paupi ornato an locupleti pax ꝓbato collocaret:Cui is malo inqt virū pe
cunia quā pecuniā viro idigentē:quo dicto stultū monuit:vt genex potius
ꝑ diuitias generi legeret. Indignor illā rē ⁊ illa re ꝑdi.xviii.Ter,itē li.
.ii.en.⁊ casum isontis mecū indignabar aici:idē li.v.hi ꝓpriū decus ⁊ ptā
idignat honorē Cic.itē li.i.rhet.vete.⁊ dicere ea q̄ indignēt aduersari tibi
quoqz idigna videri . Induco aim huic rei:induco in aim hanc rē.Ter.in
and.We illis aim inducas:idē in heau:istuc aim inducas. Induo te vestē
⁊ iduo tibi vestē.Ter.i eu.Meā tpe induit ꝑdau.i casina.Noxiā iduā mi
chi Naso.li.vi.met.Hermanāqz rapit:rapteqz insignia bacci iduit Ter.li.xi
hax vnā inuenī:supmū mestus honorē iduit Fab.li.i.Nichil.n.est pei⁹ iis
q̄ paululū aliqd vltra prīas ītas ꝓgressi:falsam sibi scie psuasionē induert
hinc indutas vestes optime dicim⁹:poeta li.iii.g.Uestesqz rigescūt indute
Insit illis vt ad illos. Apule.li.v.ea nocte ad suā psychē sic insit maritus.
Insidet illi isidēt floxib⁹ isidet i ais vir.li.i.en.Insideat q̄ꝫ⁹ misere de⁹:idē
in insidias paret:idē li.vi.floxib⁹ insidūt.i.sistāt.Tul.ꝓ.L.Cornelio. Sz
in ais aim penit⁹ isederit.i.ais oim placuerit.Insilio naui ⁊ i naui.Luc.x.
Sz ceca nocte carinis isiluit Cesar.plau.i mi.maximū in malū cruciatūqz
isiliam⁹:idē in rudēte:ābe i scaphā isiluim⁹. Insimulox a te crimis ⁊ cri
mine: ꝑdau. Amp. Neqz me ppetiar ꝓbari falsoisimulatā ⁊c. Fab.li.iiii.
Aut si qs repetūdax crimine isimulabit.Hypsiphile Iasoni.Utinā temera
ria dicar criminib⁹ falsis insimulasse virū. Insisto huic rei:hāc rē ⁊ in hāc
rē:Luca.li.iii.illis ⁊ volucres metuit insistere ramis Fab.li.i.Nevulgarē
viā igressus alienis demū vestigiis isistere Ter.vi.Nullifas casto sceleratū
isistere limē ꝑdau.i captiuis.Facere certū ē:pide vt oēs itinera isistāt sua
⁊ i mittite:isistite hoc negocii sapiēter:ibidē age nūc iam i siste indolos.In
sto illi ⁊ illud.Ter.li.i.instās operi:regnisqz futuris ⁊ li.viii.heu q̄te mise
ris cedes Laurētius instāt Sue.i tyb.Et preuadēs hostis istaret vltro cedē

tibus ꝓ Plau. in ꝑsa. Tibi multa bona insūt a me Vir. li. viii. ꝓ Parte alias martis currūq; rotasq; volucres instabāt. In sulto tibi ⁊ te. Sue. in Ce. Ex eo isultatuꝝ oim capitib⁹ ⁊c. Ter. in eu. Me tu istas faxo cal̄ribus sepe isultabis frustra: Salu. Multos a pueritia bonos isultauerat: Insultare ē inimico irridere p cauillationē. Seruiꝰ li. x. Cernis ⁊ isultēt retuli. Insum: fonti et ī fonte. Sue. in Dom. illoꝝ coꝛonis inerat illius mago. Et in Tito: ⁊ cui nō minus auctoꝛitatis ineſſet q̄ gratie. Ter. in eu. i amoꝛe oīa hec in sunt mala. Interdico tibi aqua ⁊ igni: ꝛ ēt p actiōm. Sue. in aug. Alteri ob ingratū ⁊ maliuolū aim domo ⁊ ꝓuictis suis interdixit. Justinꝰ. li. v. ⁊ cui pa loante oēm humanā opē interdixerāt. Señ. itē epi. lxvii. Interdices michi ispectionē reꝝ nature. Ouī. li. vi. met. Cui quōdā regia ꝯiūx orbē interdixit Interdicit michi aqua ⁊ ignis interdicit michi aqua ⁊ igni interdicoꝛ aqua ⁊ igni Tul. ad pontifices pro domo sua velitis iubeatis vt. M. Tul. aqua et ignis interdicatur ibidem. Ut michi aqua et igni interdiceꝛetur Sue. in aug. Pꝛiusq̄ sen atusco̅sulto interdiceretur: ⁊ in Cleu. ꝯ quibus magi stratus ꝓuincie interdicerent. Interdictū est illi Italia interdictū est aq̄ ⁊ igni. Pli. li. iii. epiſto. Pꝛisco ī biennīū Italia interdictū idē in. iiii. Qui bus aqua ⁊ igni interdictū est. Interſum lectioni et in lectiōe. i. p̄sens sum. Tul. li. xi. epi. ad. D. Brutū Qui nr̄o ſmoni interfuit ⁊ li. x. ad Plan. Si quiderit in quo me iterſſe neceſſe sit nūq̄ deero: idē li. xiii. Qua in re ego iterfui. Interſuz illi. i. differo ab illo. Ter. in eu. Sulto itelligēs q̄d iterest. Addit quoq; iter cū actis. Ci. li. i. rhet. veteris iter offm ⁊ finē hoc iterest: Interest ptinere ēt denotat. Pli. in p̀cipio de mundo loquēs: huiꝰ extra idagare nec iteresse hoim: nec capit hūane cōiecturs mētis Ci. itēli. v. epi. ad Messinū vr̄. n. michi res i ꝓpinquū adducta discrimē puto aut mea nō nichil itereſſe: q̄ q̄ id ipm q̄ interſit nō sane itelligo: interest ⁊ refert gtō adiungi solent oim casualiū: absq; ꝓnoibus q̄nq;: p quoꝝ genitiuis abla tiuos ponimus possessiuoꝝ: vt iterest ⁊ refert mea: tua sua nr̄a ⁊ vr̄a: Cuia quoq; ifiniti possessiuū cū supadictis verbis pro gtō primitiui ponit Pꝛis. li. xii. Interest r. Fe laudis ⁊ ad nr̄am laudē: p vtile: est vel est magni pōde ris. Tul. Lucio Luceio li. v. epi. Equidē ad nostrā laudē non multū video iterese: sed ad ꝓperationē meā q̄dē interest nō te expectare dū ad locum veniae: idē ad curionez. Quod eis scire aut nr̄a aut ipoꝝ interesset. Intrat vrbē vl̄ i vrbē. Sue. in vesp. Ecdē serapidis submotis oib⁹ solus intrasset. Lu. li. viii. Mō itrare suos ifesto cesare poꝛtꝰ Tul. p domo sua ad pōtifices in capitoliū intrare. Intus in naui ⁊ itus itra naui Cic. li. iii. de finib⁹ vt ea q̄ sunt intus in coꝛpoꝛe. Plau. in merca. vbi eā vidit intꝰ itra naui Poeta li. vii. ch. ait. Tali intus tēplo ꝓ in tali tēplo: seu mauis datiuū cē. Invadūt illos ⁊ in illos Sallustius in cati. Tantuis moꝛbi atq; vti tabes pleroſq; ciuiū alios inuaserat. Et in iug. milites iugurtini signo dato castra hostium invadūt. item in catil. tētauis quaric ein alios eoꝝ velut i tabes inuaserat. Tu li. pro sex. Roscio. Accusant hi: q̄ i fortunas huius inuaserūt. Inuideo

tibi glorie: gloriã et gloria. Diome. Plau. Item in mustellaria inqt: Qui inuident: nevnq; eor quisq; inuidcat prorsus cõmodi. Virg. in. B. Liber pãpineas inuidit collibus vmbras t li. quarto. en. Ascanione pater roma nus inuidet arces: Luca. li. vii. inuidet igne rogi miseris. Dicitur etiã inui deo tibi in hac re. Tul. pro Lucio Flacco: purpurã tyriã: in qua tibi inideo Irascor illi dolore t ob dolorẽ Ouid. irascor votis heu leuis ipa meis Ter. in hecyra. Est ob eã rem iratus natus Plau. in mercatore: nũc vos michi tracti ob multiloquiũ nõ decet. Jubeo te aliqd. Tul. ad Seruiũ sulpitiũ: non q̃ te aliqd iuberẽt. Jubeo te t tibi: Ter. in heau. Immo filiũ iube poti⁹ Diome. Precipio tibi iubeo famulũ. Macro. sat. li. i. Et potitio ac pinario sacror custodibus. Jussit ne mulierẽ interesse permitterent. Lactan. thi. i. iussera. enī cadmo filio agenor: vt nõ nisi inuenta sorore rediret ad patrẽ. Jubeo facias iubeo dicas horter legas vel iubeo vt facias tc. vtrũq; recte dicit. Prisci. xviii. Jubeo te currere: iubeo tibi pficisci. Et impero tibi vel te pficisci: pcipio tibi legere t precipio te legere sic t similia recte efferim⁹. Verbis enī preceptiuis: qbus datiui adiungũtur possumus accusatiuos co pulare infinitis coniunctis equẽtibus: Pris. lib. xviii. Syllus item li. i. inquit. Corpusq; supbo victori spoliare negãt. Jubeor nõ dicim⁹: vñ possit venire iussus participium vsurpauit tamẽ poeta li. x. t socii cesserunt equore: iusso: pro ipi iussi: ita Ser. atq; horatiũ imperor vsurpasse primo epistola. t iu beris. Tu tñ scito iubeor passim legi Sue. in Tyb. Facere iubebatur: idẽ in calg. Quũ occidi iuberentur Cic. li. tercio. rhe. ad herẽnium: Tantum inter singula interualla spatii consumere iubemur. Quisq; autẽ pluribus in locis ea leget t similia: Juro terrã mare sidera: Juro quoq; p terrã tc. Vir. li. xii. hec eadẽ enea terrã mare sidera iuro. Sapho: Perq; nomẽ iu ro numina nostra deas. Juuo te dicimus: olim tibi etiam. Plau. meus in cistellaria: quãdo ita tibi iuuat: Vale atq; salue.

L

Laboro causa vel de cã illius: tu laboras expedib⁹. Tul. p Deio taro Laboro eqdẽ regis deiotari cã: ibidẽ. Sed tũ de illo labo ro: tũ de multis amplissimis viris: item li. ix. epi. ad Papyrium: Qõ expedibus laborares. Ledo illũ t illi quõdã Luc. li. vii. Lesisti supe ros: Teren. in Adelphis. Nulli ridere oibus Letor luce vel de luce: Luc. lib. viii. Letat honore rex puer insueto: Tul. pro. M. Marcello: nã letari oẽs: nõ de vnius sed de cõi salute: sentio Ter. in Adelph. Letus est de ami ca Latet veritas illũ et illi qõ rarius. Vir. li. i. en. Nec latuere doli fratrẽ. Junonis t ire Luc. itẽ li. i. At michi sp tu quecũq; moues tã crebros cã me stus. At supi voluere lates. Libero te cura vel a cura Tul. li. iii. epi. Li bero te ista cura. itẽ. li. i. tus. Aut egritudine aut metu liberent. itẽ pro Sex. Roscio. Et suspitõe oi liberati sunt: t pro. M. Mar. Vi scelere certe liberati sum⁹ Et li. xiii. epi. hũc ego cesare liberaui. Loquor tibi: loquor ad te lo quor tecũ bis honestis: t honesta verba. Qui. li. i. de arte. Ne dubites illi

verba sectida loqui. Suet. in Claud. etiã heroicis locꝰ est versibꝰ: Plau. in menechmis: ad hoiem aliquẽ loquar. Et in mercatore: decide caput: si falsum ad te loquar. Vir. li. ix. ene. Ad quẽ sic roseo thaumantius ore locuta. Ouid. li. i. de põto: ꝛ mõ cũ cara ꝓiuge multo loquor. Dic etiam alloquor te verbis amens. Luc. li. ii. alloq̃tur tacitas venerãda voce cohortes. Lucet igne: lucet ex igne Canace ouidiana: vt meꝰ ex isto luceat igne rogus Tibul. Dum meus assiduo lucet igne focus. Ludificor illũ nõ illi ter. in eu. postꝙ ludificatus ẽ virginẽ ibidẽ: tu me etiã hic nebulo ludificabere. Plt. li. v. epi. Et sua et aliena mala ludificabant Plau. in amp. Audes herũ ludificarier. itẽ q̃ ludificas me. Dicit autẽ ludificor ꝛ ludifico vt comitor ꝛ comito. Ludo aleã ꝛ alea. Suet. in Cesare troiã lusit: turba duplex maiorũ minorũq̃z puerorꝫ: ꝛ i aug. Aliqñ vt vincat ludit assidue aleã: itẽ talis: vt par ipar ludere: ꝛ i Claud. Alea studiosissime lusit Plaut. i mustel. Scis solere illac etate tali ludo laudare. Lugeo amicũ ꝛ amico: parq̃ꝰ tñ p ablatiuũ. Tul. li. vii. epi. Sed me hercule et tũ rẽp. lugebã: idẽ. ii. rhe. veteris. Illa eni hostiũ mortem lugebat.

M

Maledico tibi ꝛ te: maledico tibi. i. contra t. Dico male Plt. xviii. ego aũt semp dtõ nũq̃ actõ iunctũ inuenio Ter. i eu. Nescis cui maledicas. Tul. li. v. epi. armatꝰ aduersario maledixi. Manet tibi vel te pena. Vir. li. ix. tamẽ hec eadẽ matriq̃z tue generiq̃z manebũt itẽ ꝛ tibi pena manet ꝛ li. vii. te quoq̃z magna manẽt nãrũ penetralia regnis: ꝛ ibi Te turne nefas: te triste manebit supplicũ. Medicor ꝛ medeor te ꝛ tibi Plt. li. viii. Ter. i and. Gnato vt medicarer tuo: itẽ i phor. Quibꝰ quũ res aduerse sint Plaute mederi possis. Seruiꝰ aũt li. i. g. ait medeor illã rẽ figuratũ eẽ Plau. itẽ in mustel. Nabe bonũ aim ego istum lepide medicabo metũ Vir. li. i. g. Semia vidi equidẽ multos medicare serẽtes. Meminit lectionẽ ꝛ lectiõis: ꝛ de hac re Vir. i. b. Humeros memini si verba tenerẽ. idẽ li. iiii. Nec meminisse pigebit elisse Sue. i Ce. meminerũt huiꝰ cõiuratiõis Cic. ad Metellũ li. v. epi. De illo memisse q̃dẽ nolo e p. L. Flacco vevi de manu de armis de copiis memineritis. Memini memoriter et memoria: Plau. i captiuis: hem istuc si potes memoriter meminisse: inest spes nobis in hac astutia. Ibidẽ facile memoria memini. Memini videre ꝛ memini vidisse legimꝰ Ter. i and. Forma bona memini videre: quo ecfor suꝫ Pãphilo Vir. li. iiii. g. Memini me turribus altis: Coriciũ vidisse senẽ: Oly. li. ii. epi. ita certe ex Quinti. p̃ceptore meo audiuisse mẽini Fa. li. x. Memini narrasse michi Iuliũ, secũdũ. Mereo ꝛ mereor idẽ significãt Plt. viii. Mereo vl mereor de vl erga te aliq̃d ꝛ mereo vl mereor de te aliquo Vir. iiii. Sin aliq̃d de te merui Ter. in hecy. Que nũq̃ erga me dcq̃ cõmerita est: ibidẽ nã meritus id de me ẽ. Ci. circa Lelii finẽ: multo meliꝰ de q̃busdã acerbos inimicos mereri q̃ meos amicos q̃ dulce videãtur. Demereo ꝛ demereor actiõ postulãt cũ ablatiõ. Ouid. i epi. Crimine te potui demeruisse meo: ꝛ Fa. pleniore obsecro demererer amãtissimos mei. Merco de te etiã i malã pte

c. ii.

Plau.in menech. Quid te merui q̄ me causa pderes. Mereo ere ꝛ era di
cimus quotiēs ad militiā refert Sue.i Tito. tribun⁹ militū ꝛ in germania
ꝛ in britānia meruit Luc li x. Here merēt puo Oui.li.i. de amorib⁹. Jussit
et in castris era merere suis. Hec venus apta feris nec veneris fili⁹ armis:
nō decet ibellis era merere deos: Meret ille mortē vl̄ morte amici: id ē tri
statur aut dolet Tul. ad terētiā li. xiiii. epi. Sed mereo casū eiusmōi Fab.
ītē. li. iii. Qui hostis mortē merebat. Ser. Sul. ad Cl. de mor. fi. Da hoc il
li mortue: da ceteris amicis ac familiaribus q̄ tuo dolore mereāt. Metuo ti
bi. i. ne q̄d tibi mali euētat: metuo te. i. formido te. Sic etiā metuo a te mor
tē vel morte Ter. in and. Si metui a Crysside ꝛ in eu. metuebāt oēs tā me.
Tul. Ꝑ. Lētulo li. v. epi. Et a me insidias metuūt Plau. in menec. Jā abs
te metuo de verbis tuis. Minor septē annor ꝛ septē ānis Var. li. i. c. xvii.
Oparios parādos esse q̄ labore ferre possint ne minores ānor. xxii. ꝛ agri
culturā discites Sue. i. ii. pter teste pri. xviii. mior. xxv. an. stipulari nō pōt
Fab. li. i. Qui miores. vii. an. eēnt Pli. li. i. epi. Est n. mior pauculis ānis
Sic etiā uiator pstrues. Miror illū illi⁹ ꝛ illo Vir. i. en. mirat portas: ꝛ li. vi
Justicia ne pri⁹ miser q̄ ē apti⁹: auctore Pri. li. xviii. Ser. quoq; hoc loco
ait. Miror illi⁹ rei eē grecā figurā. Vñ Hora. li. iii. car. Et q̄ paup aq̄ Dau
nus agrestiū regnauit populor: antiq̄ Xo text⁹ regnator hūt: nō regnauit
vt vult Ser. Q̄ aūt dicat etiā miror illo auctor idē Vir. li. x. dicēs. At ru
tulū abcessu iuuenis: tū iussa supba mirat⁹. Misereor tui ꝛ tibi Pri. li. viii.
Diome. etiā dtō iungit: vbi ait: moderor ꝛ misereor tibi Ser. āt. iiii. en. recti
us dixit misereor tñmō gtīm regere. vbi Dido ait: miserere sororis. Ego
enī hacten⁹ cū dtō: nec reppi nec inueni apud auctores egregios Plau. etiā
ait in cap. Heminis misereri certū ē: q̄a mei miseret nemo: vbi aūt aduertē
dū antiquo more ntrm p actō posuisse. Miserescimus illi⁹ et miserescit nos
illi⁹ Vir. i. en. Et miserescim⁹ vltro Ter. i heau. iopis te nūc miserescat mei
Mitto tibi ꝛ ad te nunciū Oui. li. i. de pōto. Hoc tibi de gerico littore mittit
opus. Pla. in milite: Mittā nūciū a te: ne me diferas idē in trinūno meus
gnatus me ad te misit. Mixtus illis cū illis ꝛ in illis Luc. li. vi. turbe sed
mixt⁹ inerti. Serenus: Aut cruor ex pgne mixt⁹ cū polline turis Vir. li. v.
Crassūq; cruorē ore relectātē mixtosq; in sanguie dētes: Oui. tē ait. li. iiii.
met. Que sanguie mixta recēti Coxerat ere cauo. Moderor te ꝛ tibi Sue.
in aug. Nec successum victorie moderat⁹ ē Salu. in Cati. Fortuna cui⁹ li
bido generib⁹ moderat. Tul. p. M. Le. q̄ ꝛ pudor tuus moderatur ofōti
mee: Luc. li. x. Siderib⁹ q̄ sola frigā moderant olympi. Moneor hāc rē: ꝛ
de hac re tullius circa lelii finem. Hec ea q̄ ab ea monemur audim⁹. Et de
rūsis haruspicū de quo ipo nūc monemur. Morior ense ꝛ ab ense. Luc. li. x
Quis nollet ab ipo ense mori. Mutuo ꝛ mutuor idem significāt: sicut fe
neror ꝛ fenero vt diximus. Señ. n. ept. lxxxii. inquit. Quāto ilarior est qui
soluit q̄ mutuat ꝛc. Jd ē q̄ mutuo accipit Pri. etiā li. viii. scribit q̄ mlta an
cipite terminatiōe in vna eadēq; signif. catiōe ptulerūt antiq̄: vt partio et

partior:meridio et meridior:mutuo ꝛ mutuor ꝛc. Quod quidē et isidorus nō ignorauit:ait.n.li.xx.c.vii.sic. Sed vtrum latini a grecis an greci ab latinis hec vocabula mutuassent incertū ē. Laurē. valiēsis vir ꝓfecto i oibus suis cultissimus ꝛ lingue latine diligētissimus aliter edocet ꝓter suū morem nulla ibi vetex monumēta in testimoniū ꝓbens. Est enī scutus quōdā supioris etatis:vt aīaduerti scriptorē minime cultū et fide dignū latius ṫñ hec oia suis locis apimus:parauī siq̄dē limā quandā ꝛ Laurētii ꝛ Tortelii in eor ꝓfecto laudē nō dedecus vllum cultiores.n.siue fideliores legētur. Q. d siq̄ in meis etiā agerēt nō prauo q̄dē iudicio tōge deberē. Nullū q̄ppe opus satis vnq̄ emendari potest:quod et Plato Archite scripsit.

W

WAuigat ille equor ꝛ per equor dicim⁹ et nauigat equore Ouid. fas.ii. Nauiget hinc alia tā michi linea aq̄. Vir. Hēs inimica michi tyrrenū nauigat equor:vbi Ser. ait eē grecā figurā. Nos.n. dicimus ꝙ equor nauigat. Similiter li.xii. Terrā mare sydera iurō:cum latinitas exigat vt addat ꝓpositio. Natus octo ānos dicit.i.ānū.viii.an. Dicit itē natus ad ānos octo. Belli.ii.xvi. Erat is puer genere atticus ad ānos maxime natus octo. Vitor hastę hasta ꝛ in hastā. Vitor ad hāc rem. Vir.ii.vi. Ille vides pura iuuenis qui nititur hasta Fab.ii.i. Altius ṫñ ibunt q̄ ad summa nitētur. Nūcio patri vel ad patrem Plau.in cap. Nunq̄d aliud vis patri nunciari:ibidem ꝯcipue q̄ ad patrē vis nūciari. Et in bacchidi. Teq; ad patrē esse mortuū renunciem. Et in mustel. Vtinā nūc meus mortuus pater ad me nūcietur. Nuptū dabitur vt filia ꝛ nuptui Ter.in and. Datur ne illa pāphilo hodie nuptū:plau.in Casina. Ut detur nuptum nostro villico Vale.ii.iiii.c.quarto. Taceo.n. ꝙ priceps ciuitatis filiā ei nuptui dedit. Et paulo inferi⁹:ac puellam nuptui dedit. Nupta illi ꝛ cum illo Luc.ii.x. nam latio iam nupta duci est. Ter.in phor. Natam inueni nuptam cū tuo filio.

O

O nominatiuo actō vctō adiungit Cice.ꝓ.L.Flac. O nox illa Vir.in buc. O melibee deus nobis hec otia fecit. Tul.ꝓ.Quin. Ligario O clementiā admirabilē: atq; oīm laude predicatione litteris monumētisq; decorandā Vir.ii.ii.ge. O fortunatos nimium sua si bona norint agricolas. Sed aduertendū:vt auctor ē Pli.ii.xv. ꝙ o diuersas significatiōes habet est enī vocādi vl optādi aduerbiū. vt O regina nouam cui cōdere iuppiter orbem. Et ibi:adsis o tantū:ꝛ proximus tua numina fiat mes:est etiā interiectio idignādi dolēdi admirādi. Cic.ii.i.inuectiuarū. O tēpora o mores. Vir.ii.x. O dolor atq; dec⁹ magnū rediture parēti. Iuue. O qualis facies ꝛ quali digna tabella. Quum getula ducē portaret belua luscum.i Annibalē. O beo mortem vel morte:ꝛ ille obiit. Sueto.in Claudio. Plerisq; mortē obierāt. Et in vesp. Ibiq; die obiit. Terē.in and. Is obiit mortē. Sue.in aug. Morte obiit repētina: Et in Vitel.in cōsulatu obiit. Obhorret illud:nō autē ab illo Sue.in aug. Distortos obhorrebat.

Obiurgo filiũ veteres dicebãt: nos aũt obiurgo filio Plome. vtqz Festus edocet. Obiurgatio est post turpe factũ Castigatio vero monitio est ante cõmissum. Obliuiscor amoris t amorẽ Vir. iii. oblitus ve fui est ithacus t lib. ii. Quisqs es amissos hinc tã obliuiscere graios Plau. in Casina: non sum oblitus officiũ suũ: vt aũt Caper ait: oblitus ne sis nostri nõ nos dicendum. Obsecro hũc illud: T. pro: L. Quin. itaqz hoc te obsecrat. Obtrecto illi t illũ rarius tñ p actñ. Sue. i Tyb. germanico. vsqz adeo obtrectauit: et in Caligna cõmodis obtrectaret. Tul. de laudib9 magni qui huic obtrectant legi. Et. lib. quarto. tus. obtrectare vero alteri tc. Vale. lib. vii. i ti. de sapiẽter dictis: quod stultũ et inutile sit eas obtrectare vires quas ipse foueris. Obtrectat: cõtra sniam tractat. F. Occumbit neci vel in necem Virg. lib. ii. Sed certe occũbere morti. Suet. in aug. volũtariã occubuisset necem. Occurrit michi vel ad me Luc. lib. viii. Occurrẽt monumẽta tibi Ter. in phor. Puer ad me occurrit. Oleo vnguẽtum t vnguento. Cic. in attumẽ. Thuo redolẽtibus Plau. in mustel. Metuo ne oleant argẽtum manus Ouid. perqz locos sacros t olentia sulphure ferk. Virgi. Redolẽqz thymo fragrãtia mella: thymo redolent dicẽdum non thymo fragrantia vt Plome. ait. Onẽro te libris vel tibi libros: quod parcius Ter. in and. Remittes tã me onerare inutilis. Virg. i. en. Vina bonus q deinde cadis onerata ceses. Oppetere est ore terram petere. i. mori. Oppetit t terram oppetit dicim9 Ser. ii. en. Tul. itẽ li. f. of. ait. At aiax quo alio tradit milies oppetere mortẽ: q illa ppeti ab alio maluisse. Opus ẽ tibi ars: artis t arte de hac re: t in hac re. Cic. li. ii. epi. ad Curionẽ: Dux nobis t auctor op9 est Cesar cõmẽtario. i. de bel. gal. Si qd ipsi a Cesare opus est. Terẽ. in heau. Alia que opus sunt comparet. Ouid. lib. ii. de arte: Nec minor est virtus q querere parta tueri. Casus ines illic: hic erit artis opus. Tul. lib. ix. epi. Auctoritate tua nobis opus est t cõsilio t etiã gratia: t li. vii. epi. ad Voliũ. Opus ẽ huic de limatulo t polito tuo iudicio: t lib. xiii. ad Ser. Sulpi. Si qua in te op9 ci fuerit: inueneris. Oriũdus ẽ perusia oriũdus ẽ ab Achille. i. originẽ trahit ab vrbibus: ppositio addit vel nõ additur: personis vero addenda semp. Titus Liui. Hati carthagine gz oriũdi a Syracusiis: idem Alba oriundum sacerdotium. idem ab Alixe deaque Cice. oriũdus. Oro te vel a te veniam oro etiã. tibi olim. Teren. in heau. Primum hoc te oro Virg. li. xi. Veniãqz orem9 ab ipso. Plau. in Amph. Hunc hoc me orare vobis iussit pr Teren. in Phor: Ad precatorẽ ab eo credo q michi sic oret.

P

Palpat illum et illi. June. Quẽ munere palpat Carus Plau. in Amph. Obseruatote q blãde mulieri palpabit. Dicit aut palpat t palpat vti populat t populat: Parce metu: dimitte metu quõ dicim9 pce verbis. pce liuiis. Parce petis tuis dicendũ. nõ aũt pco petis tibi. Sic aũt pco petis petri: non aũt petã petro. Plau. in Pseudolo duox labori ego holem parsisse Jubẽs. Sueto. i Tyberio: Neqz tormẽtis:

neqz supplicio cuiusq; pepcit. Jtē in oīone illa t confitētiū tibi parce peccatis. Quū vero actō iūgitur: seruare significat. Vir. li. x. en. Argenti atqz auri memoras q̄ multa talēta gnatis pce tuis. i. seruas. Participio illū auri vl de auro vl auro Plau. in Cistel. paternū seruū sui pticipat cōsilii t in milite. Nā ille nō potuit: qn sermone suo aliquē familiarē pticipauerit de amica. Apuleius li. ix. ibiqz statim mesi dñm comis hospes optpari prādio pticipat. Pascit ouis herbā: herba pascit ouē. tu pascis ouem sale. Ouid. Fast. i. Pauit ouis pratū. Luc. iiii. En nobile corp⁹ pascit aues: nullo cōtētus curimo Busto. vir. li. iii. en. Et vulsis pascūt radicib⁹ herbe. Paso ibi. aerias volucres corpore pasce tuo!. Pascor hāc rē t hacre. vir. li. ii. ene. et miseros morsu depascit artus. Idē li. iiii. ge. pascunt vero syluas: idē in Buc. Frōdibus hirsutis t carice pastus acuta. Pasco t pascor vni⁹ sunt significatōis: vt li. iii. ge. atqz art⁹ depascit arida febris. Jtē. ii en!. miseros morsu depascit artus. Patrocinor illi dicendū ē. Fab. li. ii. sic vt nō noī patrocinemur: sed crimini. Te. in phor. vos me indotatis mō patrocinari fortasse arbitraminī etiaz dotatis. soleo paueo mortem vl mōrte. Luca. li. iii. Quisqz alii fame ppli terrore pauerēt: ibidē. Pauet ipe sacerdos accessus et li. vii. Ne pugnā tyro pauoret. Paso. i. de arte Dixit et e curru ne tygris illa pauoret desilit. Penitēs facti vl de facto, p̄mo nō pticipiū ē secūdo vero nomē Sue. in vitel. Non nūq̄ post penitēs facti t in Clau. Penitentis de mrimonio Agripine. Pepigi tibi id ē promisi: pepigi tecū. i. pactus sū Sueto in Cesa. E petitoribus nō alios adiuuare: aut ad honorē pari puenire q̄ q̄ sibi pepigissent, ppugnaturos absētiā suā. Ibidē: Cū aduersariis autē pepigit: vt dimissis octo legionib⁹ ꝛc. Percōtor illū hāc rē t ab illo Hora. in epi. t pcōtabere doctos Teren. in and. Sed quos pcontor video plau. i pseu. Sūt q̄ te volumus pcōtari. idē in psa: pcōtare ex ipsis: ipse tibi narrabūt ibidē. Sic nos ex te pcōtabimur aut patriā tuā aut parētes. Tuli. li. rhe. Ab aduersariis pcōtabit accusator. Perit vulnere t ex vulnere Sue. in cesare. Alius alio casu periit: et in Augu. Quū Hirci⁹ in acie: pansaqz post ex vulnere perissent. Perlit illā t illa plau. in penulo Earū hic alterā efflicti perit t in truculēto. Tres vnā pereunt adolescentes mulierē idē in merca. Efflicti perit ei⁹ amore. Perlabit vndas figura ē. qō enim mō nos dicim⁹ p ppositionē nomini copulatā sequēte ☧bo antiq ☧so ordine p ppositionē tractā nomini iūgebāt ☧bo ita tñ vt eēt vna ps ōnis hinc faciebāt honestā elocutionē. nos. n. dicim⁹ p vndas labit illi plabit vndas dicebāt. itē fox curro t pcurro fox Ser. li. i. en. Permaneo his t i his prisxviii. Pertesus illi⁹ t illū Macro. li. i. de Som. ptesus necessitatis t in augusto. Pertesus vt scribit mox puersitatē ei⁹. Jtē in Cesare t quasi ptesus ignauiā suā. Pertinet in hāc rē vl ad hāc rē dicim⁹ Fab. li. vii. ptinet in vtrāqz ptē Martia. Hoc ad te ptinet hoīe. Peto tibi. i. p te vir. li. ix. aut q̄d petisti istis id ē p istis. Petit me libx t a me of. Sue. i Ce. Misi ab exercitu auxiliū petisse, Ter. i phor. petito a me hasce decē. Piget me illi⁹: piget

etiã me illud oli. Tere. in heau. Neqz se id pigere. Nasoni dee ötũm iũxisse vr q̃dã voluit li. ii. meta. Sors mea p̃nciplis fuit irreqeta: pigetqz actoꝝ sine fine michi sine honore laboꝝ: Sed reuera secus ẽ. est. n. ordo huiusmõi. Pigerqz. s. me laboꝝ actoꝝ michi fine sine honore. Poscit te vestẽ vt a te et poscit tibi. i. pro te Ouidi. li. v. meta. Et nomie quẽqz vocato poscit opem Luca. li. iii. Uxor et a charo poscet sibi fata marito Fab. i. ix. Posco hec michi. i. pro me Dicit eni Exposco a te laudẽ Sue. in Clau. Ut consulibus exposcerẽt Cesar li. ii. de bel. Ciuili. Et ante simulacra proiecta victoriã ab his exposcerẽt. Postridie posteriore vt postero die: sicut pridie priore die Prisc. li. xvii. Postridie illius dici dicitur: et postridie q̃ a vobis discessi Tul. li. iiii. ep. hec scripsi postridie ei⁹ diei: quũ castra haberẽ in agro mose sie. Cesar itẽ cõment. i. de bel. gal. Postridie ei⁹ diei ꝛc. Ci. li. iiii. epi. postridie intellexi q̃ a vobis discessi. Postulo te repetũdaꝝ: postularis itẽ repetũdaꝝ Sue. i cesa. corneliũ dolobellã ꝓsularẽ et triũphalẽ virũ repetũdaꝝ postulauit. Ut in augu. q̃ postulabat iniuriaꝝ. Postulo te presidiũ vel a te Sa. i Cati. Ab Lẽtulo Cethego Stallio: itẽ Cassio: postulabãt iusturãdũ Tul. de rũsis haruspicũ: nisi a Senatu p̃sidiũ postulassent. Postulo a flagito differre ostdit Tul. pro. Pd. Quirio ait eni: Cũ qz postulat: nõ flagitat pteribo. Post pãulo ꝛ post paulũ dicim⁹ Salust. i Cati. post paulo Catilia pecuniaꝝ repetũdaꝝ reus prohibit⁹ erat ꝓsulatũ petere: ibidem: post paulo ipsi trahebãtur Cesar. li. i. de bel. ciuili post paulo rũ internũcius vltro citro qz missis. Legito latius i dictiõe Ũ paulũ. Potior illius rei illã re ꝛ illa re Cice. li. ii. iuectiuaꝝ: rex poteri volũt Terẽ. in Adel. ille alter sine labore patria potit cõmoda. ibidẽ: Hic potit gaudia Plau. i Amphi. Ut salui potiremur domũ Virg. li. i. Egressi optata potiunt troes arena. Pugno tibi et tecũ Helena ad paridẽ: dum nouus est etiã cepto pugnemus amori. Pudeo peniteo pigeo misero antiq̃ssimi dicebãt: vt Priscia. docet li. vi. xii. car. Plau. itẽ in Casina inqt: Ita nũc pudeo: atqz ita nũc paneo Lucanus quoqz li. viii. Metuit quem seua pudebũt Te. i Adel. Hei michi nõ te hec pudent. Pudet me illius ꝛ illud dixere qdã Plau. in Asi. tui me vxor pudet. Te. i and. Nichil illos pudet: Tul. pro archia poeta. Me autẽ quid pudeat Martia. itẽ libro quarto: Nulli thai negas: sed si te nõ pudeat istud hoc saltem pudeat thai negare nichil. Cic. quoqz li. de oratore ait: quẽ vero nõ pudet id qd i p'erisqz video ꝛc. Plau. i Casina puditũ dixit: ibi. s. pudet qd prius nõ puditũ inq̃ est. Purgo me hac re ꝛ de hac re. Syl. li. ix. Et purgãt pectora culpa Terẽti. i heau. Sed heus tu purgem ego me de. Statha idi. Tul. li. xii. epi. Q̃ te michi de Sẽptonio purgas accipio excusationẽ. Plenus vini ꝛ vino. Terẽ. plenus rimaꝝ sũ Tul. i Sen. plenus fidei. ꝛc. Uir. li. iiii. g. Crura thimo plene. Et alibi: plenãqz sagittis treiciis pharetrã. pluit vel sanguis vel lapis pluit sanguine ꝛ lapidibus. pluũt lapides i ntõ. s. Et deus pluit aquã. Tibul. li. ii. Mult⁹ ꝛ in terras depuleritqz lapis Statius. viii. the. Saxa pluũt. pli. li. ii. p̃ter beciferiore celo relatũ i monu

mēta est lacte ⁊ sanguine pluisse. ibidē: Effigies q̄ pluerat spongiaꝝ fere ei milis fuit iteꝝ. Laterib⁹ coctis pluisse i eius āni acta relatū est. plani i mo stel. Venit i beri auat pietes: ppiuūt tigna: putrefacitq; operā fabri: ibidē Quā michi amor ⁊ cupido i pectus pp uit meū. pluit vlus est Apule. li. i. floridoꝝ. precedo illū: tu pis isti. Suet. in Domi. p̄cederēt eū. Cesar cō. i. de bel. gal. Fluctu quoq; reliquos gallos virtute precedūt Luc. li. iii. Nerō p̄cedere nati. Suet. i Clau. populo p̄iret. precurro aduētū tuū Hz. pl̄. li. vi. epi. p̄currere aduētū meū in Cāpaniā posses. Prestās viriū et virib⁹ dicitur Vir. li. xii. ℗ p̄stās ai iuuenis: quē Ꝟsum ab Ennii. lib. viii. sūpsit: vt scribit Macro. ⁊ alibi p̄stantes virtute legit. prestat melius est: vt li. iii. en. prestat trinacrii metas lustrare pachyni. Estq; sermo ꝓ se plenus: vt ibi quoq; sed motos p̄stat ꝓponere fluctus. presto illi ⁊ ilium Teren. in eu. Dii i. mortales hoi hō q̄d prestat. Vir. li. xii. Ibo als ꝓtra: vl magnū prestet achillē. ci. li. i. de orato. Multum ceteris hominibus omniū egentiū prestiterit ⁊ in Lelio Māq; hoc prestat aficiā ꝓpinquitati ⁊c. preuenio illū dicimus. Sue: in ce sa. talia agentē atq; meditantē murs p̄uenit. Luc. li. iii. ⁊ ad montes tendē tē preuenit hostē. precor ab ioue et ad iouem Hiom. precor te hanc rē ⁊ a te quādoq; tibi dixerunt. Luc. li. ii. Dux etiam votis hoc te fortuna precatur Fab. li. ix. Quod p̄catus a diis imortalibus sum. Vale. maximus lib. ix. A q̄bus bona p̄camur Vir. i. en. Cui me fortuna precari ipulit: qđ autiquū est: vt oro tibi ⁊ decet michi. precor tibi: id est pro te vel cōtra te Fab. lib. i. permittamus vel a uentis roꝝ ā soluētibus bene precemur Lu. li. viii. quid risi seua p̄cer ꝓ tāto crimine tellus p̄stollorte ⁊ tibi Ter. i eu. Quē p̄stolare parmeno. plau. i casina: te castor p̄stolabat Ci. li. i. inuectiuaꝝ. Qui tibi ad sor aureliū p̄stolarenr. preter actō iungit semp. q̄nq; etiā abitō sed hīc pro sine accipitur. Salustius in Catilinario preter rex capitalium condēnatis.

℗

QRidie gtō ⁊ actō iūctū luentes Tul. li. i. ep. ad lētulū: tā illā sniaꝝ bibuli de trib⁹ legatis pridie ei⁹ diei fregeram⁹. Idem li. ii. ep. ad. M. Celiū p̄ficiscebat i de pridie nonas q̄ntilles: ppe te ⁊ ad te dicit. Seneca epi. xiiii. ppe ē ad te de⁹ tecū ē int⁹ est. Pro ntō seu vctō iūgit et actō: quū interiectōis loco ponit nec aspirat aliquo pacto: sz circūflectitur Salu. i ca. p deū atq; hoim fidē Terē. in adel. p dii imortales Vir. li. iiii. p iuppiter ibit hic ait. Propiquo tibi dicēdū Vir. li. v. tāq; ppinqua bāt scopulo. Propior, ppius ⁊ prim⁹ dtō ⁊ actō iūcta legi. Vir. li. ii. g. Aut qui s occeano ppior gerit in dia lucos ⁊ li iiii. ⁊ facie tauro ppior. Salu. in lugur. Ipse ppior mōtē cū oi ectatu: ⁊ pedib⁹ delectis suos collocat Ci. ad atticū ppius grāmatico accesset. Vir. li. i. g. ppi⁹ stabulis armēta tenerēt. Salu. i catil. Qđ tū vitiū ppi⁹ virtutē hereat: idē in iug. ppi⁹ mare aphricanū agitabāt. Tul. p Qu. Ligario: hoies. n. ad deos nullare ppius accedūt: q̄ salutē hoibus dādo: ⁊ i senectute: Ad eā ppi⁹ assum. Item li. i. de ora. Et ad veritatē vite ppi⁹ accedere. Et libro de natura deoꝝ ait. Alte ppius

a terris alie remotius ꝛc. Itē infra aūt hāc ꝓpius a terra ouis stella fert. Uir. li. v. ꝓxim⁹ huic lōgo ſz ꝓxim⁹ iteruallo Salu. ꝓxia carthagini loca Ci. i piſonē ꝓxim⁹ pōpeiū ſedebā. Idē ꝑ mitiōe: ꝓxime deos acceſſit clodi⁹ et li. iiii. ep. Quū ꝓxime Romā veniſti. Idē in Lelio. Qui ad ſapiam ꝓxime accedūt Qui. in arte ꝓxim⁹ ad vñm nullo phibēte ſedeto. Hirci⁹ li. vi. de bel. His inḋt vſq3 eo: vt cedē ꝓxime a vallo fecerit. Propugno tibi ꝛ te Stati⁹ li. ii. th. hoſtili ꝓpugnas pectora barba priſ. xviii Proſpicio tibi ꝛ te Uir. i. ꝛ alto ſpiciēs. Itē li. vi. ſperi italiā ſūma ſublimis ab vnda. Ter. in hecyra tibi ſperi ꝛ in eu. Maio ego nos ſpicere ꝙ hūc vlciſci accepta iniuria Luc. li. ix. Juſtas ſibi nr̄a ſenect⁹ ſpiciat flāmas. Proſpicio illi il lū: ꝛ in illū: ſicut ꝛ greci: nos dicim⁹ pri. xviii. Proſū dtō et actō cū adiūgit Penelope: ſz michi quid ꝑdeſt veſtis diſiecta iacentis. Jlios. pli. ix. c. xxi. Allū ad multa ruris precipue medicamēta prodeſſe creditur.

Quero illū: quero ad te librum. Virgilius. Quē queritis adſum. Terentius in heau. Suſpitionem iſtam ex illis quere.

Queror te tecum et tibi: pro apud te. Virgilius in Buco. Dum queror ꝛ diuos. Waſq meta. primo. Cum ioue viſa queri: Juuenalis ſatyra ſecunda. Nec qugreris patri.

Queror ex te vel de te multa. Tullius pro ſexto Roſcio: qui queri velit ex his quos conſtat affuiſſe Briſeis achilli. De domino pauca viroq3 querar. Quieſco ego aliter dicitur ꝛ aliter quieſco ſeruum: id eſt quieſcere facio. Virgilius in Buco. et mutata ſuos requierunt flumina curſus.

Qui que qđ relatiuum ſubſtārie ꝛ antecedenti ꝛ conſequenti ſubſtantiuo coniungi poteſt vel proprium vel appellatiuum ſequatur. Quod Seruius aliter edocet: vt infra oſtendam. Valerius Maximus libro ſecundo antea Senatus aſſiduā ſtationem eo loci peragebat: qui hodie Senatulū appel latur. Virgilius libro. viii. Hinc lucū ingētem quē Romulus acer aſylum retnuli ꝛ gelida monſtrat ſub rupe lupcal. Salu. Eſt locus in carcere quod tulianū appellaꝭ Pli. in coitu vero lune qđ interluniū vocant: quū appare re deſierint ꝛc. Ceſar. li. vii. de bel. gal. ꝓtinuſq3 alexiā qđ eſt oppidū: Mā dubiorum iter facere cepit: ꝛ li. iii. de bel. ci. Ad eum locum que appellatur Pharſalia Tul. p. Pd. Sextio. Tum cōuēticula hoīm q̄ poſtea ciuitates vocauerūt: tū domicilia cōiūcta quas vrbes dicim⁹: ꝛ li. vi. de repu. Moles enim ſunt hac lege generati q̄ tuerent illū globū quē in hoc tēplo medium vides q̄ terra dicit: itſq3 animus datus eſt ex illis ſempiternis ignib⁹ q̄ ſy⸗dera ꝛ ſtellas vocatis. Ser. aūt li. i. en. ibi. Eſt in receſſu ꝛc. inḋt. Et eſt ſciē dum quotiens p̄mittimus nomen cuiuſlibet generis ꝛ interpoſito nomine ſeḋtur nomen alterius generis mediū illud ꝓnomē proprii nois genus ſe quitur: vt Salu. Eſt locus i carcere qđ tullianū appellaꝭ Ecce ꝓpio iūxit non appellatiuo. Tullianū. n. ꝓpriū nomen eſt carcer appellatiuū. Si aūt vtraq3 nomina appellatiua fuerint: licenter cui volumus reſpōdemus: hec ille: ſuperiores autē auctoritates id ſecus eſſe demonſtrāt: ergo ſequende.

Recessit michi ꝛ a me dicit Virg. li. ii. en. Quid fueris? aut quonā nostri tibi cura recessit. Emilius ꝓbus in vita Alcibiadis: Neq; ille ā caritate pfie potuit recedere. Recipio me romā ꝛ ad romā: ad meos ꝛ i castra. Marcius li. iiii. de bel. alex. Victor se brūdusiū icolumi exercitu ꝛ classe recipit ibidē ex cōcōe se Cordubā recipit. Idē li. vi. de bel. his. ꝛ ad cordubā se recepit: ibidē etiā ait ꝓximo se recipit castello: ꝛ li. v. de bel. aph. se ad suos recipit ibidē se recipit castra. Recordor huiꝰ rei: hāc rē ꝛ de hac re. Ci. Phi li. ii. Recordare igit illā. M. Ant. diē quo dictaturā substuisti. Idē ꝓ plācto. Cū istis vīs lachrymis de illis recordor quas ꝓ me sepe ꝛ mltū profudistis: idē li. of. ii. vbi docet nichil utilius q̄ amari: recordor ꝓ cōmemoro posuit: ait. n. externa libētius i tali re q̄ dōestica recordor qđ etiā ꝓ reminiscor accipi pōt. Redolet hac re ꝛ hāc rē. vir. ii. iiii. ge. Redolētq; thymo fragrātia mella: vale Flaccus li. iii. Et arcano redolentē nectare rozē. Refert vtile ē Ter. in heau. Si certū est tibi sic facere: illud ꝓ magni referre arbitror. i. vtile eē. Refert diuerso mō vtūtur auctores iuue. Quid refert dictis ignoscat: Mucius an nō? ꝓ qđ tū seu qđ differt? Ter. i eu. Mea nichil refert dū potiar modo. i. ego nil curo: ꝛ i phor. michi parate lites: qđ mea refert: illa qđē nra erit tibi dē: quid tua malū id refert: magni. i. qđ tibi id malū facit mltum. Regno dtō iungitur qñq; etiā gtō Horat Et qua paup aq̄ Dauus agrestiū regnauit ppkor: tū ꝓ agrestibꝰ populis. Vide tñ latiꝰ in dictōe miror. Reminiscor illius et illū Ter. in hecy. Sed quū orata eiꝰ reminiscor. Virg. Dulces reminiscit agros. Respice michi me ꝛ ad me. plau. in bac. Tace mō deꝰ scōs respiciet nos aliqs. ꝛ i cap. Respice ad me: itē in Casina. Respice mō ad me. A cōtius Cydippe. Respice ad euētus ꝓ dtm̄ pcius. Apule. lib. iiii. Respicio pile medie q̄ stabuli trabes sustinebat Rīdeo tibi hec vl ad hec. Ter. in and. Iā tu hoc rīde michi. Tul. pro. M. Ce. Si michi ad hec acute arguteq; rīderit. Mārti. li. v. ait sic etiā magno quedā rīdere mōdo qđ qđē si ita est cūctis in textibus. Declinauit respōdo dis: vt feruo is. et ferueo ferues. Rogo te vl a te illud Tullius li. v. epi. hoc te vehemēter etiā atq; etiā rogo. Et li. iii. ad mēmiū Hūc a te illud primū rogabo: Lucanus li. ix Affectus a te veteres vitāq; rogarē magne tuā Salu. in iugur. metello petēdi cōsulatū gra missionē rogat. Rus eo dicimꝰ rure sum vl rurī. Venio rure ꝛ de rure Domi sū ꝛ in domo Terent. in eu. Dū rus eo Tibullus lib. ii. O valeāt fruges: ne sint mō rure puelle Terent. in phor. Ruri sese cōtinebat. Tullius ꝓ sexto Roscio: hūc ruri eē patiebat Suetonius in nerone rure quōdā reuertēti. Terē. in hecyra. De rure huc aduenit. Fab. li. v. i domo furtum factū ab eo: q̄ domi fuit.

S

Sanus mētis et mēte dicit. Plautus in trinūmo. Satin tu sanus mētis aut aliti? Sapio ꝓ scio. Plautꝰ in speu. ego meā rē sapio Dicitur quoq; absolute: Idem in penulo: hic homo sapiēter sapit

Ouidius itē in remediis. Qui sapit innumeris moribus aptus erit. sapit itē sapozem habet: vt pasta panis sapit saccharō. Iuuen sat. x. Aut memi= nit callide sapiat quid vulua, popine. Saturo tellus rei ꝛ tilla re ꝓplau. in sticcho: here res vite me sozoz saturant Varro li. ii. de re rustica. Dū agno scant matrē agni ꝛ pabulo se saturant. Sibilat ꝛ me sibilat dicitur. hoza= tius sat. i. populus me sibilat at mihi plaudo ipe domi. simulac nūmos cō temploz in arca Silet iste bisquinos dies ꝛ bisqnis dieb⁹ dicitur. ser. ii. en. vbi ait poeta. Bisquinos siluet ille dies. Seruio seruitutē olim dicebant et seruitute. Fab. ii. vii. Aut vt antiqui dixerunt: qui seruitutem seruit. ꝓplau tus autem ait in cap. sed is priuatā seruitutem seruit illic an publicam ꝛ in milite neqz hertle negocium plus curat: q̄ si non seruitute seruiat. Ci. in to picis suꝫ malozum nemo seruitutem seruit. Similis sum tui moribus si= milis tibi figura Hom. helena itē ad paridē similis non fuit ille tui plau. in Mustel. Et alii sibi esse illozum similes expectāt. Vir. in B. sic canibus catulos sim, ilen matribus hedos noxā. Quandoqz tamen id minime au= ctozes obseruant: vt cetera huiusmodi. Soluo tibi nūmos nūc dicimus olim vero accusatiuꝫ etiā iuxerunt. ꝓplau. in bacchi. Cape hoc tibi aurum chrysale fer filiq, Ego ad fozum hinc ibo: vt soluā militem. Terēt. item in adelp. ait. ego ad fozum ibo: vt hūc absoluā. Ibidē hoiem istū impurissimū q̄ primū absoluitote. Sonat Antonio cāpana vel ictu aut pulsu antonii dicens Ouid. li. ii. de arte Nec caua vesanis ictibus era sonant. Lu. in. vi: Crebris sonat ictibus verbo Vir. li. uii. g. vbi cōcaua pulsu saxa sonant: di= xit etiā li. i. Nec vox hoiem sonat hoc ē sonādo exꝑmit. Itē ꝓsonat aurata cithara crinit⁹ iopas. dices igit sono cithara: vt cithara me sonat Lu. li. vi. Orelouis dodōa sonet. Sub q̄positio qñ tēp⁹ significat actō gaudet vt sub lucē. i. circa lucē. Quādo autē locū abitō iungitur: vt sub tegmine phagi. Sub templo. i. in templo vt sub sole. i. in sole. S. sub oculis quoqz dicim⁹ pro ante oculos. ꝓpriſc. xviii. Sub actiuo tunc iungitur quando aliquo nos transferimus vt sub montē pgo. Cum autē in ipso loco sumus abitō vtimur: vt sub monte mozor Diem. Sub qñ ad locū habet significationem vel pro ante vel pro per ponit actō iūgitur. Vir. li. ii. posiesqz sub ipos nitū tur gradibus idē. ii. g. At si nō fuerit tellus fecūda sub ipm arctuꝫ ꝛ. iii. g. sub lucē exportāt calathis pro ante lucē vel p lucē. id. i. en. Crit atros iuno et sub nocte cura recursat ꝑ p nocte. Quando autē in loco significat abitō ꝑponitur: vt Vir. viii. Arma sub aduersa po. ra. quercu. idem in. vi. Ibant obscuri sola sub nocte p vmbrā ibidē Quale per obscurā noctem sub luce malig. ē iter in syl. Oēs eni ꝑpositiones locales etiā in ipibus ꝛ rebus simi lem habēt ꝯstructionē quū eni dico ad tēplū: sic dico ab rēs sub diē sub iusti tiā: sub hoiem: ꝛ sub tēplo sub die ꝛc. Subeo muro: muꝫ p. xiiii. ad murum Vir. viii. Jāqz propinquabant tectis muroqz subibāt: ibidē hec inicit limia victoz Alcides subiit. Et li. vi. Jam subeunt triuie lucos atqz aurea tecta. Et li. viii. Ad tecta subibant pampis euādri. Succingoz hanc rem ꝛ hac re

Vir.iiii.magicas inuitam accinger artes t li.vii. Palla succincta cruēta. Sufficit vobis t ad vos: platus est Luc.li.ix.. Suffecitqz omnibus vnda. Fab.li.i.ad quas nec mens nec corpus: nec dies ipse sufficiat idem in.v. Ad quod sufficiūt intērto ac ideo sufficit. Itē subministrat Vir.ii.g. sufficit humorē et.iii. Atqz aliam ex alia generando suffice piem.i.substitue: idē suffectos consules dicimus. Catinus ad Ci.li.v.epi. Quibus ex eo tēpore quo primū ex africa nūcius venit supplicare vna cū fratribus tuis: nō dedisti. Idem li.iiii.ad Herē. neqz ei quem vides dñari vis supplicare. Scādit recto et rectum Māilius li.iii. Qō queris deus est conaris scandere celo Vir.ii. Scandit fatalis machina muros. Scribo tibi et ad te Tul.epi.li. ad te scribere sum coact⁹. Spergit humū niuib⁹ spgit humi niues. Luc. li.ii.he lachrimis spsere deos et ii.v. Jā spserat humo bruna niues. Studeo huic rei in hac re t in hāc rem q pcius pro incūbo. Studeo hanc rem p volo seu cupio Plau.in must. Quā his factis studet Fab.li.vii. Abdicatio medicie studuit. Gelli.li.x.c.ii. Si qs i ea re studebat. Fab.lib.x. Poete t pictores in id solū studēt: vt describere tabulas mēsuris ac lineis sciāt. T.li.v.ep. q sinichil aliud studeat: nisi id qō agit Ter.in hec.v. At oēs mulieres eque eadē studeāt: nolitqz loia. Stupeo illud t illo. Vir.ii. ps stupet innupte donū exitiale minerue. Juue.sat.iiii. Nemo magis rhōbū stupuit Luc.li.viii. Occursu stupuere ducis Hermione Oresti: Sepe mal⁹ stupeo

T

Taceo hanc rē t de hac re Ter.in heau. q me tacere de hac re tā ta postules. Tēpero michi dicēdū: tēpat equor ait poeta Plācus ad tul.li.x.ep. Sz vsqz michi tēperaui dū pducerē eo rē ibi eodē. Aut si i eo michi tēperauissē. Sueton⁹ in Caligula. Canēdi ac saltā divoluptate itā efferebat: vt ne publicis quidē spectaculis tēperaret. Plī. li.viii.epi. Sed tēperare michi nō possuz. Maro.li.i.en. inqt tēperaret ab lachrymis. Et Apule.li.iiii. tunc igit abrosis: t quidē necessario tēperaui. Teneo memoriter t mēoria. p̄mo mō pcius. p i.ep. penultima sexti li. Qui tā memoriter tenes oēs. Ce.li.i. de bel. gal. memoria teneret. Tenus p̄positio pter euphoniā subtict: vt scribit Dona. vt pubetenus: crurūtenus. Tennus abltō singulari deseruit: vt hactenus: pubetenus. in plurali vero gtō et abltō seruire pōt Vir.li.iii.ge. Et crurūten⁹ a mēto palearia pendēt Oui.v.meta. Pectoribusqz tenus molles ereptus in auras: ibidē. Pectorisbusqz tenus media sublimis in ede. Corne.cel.li.i c.iii. Huic abūde est loco tepido demittere se inguinibus tenus in aquā calidā. Oui. item li.vi. meta. ait p iugulū pēnistenus acta sagitta est. Gellius li.xvi.c.xix. id significat factis procul. verbiten⁹. Tepeo sole t a sole Oui.li.iiii. met. Incubuit ferro quod adhuc a cede tepebat. Timeo illuz illi t de illo. Primo modo vt inimicū: secundo vt amico vltimo ad vtrūqz attinet: Ter. iphor. Et nunc timeo: et in heau. Syre tibi timui valde. Tul.li.vi.epi. ad Treba. Valde mehercule de te timueram Luc.li.vii. De superis ingrate times.

Vaco virtuti: in virtutē ꝛ ad virtutē ꝙ actū sepius. Ouid. i. ii. de pōto. In nullū mea mēs grāde vacabat opus: Et Ponius. Sō uiculosus q̄ ad sōnos vacet. Paso. li. iii. de pō. Corpis ad cultū vix vacat illa sui. Sene. epi. li. Mō vaco ad istas ineptias. Vaco culpa et a culpa: scelere ꝛ a scelere. i. vacuus sum Tul. ad Seru. Sul. q̄a, locus hoc dñatu vacat. Idē li. vii. ep. Sed tū vacare culpa magnū est solatiū. Sene. ep. xcviii. Nulla etas vacauit a culpa. Lucan⁹ etiā li. vii. ait vt vacet a ferro. cū noie inq̄t Laurētius significāte actionē quādā siue qualitatē adiūgimus aꝑpositione: vt vacas a labore: vacas a ꝯpositione: vacas ab agricultura. Vacuus cerebri vl cerebro Hora. li. ii. sermo. Sic vacuū cerebri populū pheaca putauit. Salu. in lug. Ager. aūt aridus ꝛ frugū Tul. of. i. Itaq̄ quū sumus necessariis negociis curisq̄ vacui: tū auenus aliq̄d videre. ꝛc. Valet domus decē aureolos: Var. li. i. de lingua latina: Denarii q̄ denos eris valebāt: Quinarii q̄ quinos Plī. libro. xxxiii. c. iiii. ita vt scrupulū valeret sestertiis vicenis. Valet domus tāti q̄ti pluris nioris q̄ticūq̄ tātidē melio⁹ petus vilius carius magno quo minimo. Paulus. ff. ad legē aq̄lia. Si seruū meū occidisti nō affectionē existimādā eē puto veluti si filiū naturalē q̄s occiderit: quē tu magno emptū velles: sed q̄ti oībus valeret. Et lege p̄ma paragrapho si heres digestis a trebel. ꝑ estimādū fūdū q̄ti valet Alpia. digestis de actionibus ēpti. pluris hereditas valeret ibidē: quasi minimo valeret hereditas ꝛ lege iulia. q̄to pluris hereditas valeret. Ne dtūs vel actūs sequi debet: vt Ne populo maurox ꝛ ne populū maux: Caper auctor. Tu tū dtō fūges vbiq̄ nō eni cū actō inuenies. Uersus supponi debet locabilib⁹ noibus: eritq̄ tūc aduerbiū: vt Plī. edocuit vltimo. xii. car. ꝓpriis aūt vbiū noibus in actō sine ꝓpositiōe supponi debet: vt Romā versus alis Ꝺo noibus i actō cū ad vel in supponat vt in italiā versus ad occidentē versus ad oppidū versus in ꝓuinciā versus. Quandoq̄ tamē vbiū quoq̄ noibus ꝓpositio addit ab auctoritb⁹: vt Cordubā Ꝺsus. Ecōtra alis sepe auferē: vt italiā versus orientē versus. De cūctis aūt oib⁹ auctox vsus aduertito. Ci. li. it. ep. ad curionē: ꝛ te iā ex asia romā versus ꝓfectū eē constaret. Hirci⁹ li. vi. de bel. his. ꝛ ad cordubā versus iter facere cepit. ibidem Lōgius ad Cordubā versus ꝓsecuti sunt. Ci. epi. li. iiii. Italiā versus nauigaturus erat Justi. li. v. Si demissa pyreū versus muri brachia delicerent Hirci⁹ li. v. de bel. aph. ad oppidū. Ruspinā Ꝺsus. Cesar li. vii. de bel. gal. Castra ex Biturigibus mouet in auernos verbus ibidem ꝛ magna coacta manu in ꝓuinciā Narbonē versus eruptionē facere contendit idē li. vi. ad oceanum versus Ci. li. iii. epi. Carsononis Octobris amanū versus ꝓfectus sumus amanus aūt mōs est. Tacitus de Hermania Modico flexu in occidentē versus septētrionali Oceano miscetur. Plī. li. ii. Ad septētrionalem plagā versus: ꝛ li. v. Ab his oīnibus vaste solitudines orientē versus vsq̄ Garamantes. his adiuersis debet versus supponi semper. Semel autem

Aer.li.primo de lingua latina dixit:Liuus primus ad horales vsus versus capitolium vetus id quidē euphonie gratia fecisse apparet. Sed quod admodū raro cōtingit parum id obseruandū censeo phūs ait.Aescor hanc rem ⁊ hac re pcius per accusatiuū.Tibul.vera cano sic vsq; sacras innoxia laurus vescar ⁊ eternū sit michi ꝟginitas.Manilius li.v.Tectiq; auro:iā vescimur auꝫ Aur.li.iii.visceribus miserorꝫ:⁊ sanguine vescitur atro. Aestio te vestē ⁊ veste Aur.li.viii.etiā ait tūc mihi ꝑma genas vestibat flore iuuētus. Aiuo vitā ⁊ vita.Fab.lib.v.Qui beatā vitā viuere volet philosophetur opꝫ.Plau.in mi.Diu videor vita viuere.idē in Persa:vt memineris dū vita viras.Utile huic rei et ad hanc rē.Iuue.saty.xiiii.si facis vt prie sit idoneus vtilis agris Plau.in epi.Quem hoiem inuenimus ad eam rē vtilē. Utor hac re ⁊ de hac re:hanc rē olim.Iuue.vtere velis:totos pāde sinus.Plau.in epi.Immo si placebit vtitor cōsilium.⁊ in Asinaria Cetera que volumus vti greca mercamur fide.Ter.in adel.Mea bona que ꝑter spē euenere:vtantur sine.Ci.of.i.de rebus ipis vtere tuis iudicio:nichil enī impedit. Usq; si noibus vrbiū iungitur:vel domꝰ:rus ⁊ militia simplici actō herescet:vt ibitis vsq; romā vsq; veltras addiꝫ ⁊ prepositio raro tñ. Tul.pro Deiota.Usq; ad numātiam misit. Alia vero cū ad vel in:vt ibimus vsq; in aphricā vsq; ad Pibri:vsq; ad Festū.Tul.de laudibus Magni:vsq; in Pāphilā ibidem.Legatū vsq; in hispaniā misit. Usq; signat etiam tēpus:vt vsq; ad diē solis tecū ero. Significat itē semp et continue. Tibul.Vera cano sic vsq; ad sacras innoxia laurus.Vescar:⁊ eternum sit michi virginitas.Plau.in sticho.Valuistin vsq;.

¶ Finit tesaurus.

Registrum a.b.c.d.e.omnes sunt quaterni.

Emendāda quedā. In aduerbiis Secunde pro sicunde.In noibus pro uinciarum ⁊c. est in tyber pro in tyberi. In comparatiuis interior magis intra q̄ ille ⁊c.Dicimus itē Sum fortior ⁊c.in participiis sit timeo spuo posco est etiā ibi.Sequens pro sequendus pro sequendus id est quem debet sequi.in ohuius didonis ⁊c.o dido ⁊c.In ans hos et has amantes vel tis ⁊c.o amantes ⁊c.In prologo tesauri:Quī enim plurima ⁊c.in amici assiduitate molestiarum senium omnem humanitatis ex animis amittimus. In attendo attendo iuri ⁊ ius dicitur in derogo aut legem abrogari in interium stulto intelligens in pareo persisem iubens.

¶ Impressum parisius pro alexandro de mediolano commorante ante collegium nauarre.

BIBLIOTHEQUE SAINTE GENEVIEVE